

ปัจจัยคัตสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SELECTED FACTORS RELATED TO COPING OF THE
TRAFFIC POLICEMEN, BANGKOK METROPOLIS

Pol.Lt.Col Parawee Khuakoonrat

ศูนย์วิทยุพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Nursing Science Program in Nursing Science

Faculty of Nursing
Chulalongkorn University
Academic year 2010
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของ

ตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

โดย

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ

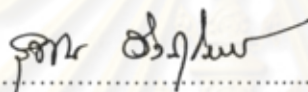
สาขาวิชา

พยาบาลศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรลักษณ์ เอื้อกิจ

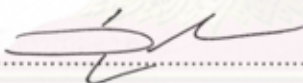
คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

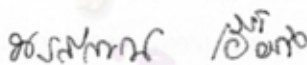
(รองศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอกหญิง ดร. ยูพิน อังสุโรจน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

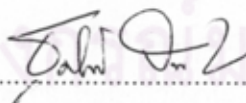
..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุรพร ธนศิลป์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร. ชุศักดิ์ ชัมภลิต)

ปารวี เกื้อกุลรัฐ: ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร. (SELECTED FACTORS RELATED TO COPING OF THE TRAFFIC POLICEMEN, BANGKOK METROPOLIS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ.ดร.

นรลักษณ์ เชื้อกิจ, 173 หน้า

การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์นี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ ตำรวจจราจร อายุ 24-60 ปี จำนวน 345 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และครอบครัว แบบสอบถามการเผชิญความเครียด (การจัดการกับปัญหาและการจัดการกับอารมณ์) ผ่านการตรวจความตรงตามเนื้อหา และหาความเที่ยงได้เท่ากับ 0.80, 0.85, 0.96, 0.97, 0.97, 0.89 และ 0.91 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติพอยท์ไบซีเรียล และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 51.9) มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 44.56 ปี (SD = 6.52) ส่วนใหญ่มีสถานภาพคู่ (ร้อยละ 82) ประสบการณ์การทำงานส่วนใหญ่ 11-20 ปี (ร้อยละ 43.2) ประสบการณ์ทำงานเฉลี่ยเท่ากับ 13.74 ปี (SD = 7.38)
2. สถานภาพสมรส และประสบการณ์การทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์
3. การรับรู้ภาวะสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .26$ และ $.23$ ตามลำดับ)
4. สิ่งแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .21$ และ $.24$ ตามลำดับ)
5. การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .19$ และ $.30$ ตามลำดับ) การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .28$ และ $.23$ ตามลำดับ) และการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .16$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดการจัดการกับอารมณ์ ($r = .02$, $p = .67$)

สาขาวิชา.....พยาบาลศาสตร์...

ปีการศึกษา.....2553.....

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

ช.ไก่ เกื้อกุลรัฐ

ช.ไก่

ช.ไก่

5277592536: MAJOR NURSING SCIENCE

KEYWORDS: COPING, PERCEIVED HEALTH, TRAFFIC POLICEMEN

PARAWEE KHUAKOONRAT: SELECTED FACTORS RELATED TO COPING OF THE TRAFFIC POLICEMEN, BANGKOK METROPOLIS. ADVISOR: ASST. PROF. NORALUK UA-KIT, Ph.D., 173 pp.

The purposes of this correlational research were to examine coping of the traffic policemen, Bangkok Metropolis and to investigate the relationships between marital status, working experience, perceived health, environment of working, and social support with coping. Three hundred and forty-five traffic policemen of 27 stations, aged 24-60 years old, recruited by a multistage sampling. Questionnaires were composed of demographic information, perceived health, environment of working, social support, and coping (problem-focused coping and emotion-focused coping). All questionnaires were tested for content validities by five panel of experts, and reliabilities were 0.80, 0.85, 0.96, 0.97, 0.97, 0.89, and 0.91, respectively. Descriptive statistics (e.g., percent, mean, and standard deviation), Point Biserial correlation and Pearson's Product Moment Correlation were used to analyze data. The results showed followings:

1. More than half (51.9%) of subjects with the age between 41-50 years. The mean age was 44.56 years (SD = 6.52), the majority had couple marital status (82%), the most average working experience were between 11-20 years (43.2%). Mean score of working-experience was 13.74 years (SD = 7.38).

2. There were no relationships between marital status and coping and between working-experience and coping among traffic policemen.

3. There was positive statistically significant relationships between perceived health with problem-focused coping and emotion-focused coping at the level of .05 ($r = .26$ and $.23$).

4. There was positive statistically significant relationships between environment of working with problem-focused coping and emotion-focused coping at the level of .05 ($r = .21$ and $.24$).

5. There was positive statistically significant relationships between social support (commanders) with problem-focused coping and emotion-focused coping at the level of .05 ($r = .19$ and $.30$). There was positive statistically significant relationships between social support (friends/co-workers) with problem-focused coping and emotion-focused coping at the level of .05 ($r = .28$ and $.23$) and there was positive statistically significant relationships between social support (family) with problem-focused coping ($r = .02$), but there was no relationships with emotion-focused coping at the level of .05 ($r = .02$, $p = .67$).

Field of Study: ...Nursing Science....

Student's Signature

Parawee Khuakoonrat

Academic Year:2010.....

Advisor's Signature

Noraluk Ua-Kit

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถ และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลัทขณ์ เอื้อกิจ ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ และให้ข้อคิดเห็น ตลอดจนแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ อีกทั้งให้ความดูแลเอาใจใส่แก่ผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และเอาใจใส่ที่อาจารย์มอบให้เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุวีพร ธนศิลป์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร. ชูศักดิ์ ชัมภลชิต กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาและมอบประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณแพทย์หญิงดลนภา รัตนกร แพทย์จิตเวชโรงพยาบาล พันตำรวจโท วินัย ธงชัย นักจิตวิทยาโรงพยาบาลตำรวจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาจารย์ สุรีย์วรรณ ภูริปัญญาคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. เพ็ญนภา แดงด้อมยุทธ และอาจารย์ ดร. รุ่งนภา ผาณิตรัตน์ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ที่กรุณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงให้ได้เครื่องมือที่ดีที่สุดมาใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณท่าน พลตำรวจตรี โชติกร สีมันตร ผู้บังคับการกองทะเบียนพล สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่อำนวยความสะดวกด้านข้อมูลอัตรากำลังของตำรวจจราจร ผู้กำกับประจำสถานีตำรวจนครบาล รองผู้กำกับตำรวจจราจร สารวัตรจราจร และตำรวจจราจรในเขตนครบาล กรุงเทพมหานคร ทุกท่านที่กรุณาเอื้ออำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยในครั้งนี้

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา น้องสาวและน้องชายที่เป็นคู่คิด และให้กำลังใจเสมอมา ประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบแก่บุพการี คณาจารย์ และตำรวจจราจรทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี และกัลยาณมิตรร่วมสถาบันทุกท่าน ที่ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ที่ดีในการศึกษา ณ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	8
แนวคิดเหตุผลและสมมติฐานการวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	14
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	14
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	16
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
โครงสร้างองค์กรและลักษณะการทำงานของตำรวจจราจร.....	18
การเผชิญความเครียด.....	22
ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด.....	34
บทบาทพยาบาลกับการเผชิญความเครียด.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68

5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	76
	สรุปผลการวิจัย.....	77
	อภิปรายผล.....	79
	ข้อเสนอแนะ.....	91
	รายการอ้างอิง.....	93
	ภาคผนวก.....	105
	ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ.....	106
	ภาคผนวก ข จดหมายเวียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ.....	109
	จดหมายความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย.....	114
	ภาคผนวก ค เอกสารการพิจารณาจริยธรรม เอกสารพิทักษ์สิทธิ์.....	143
	กลุ่มตัวอย่างและตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	148
	ภาคผนวก ง การแสดงค่า Reliability รายข้อ.....	162
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	173

 ศูนย์วิทยพัทยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 27 สถานี.....	57
2	แสดงดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค จากกลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้และจากกลุ่มตัวอย่างจริง.....	65
3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน จำนวนชั่วโมงการทำงานบนท้องถนนใน 1 วัน สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายได้พิเศษต่อเดือน และความเพียงพอของรายได้.....	69
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเผชิญความเครียดของกลุ่มตัวอย่าง.....	72
5	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงอันดับของพอยต์ไบซีเรียล (Point Biserial correlation).....	73
6	ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's product-moment correlation).....	74

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงกรอบแนวคิด Lazarus & Folkman (1984).....	23
2	แสดงกรอบแนวคิดของงานวิจัย	54

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตำรวจจราจรเป็นบุคคลหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาด้านการจราจร ด้วยลักษณะงานและสภาพแวดล้อมที่มีทั้งฝุ่นละออง ควันพิษจากท่อไอเสีย มลภาวะทางเสียง ซึ่งส่งผลเสียต่อสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ ประกอบกับลักษณะงานที่ทำเป็นงานที่มีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยสูง และไม่สมดุลกับค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ได้รับ นอกจากนี้โอกาสในด้านการพัฒนาความสามารถในการทำงาน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในการทำงานมีจำกัด ปัจจัยเหล่านี้จึงก่อให้เกิดความเครียดในการปฏิบัติงานของตำรวจจราจร ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ (สุตรัก พิละกันทา, 2541)

ตำรวจจราจรส่วนใหญ่มีระดับชั้นยศเป็นตำรวจจราจรชั้นประทวน ร้อยละ 96.30 และมีอายุอยู่ในช่วงวัยทำงาน 24-45 ปี (งานนโยบายและแผน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2551; ชนิดาภา ปราศจากราคี, 2550) ทำให้มีความเครียดสูงเนื่องจากสภาพการทำงานต้องมีความรับผิดชอบสูง ค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ได้รับไม่มีความสมดุลกับภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ อีกทั้งต้องเผชิญกับอันตรายที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอันเกิดจากการทำงานของตำรวจจราจร ได้แก่ ลักษณะการทำงานของตำรวจจราจรต้องยืนกลางแจ้งเป็นเวลานานทำให้ได้รับความร้อนจากแสงอาทิตย์ และจากการสัมผัสกับอากาศร้อนเป็นเวลานานทำให้ร่างกายเกิดอาการอ่อนเพลียจากการสูญเสียเหงื่อ และเกลือแร่จากร่างกาย (วิไล สุธีรางกูร, 2544)

นอกจากนี้สารตะกั่วและก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ที่ได้รับจากการหายใจโดยสูดดมเอา ควันจากท่อไอเสียรถ หรือในอากาศเข้าสู่ปอด ก๊าซนี้จะไปจับตัวกับฮีโมโกลบิน (Hemoglobin) ในเม็ดเลือดแดง (Red blood cells) ทำให้ความสามารถในการนำออกซิเจนไปสู่เนื้อเยื่อของปอดลดลง ทำให้เกิดปัญหาที่ระบบทางเดินหายใจ และยังพบว่า การได้รับมลพิษทางอากาศ (Air pollution) ทำให้ Plasma vasopressin ในเลือดลดลง ส่งผลให้เกิดภาวะเบาจืดได้ (Tomei et al., 2004; อ่างในชนิดาภา ปราศจากราคี, 2550) และจากผลการตรวจสอบสมรรถภาพการไต่ขั้นของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร พบว่า มีการสูญเสียการไต่ขั้น ร้อยละ 25.60 ซึ่งสอดคล้องกับผลการตรวจสุขภาพของตำรวจจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2545 พบว่า ตำรวจจราจรมี

สมรรถภาพปอดเสื่อมลงร้อยละ 37.20 สมรรถภาพการได้ยินเสื่อมร้อยละ 28.10 (คณิงนิจ สิงห์ไกร , 2547)

จากงานวิจัยหลายงานวิจัย พบว่า ตำรวจจราจรมีความเครียดอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 98.30 และ 20.10 ตามลำดับ (สมชัย สาริบุตร, 2544; สุภารัตน์ จิรภัทรสกุล, 2546) และข้าราชการตำรวจ ร้อยละ 86.9 มีลักษณะการทำงาน และการดำเนินชีวิตที่ก่อให้เกิดความเครียดได้ง่าย (สคณวรรษ ล้วนสมหวัง, 2544) สอดคล้องกับ Cooper and Kirckaldy (1999) ศึกษาพบว่า ตำรวจจราจรในประเทศอังกฤษต้องเผชิญปัญหาเกี่ยวกับภาระงานมาก ความรับผิดชอบในงานสูง และระยะเวลาการทำงานที่ยาวนานทำให้เกิดความเครียดได้ โดยปกติจำนวนชั่วโมงการทำงานในงานทุกประเภทไม่ควรเกิน 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์หรือ 8 ชั่วโมงต่อวัน (พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน, 2541) แต่ด้วยลักษณะงานของตำรวจจราจรมีการทำงานเป็นกะ หรือผลัด (Shift work) (วารภรณ์ อมรเพชรกุล, 2543) ซึ่งมีลักษณะการทำงานของตำรวจจราจรมีส่วนคล้ายกับพยาบาลประจำการที่มีการทำงานเป็นกะ หรือผลัด ต้องมีการผลัดเปลี่ยนเวลาในการทำงาน เช่นเดียวกันกับตำรวจจราจร (दारพรธ สวรรณพงษ์, 2551; ปาณี แจ่มวิถีเลิศ, 2549; รัตนารองสวัสดิ์, 2548)

นอกจากนี้จำนวนชั่วโมงการทำงานที่สูงอาจเนื่องจากตำรวจจราจรต้องมีการอยู่เวรประจำการเป็นกะ หรือผลัด และมีการทำงานล่วงเวลา ในปัจจุบันตำรวจจราจรทำงาน 81.07 ชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยเฉลี่ย 11 ชั่วโมงต่อวัน และมีการทำงานล่วงเวลา ร้อยละ 52.90 ดังนั้นเมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉินที่จำเป็นต้องทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ภาระงานนั้นเสร็จสิ้น ทำให้ตำรวจจราจรต้องทำงานล่วงเวลา มีเวลาพักผ่อนน้อยไม่เพียงพอ ทำให้เกิดความเครียดเนื่องจากไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ และภาระงานที่ต้องปฏิบัติในแต่ละวันได้ นอกจากนี้ยังต้องคอยระมัดระวังเหตุการณ์ผิดปกติ และสถานการณ์วิกฤตต่างๆ เช่น การชุมนุมประท้วง การก่อการจลาจลที่อาจเกิดขึ้นได้ (Kop and Euwema, 2001; อ้างในชนินดาภา ปราศจากราคี, 2550)

ความเครียดที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ของตำรวจจราจรมีผลกระทบต่อระบบต่างๆ ภายในร่างกาย ได้แก่ ผลกระทบทางด้านร่างกาย เมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้น หรือสิ่งเร้า (Stressor) ทำให้เกิดความเครียด ทำให้เกิดผลเสียต่อร่างกายทำให้เกิดโรคทางกาย (Somatic diseases) เนื่องจากเมื่อร่างกายมีความเครียดทำให้ขาดความสมดุลของระดับฮอร์โมน ซึ่งฮอร์โมนเป็นชีวเคมีที่สำคัญและควบคุมอวัยวะภายในร่างกาย เมื่อเกิดความเครียด (Stress) ต่ออไฮโปทาลามัส (Hypothalamus) จะกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง (Central nervous system) เพิ่มการทำงานของระบบประสาทซิมพาเทติก (Sympathetic) มีผลทำให้เพิ่มการบีบตัวของหลอดเลือดทำให้

หัวใจเต้นแรง เจ็บหน้าอก ความดันโลหิตสูง เนื่องจากในหลอดเลือดมีการจับตัวของเลือดแข็งขึ้นทำให้เกิดแรงดันภายในหลอดเลือดสูง ปวดศีรษะ อ่อนเพลีย ท้องผูก และความเครียดอย่างต่อเนื่องจะนำไปสู่การเป็นโรคเรื้อรังได้ ได้แก่ โรคไขมันในเลือดสูง โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดอุดตัน โรคแผลในกระเพาะอาหาร โรคอ้วน และโรคมะเร็ง หรือความเครียดที่รุนแรงมากๆ อาจส่งผลทำให้บุคคลที่เป็นโรคเรื้อรังมีอาการกำเริบขึ้น เช่น โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง เป็นต้น

ผลกระทบด้านจิตใจและอารมณ์ ในบุคคลที่มีความเครียดจะมีการแสดงออกทางด้านอารมณ์ คือ ฟุ้งซ่าน หงุดหงิด โกรธง่าย และมีอารมณ์แปรปรวน (Grant and Langan-Fox, 2006) ใจลอย ขาดสมาธิ ขาดความรอบคอบในการทำงาน ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ขาดความเชื่อมั่นและความภาคภูมิใจในตนเอง ซึมเศร้า วิตกกังวล ความเครียดที่เรื้อรังเป็นเวลานานอาจก่อให้เกิดอาการทางจิตจนกลายเป็นโรคจิต โรคประสาทได้ (ศิริมาศ อเต็นต้า, 2542)

ผลกระทบด้านพฤติกรรม เมื่อบุคคลมีความเครียดจะเกิดการเผชิญความเครียดโดยแสดงออกทางพฤติกรรม ซึ่งเป็นปฏิกิริยาตอบสนองของร่างกายที่มีการเตรียมพร้อมสู้ หรือถอยหนี (Barbara, 1977) โดยพฤติกรรมจะแสดงออกทางสีหน้าท่าทาง กล้ามเนื้อมีการตึงตัว หรือวิตกกังวลอย่างรุนแรง พุดติดอ่าง ขาดสมาธิ ประสิทธิภาพการทำงานลดลง ขาดงานบ่อย เบื่ออาหาร ปัญหาคารนอนไม่หลับ ซึ่งส่งผลให้แยกตัวออกจากสังคม มีพฤติกรรมก้าวร้าว และพร้อมที่จะเป็นศัตรูกับผู้อื่น การติดยาเสพติด การเล่นการพนัน การตัดสินใจผิดพลาดและอาจทำให้เกิดความคิดฆ่าตัวตาย (Rice, 1999; อ้างในธงชัย ทวีชาติและคณะ, 2541) เป็นต้น นอกจากนี้เมื่อบุคคลมีความเครียดเป็นเวลายาวนาน และใช้การเผชิญความเครียดไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม จะส่งผลกระทบต่อทั้งในด้านสุขภาพ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างบุคคลรอบข้าง และภายในครอบครัว บทบาทของผู้นำ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา ผู้นำครอบครัว เป็นต้น

จากความเครียดที่ส่งผลกระทบต่อตรงตัวตรงใจ ทำให้ตำรวจจราจรใช้การเผชิญความเครียดที่หลากหลาย ได้แก่ การหาแนวทางแก้ไขปัญหา การออกกำลังกาย การปรึกษาปัญหากับผู้อื่น การนอนหลับ การสวดมนต์ การสูบบุหรี่ การดื่มแอลกอฮอล์ การแยกตัว การหนีปัญหา เป็นต้น ซึ่งเป็นทั้งพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพและพฤติกรรมเสีย (คณินนิตย์ สิงห์ไกร, 2547) การที่ตำรวจจราจรใช้วิธีการเผชิญความเครียดไม่เหมาะสม หรือไม่มีประสิทธิภาพนั้น ทำให้เกิดผลเสียต่อร่างกายในด้านต่างๆ ได้แก่ ผลเสียต่อสุขภาพ เช่น หัวใจเต้นแรง ใจสั่น ความดันโลหิตสูง อ่อนเพลีย ปวดเมื่อยตามลำตัว ปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้อบริเวณต้นคอและหลัง มีอาการสั้นกระตุกของกล้ามเนื้อ ตัวสั่น เหงื่อออกมาก ปัสสาวะบ่อย ท้องเสีย จุกแน่นท้อง คลื่นไส้

อาเจียน เบื่ออาหาร ประจำเดือนผิดปกติ (Koff and Sangani, 1977) การหลีกเลี่ยงปัญหา การแยกตัวอยู่คนเดียว เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากปัญหาในการทำหน้าที่ทางสังคม ทำให้ตำรวจจรรยาบรรณ พฤติกรรมก้าวร้าว ลังเลไม่แน่ใจ และไม่ประสบผลสำเร็จในการทำหน้าที่ทางสังคม ส่วนจิตใจนั้น ได้แก่ พฤติกรรมและบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไป เช่น มีพฤติกรรมถดถอย แยกตัวเอง เฉื่อยชา ไม่ให้ความร่วมมือ อารมณ์แปรปรวน

การพักผ่อนให้เพียงพอ เป็นการเผชิญความเครียดที่ทำให้ตนเองห่างไกลจากความเครียด การเผชิญความเครียดสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ วิธีทำให้จิตใจสงบ หลีกเลี้ยงสิ่งที่ทำให้หงุดหงิด โมโห การออกกำลังกาย ทำงานอดิเรก การฝึกสมาธิ หรือพักผ่อนให้เพียงพอ ซึ่งการพักผ่อนที่ดีที่สุด คือ การนอนหลับ (จันทร์หา เจนณวาสน์, 2549) การพักผ่อนไม่เพียงพอ ทำให้มีการแสดงออกทางร่างกายและอารมณ์ไม่เหมาะสม เช่น อ่อนเพลีย ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อตามตัว ปวดศีรษะ หงุดหงิด โมโหง่าย อารมณ์แปรปรวน ระดับความรู้สติความจำ หรือสมาธิเสียไป กระบวนการทางความคิดถูกรบกวน เช่น สับสน ลังเล ตัดสินใจไม่ได้ การรับรู้ถูกรบกวน สอดคล้องกับจากการศึกษาของสุภารัตน์ จิรภัทรสกุล (2546) ศึกษาความเครียดจากการทำงานกับภาวะสุขภาพของตำรวจจราจร จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การนอนหลับพักผ่อนที่ไม่เพียงพอ มีความสัมพันธ์กับระดับไขมันในเลือด และภาวะสุขภาพจิต ภาวะสุขภาพของตำรวจจราจรในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ตำรวจจราจรในจังหวัดสมุทรปราการมีภาวะสุขภาพจิตไม่ปกติ ร้อยละ 29.9 ความดันโลหิตสูง ร้อยละ 29.3 ระดับโคเลสเตอรอลสูง ร้อยละ 14.6

การดื่มแอลกอฮอล์ เป็นวิธีการเผชิญความเครียดแบบหนึ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม มีผลเสียต่อร่างกาย การดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อสุขภาพ ทำให้เกิดโรคทางกายและการบาดเจ็บต่างๆ มากมาย (WHO, 2004) การดื่มแอลกอฮอล์มากทำให้มีผลต่อความผิดปกติทางจิต ทำให้เป็นโรคซึมเศร้า (Major depression) (กรมสุขภาพจิต, 2547) และผลทางอารมณ์มีการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม เช่น หงุดหงิดง่าย โมโห ระดับความรู้สติความจำ กระบวนการทางความคิดถูกรบกวน เช่น สับสน ลังเล ตัดสินใจไม่ได้ การรับรู้ถูกรบกวน เช่น มีอาการประสาทหลอน เห็นภาพหลอน ความสนใจในสิ่งต่างๆ รอบตัวลดลง เป็นต้น (Gardner, 1993; อ่างในดารารัตน์ ปานดี, 2549) จากการศึกษาของวิภา ภูษิต (2547) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรชั้นประทวน สังกัดสถานีตำรวจนครบาลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ตำรวจชั้นประทวนสังกัดสถานีตำรวจนครบาล กรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์มากถึง ร้อยละ 78.7 สอดคล้องกับ Deb, Charabarty, Chatterjee, and Srivastara (2008) ศึกษา พบว่า ตำรวจจราจรในประเทศอินเดีย มีพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ถึงร้อยละ 64.5

การปรึกษาปัญหากับผู้อื่น การพยายามพูดคุยกับผู้ที่มีประสบการณ์เดียวกัน หาวิธีแก้ปัญห การใช้ประสบการณ์ในอดีตและการพิจารณาปัญหาอย่างรอบคอบ เป็นการเผชิญความเครียดที่ถูกต้องเหมาะสมที่ตำรวจจรรยาเลือกใช้มากที่สุด (วรภรณ์ อมรเพชรกุล, 2543) โดยมุ่งจัดการกับปัญหา และหาแนวทางแก้ไขที่ดีที่สุดตามความเหมาะสมของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ระดับความรุนแรงของปัญหาลดลงหรือหมดไป และคืนสู่ภาวะสมดุลสอดคล้องกับการศึกษาในประเทศอินเดียของ Deb, Charaborty, Chatterjee, and Srivastara (2008) พบว่า ตำรวจจรรยาใช้วิธีการเผชิญความเครียดหลายรูปแบบ และพบว่าการแบ่งปันปรึกษาปัญหากับผู้ร่วมงาน เป็นการเผชิญความเครียดที่ใช้มากที่สุดของตำรวจจรรยา ร้อยละ 72.6 รองลงมา ได้แก่ การดื่มเหล้า ร้อยละ 64.5 การปรึกษาปัญหากับคนในครอบครัว ร้อยละ 62.9 การปรึกษาปัญหากับเพื่อน ร้อยละ 59.7 การยอมรับสภาพความเป็นจริง ร้อยละ 58.1 การดูหนัง ฟังเพลง ร้อยละ 56.5 การออกกำลังกาย ร้อยละ 50 การมองโลกในแง่ดีเกี่ยวกับอนาคต ร้อยละ 43.5 การใช้เวลากับครอบครัวให้มากขึ้น ร้อยละ 40.3 การสูบบุหรี่ ร้อยละ 29 การสวดมนต์ และอุทิศเวลาให้กับกิจกรรมทางศาสนา ร้อยละ 25.8

จากแนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984) กล่าวว่า ในภาวะที่บุคคลถูกสิ่งกระตุ้นสิ่งเร้า (Stressor) หรือคุกคามจากสถานการณ์ปัญหาต่างๆ ย่อมกระทบกระเทือนต่อสมดุลของบุคคลนั้น การได้รับสิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้าต่อภาวะสมดุลของบุคคลนั้น ทำให้บุคคลมีการปรับตัวและแก้ไขปัญหา เพื่อให้กลับคืนสู่ภาวะสมดุลมีผลทำให้มีการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกนึกคิด อารมณ์และพฤติกรรมต่างๆ การแสดงออกเมื่อบุคคลเผชิญกับสิ่งที่มาคุกคามนี้ เรียกว่า การเผชิญความเครียด (Coping) การที่บุคคลจะสามารถเผชิญความเครียดได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยสิ่งแวดล้อม ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเผชิญความเครียดในทางที่เหมาะสม

Lazarus (1976) ได้แบ่งรูปแบบการเผชิญความเครียดเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา (Problem-focused coping) และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ (Emotion-focused coping) การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา (Problem-focused coping) คือ การที่บุคคลพยายามจัดการกับปัญหาโดยแสดงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี โดยการจัดการกับตัวปัญหาและมุ่งแก้ไขที่ตนเอง ส่วนการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ (Emotion-focused coping) คือ การที่บุคคลพยายามที่จะจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึกต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อแก้ไขสถานการณ์ความตึงเครียดโดยไม่ได้หาสาเหตุของปัญหา และมุ่งแก้ปัญหานั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ

วราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) พบว่า ตำรวจจราจรในเขตนครบาล กรุงเทพมหานคร ใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาในระดับปานกลางและสูงใกล้เคียงกัน ร้อยละ 48.77 และร้อยละ 48.15 ตามลำดับ ส่วนการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ในระดับปานกลาง ร้อยละ 56.1 แสดงว่า ตำรวจจราจรส่วนใหญ่ใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา โดยพยายามจัดการกับปัญหา เลี่ยงแสดงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี โดยการจัดการกับตัวปัญหาและมุ่งแก้ไขที่ตนเอง

จากการทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจรมีหลายปัจจัย ได้แก่

สถานภาพสมรส สถานภาพสมรสมีความสำคัญต่อการเผชิญความเครียดของบุคคล คู่สมรส เป็นบุคคลหนึ่งในครอบครัวที่ทำหน้าที่ให้การช่วยเหลือ ให้การสนับสนุน และเป็นตัวกลางในการลดความเครียดของคู่สมรสได้ บุคคลที่มีสถานภาพสมรสคู่ทำให้บุคคลนั้นมีแหล่งประโยชน์ในการช่วยเหลือสนับสนุน ดูแลเอาใจใส่ เป็นคู่คิดในการตัดสินใจเลือกใช้การเผชิญความเครียด (Lazarus and Folkman, 1984)

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีในการแก้ปัญหา บุคคลที่มีความชำนาญและประสบการณ์ในการทำงานมาก มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจน้อยกว่าบุคคลที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย และมีประสบการณ์ในการเผชิญความเครียดมากกว่าบุคคลที่มีประสบการณ์น้อย ในบุคคลที่มีประสบการณ์มากสามารถเผชิญความเครียดได้ดี (Lazarus and Folkman, 1984)

การรับรู้ภาวะสุขภาพ เป็นความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ ประเมินภาวะสุขภาพของตนเองว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติตัวในการส่งเสริมสุขภาพ และมีพฤติกรรมที่เริ่มกระทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อให้มีสุขภาพดีและเพิ่มความสุขสมบูรณ์ในชีวิต (Pender, 1996) ความสุขสมบูรณ์และความผาสุกขั้นสูงสุด คือ การเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ชีวิตมีคุณค่าและมีวิถีชีวิตที่สร้างเสริมสุขภาพ (Health-promoting lifestyle) การจัดการกับความเครียด (Stress management) เป็นพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของแบบประเมินวิถีชีวิตเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ (Health-promoting lifestyle profile II) ที่ Pender (1996) กล่าวว่า การเผชิญความเครียดที่เหมาะสม มีผลมาจากการรับรู้ภาวะสุขภาพทำให้มีแนวทางที่เหมาะสม ได้แก่ การสำรวจความเครียดของตนเอง การยอมรับความจริงและคิดในเชิงบวก การวางแผนแก้ไข ปัญหา การผ่อนคลายความเครียด การรับรู้ภาวะสุขภาพจึงมีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด

สิ่งแวดล้อมในการทำงาน สิ่งแวดล้อมในการทำงานหรือสภาพแวดล้อมในองค์การ สิ่งแวดล้อมที่ดีและเหมาะสมจะส่งผลต่อการทำงานและการเผชิญความเครียด สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ไม่เหมาะสม ต้องรับผิดชอบงานหลายอย่างในเวลาเดียวกันเป็นงานที่ซับซ้อนและต้องใช้ประสบการณ์สูง มีผลต่อการเผชิญความเครียด (Rice, 1999)

การสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด (Williams and House, 1985: 208) จากแนวคิดของ Thoits (1986) การสนับสนุนทางสังคม คือ การที่บุคคลได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนจากบุคคลที่มีเครือข่ายกันทางสังคม เป็นแหล่งประโยชน์ที่ช่วยส่งเสริมให้บุคคลสามารถตัดสินใจในการเลือกวิธีการเผชิญความเครียดได้อย่างเหมาะสม การสนับสนุนทางสังคม ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอารมณ์ สังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านทรัพยากร ซึ่งการสนับสนุนนี้จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญและตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น สิ่งเร้า (Stressor) หรือความเครียดได้ ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน ครอบครัว

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาการเผชิญความเครียดในกลุ่มตัวอย่างหลายประเภท ได้แก่ ทหารเรือ ตำรวจ พยาบาลประจำการ นักศึกษาพยาบาล อาจารย์พยาบาล บุคลากรในมหาวิทยาลัย พนักงานในบริษัทเอกชน และสมาชิกในครอบครัว ผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ เป็นต้น จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยข้างต้น ส่วนใหญ่ไม่สามารถนำมาอ้างอิงในกลุ่มตำรวจจราจรได้ เนื่องจากลักษณะของการทำงาน และสิ่งแวดล้อมในการทำงานนั้น มีความแตกต่างกัน แต่สำหรับผู้วิจัยมีความคิดเห็นที่แตกต่าง ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน มีลักษณะงาน และสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่มีส่วนคล้ายคลึงกับตำรวจจราจร กล่าวคือ การทำงานเป็นกะ หรือผลัด (Shift work) แบ่งเป็น 3 ผลัดเหมือนกัน ที่พักอาศัยอยู่บริเวณหอพักภายในโรงพยาบาล ลักษณะการทำงานของพยาบาลห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉินเป็นด่านแรกที่เปิดให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งผู้ป่วยส่วนใหญ่ที่มาเข้ารับการรักษาจะอยู่ในภาวะฉุกเฉิน หรือภาวะวิกฤตที่เป็นภาวะคุกคามต่อชีวิต (Life-threatening) พยาบาลห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉินต้องมีความสามารถในการคัดกรองผู้ป่วย สามารถจัดลำดับความรุนแรงของโรคได้ เพื่อประเมินอาการของผู้ป่วย และนำมาปรับใช้กับสถานการณ์ตามระดับความรุนแรง และความเร่งด่วนตามอาการของผู้ป่วย (Back, 1992; อ้างใน ดารพรรณ สุวรรณพงษ์, 2551) เช่นเดียวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ฉุกเฉิน ความเป็น ความตาย และความเร่งรีบ ต้องทำกิจกรรมการพยาบาล และเหตุการณ์หลายอย่าง หากมีสถานการณ์ฉุกเฉิน อุบัติเหตุหมู่ หรือมีการก่อการจลาจล ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด หากต้องการหน่วยรถพยาบาลและพยาบาลที่เป็นกำลัง

เสริม พยาบาลห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉินจำเป็นต้องปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องจนเสร็จภาระงานนั้น เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังต้องติดต่อประสานงาน และสื่อสารกับบุคคลหลายฝ่ายในเวลา เดียวกัน เช่น ผู้ป่วย ญาติ ผู้ร่วมงาน เจ้าหน้าที่มูลนิธิ นักข่าว และตำรวจ ซึ่งแต่ละฝ่ายต่างมี เป้าหมายที่ต้องการข้อมูลในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น (Cameron, 1998; อ้างในคารพรณ สุวรรณ พงษ์. 2551) จากบริบทดังกล่าวผู้วิจัยจึงคิดว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นพยาบาลที่ปฏิบัติงานในห้อง อุบัติเหตุและฉุกเฉินน่าจะใช้อ้างอิงในกลุ่มตำรวจจราจรได้

ส่วนในตำรวจจราจรมีเพียงงานวิจัยของวราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) เท่านั้นที่ศึกษา เกี่ยวกับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร ความแตกต่างระหว่าง งานวิจัยของวราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) กับงานวิจัยครั้งนี้ คือ งานวิจัยของวราภรณ์ อมรเพชร กุล (2543) เป็นงานวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) แต่งานวิจัยครั้งนี้เป็นการหา ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม (Correlational research) กลุ่มตัวอย่างใน งานวิจัยของวราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) เป็นตำรวจจราจรในพื้นที่รอบในที่มีการจราจรหนาแน่น (พื้นที่ 9 ตารางกิโลเมตร) และสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 สถานีตำรวจนครบาล ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลพญาไท สถานีตำรวจนครบาลดินแดง สถานี ตำรวจนครบาลปทุมวัน สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี และสถานีตำรวจนครบาลมักกะสัน แต่ งานวิจัยของผู้วิจัยศึกษาตำรวจจราจรในเขตกองบัญชาการตำรวจนครบาลทั่วกรุงเทพมหานคร ซึ่ง ประกอบด้วย 9 กองบังคับการ ในแต่ละกองบังคับการประกอบด้วย สถานีตำรวจจราจรประมาณ 8-11 สถานีรวมทั้งหมด 88 สถานี ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างกองบังคับการละ 3 สถานีรวม 9 กองบังคับการทั้งหมดได้ 27 สถานีตำรวจ ส่วนงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาการเผชิญความเครียด ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร ได้คัดสรรตัวแปรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของ ตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร มีผลต่อการปฏิบัติงานของตำรวจจราจรทำให้เกิดความเครียดสูง และมีการเผชิญความเครียดที่หลากหลาย ซึ่งผู้วิจัยจะนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการ ดูแลตำรวจจราจรให้สามารถให้การเผชิญความเครียดได้เหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเผชิญความเครียดในด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับ อารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม กับการเผชิญความเครียดในด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

คำถามการวิจัย

1. การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
2. สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานครหรือไม่ อย่างไร

แนวเหตุผลและสมมติฐานการวิจัย

การศึกษานี้ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดการเผชิญความเครียดของ Lazarus and Folkman (1984) กล่าวว่า การเผชิญความเครียด (Coping) เป็นปฏิกิริยาตอบสนองของระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม โดยบุคคลจะเป็นผู้ประเมินสถานการณ์ หรือสาเหตุของความเครียดที่มากระทบหรือคุกคามต่อการทำงานของร่างกายและจิตใจ ทำให้บุคคลมีการเผชิญความเครียด ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งรูปแบบการเผชิญความเครียดเป็น 2 ด้าน คือ การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา (Problem-focused coping) คือ การที่บุคคลพยายามจัดการกับปัญหาโดยแสดงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี โดยการจัดการกับตัวปัญหาและมุ่งแก้ไขที่ตนเอง ส่วนการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ (Emotion-focused coping) คือ การที่บุคคลพยายามที่จะจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึกต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่เครียดโดยไม่ได้หาสาเหตุของปัญหา และมุ่งแก้ปัญหานั้น ร่วมกับแนวคิดการรับรู้ภาวะสุขภาพของ Pender (1996) เป็นความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ และความคิดของบุคคลต่อสุขภาพตนเอง ส่งผลให้บุคคลเกิดการป้องกัน และมีพฤติกรรมเพื่อการป้องกันโรคอย่างเหมาะสม อันประกอบด้วย การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค และการรับรู้สมรรถนะแห่งตน และแนวคิดการสนับสนุนทางสังคมของ Thoits (1986) หมายถึง การที่

บุคคลได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนจากบุคคลที่มีเครือข่ายกันทางสังคม ซึ่งการสนับสนุนนี้จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญและตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น สิ่งเร้า (Stressor) หรือความเครียดได้ ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน ครอบครัว

จากการทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดดังกล่าว พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร ได้แก่ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

สถานภาพสมรส บุคคลที่มีสถานภาพสมรสคู่มีความสามารถในการเผชิญความเครียดได้ดีกว่าบุคคลที่เป็นโสด เนื่องจากมีแหล่งประโยชน์ที่คอยช่วยเหลือ สนับสนุน ให้คำปรึกษาหารือได้ (Lazarus and Folkman, 1984) จากการศึกษาของ วราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) พบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($r = .16$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา เนื่องจากในบางครอบครัวคู่สมรสอาจไม่เข้าใจลักษณะงาน สภาพการทำงานของตำรวจจราจร ดังนั้นเมื่อมีเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ที่ต้องแก้ไขปัญหา คู่สมรสจึงไม่สามารถเป็นแหล่งให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และเป็นที่ยปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาที่ดีได้

ประสบการณ์ในการทำงาน การที่บุคคลมีประสบการณ์ในการทำงานจะสามารถเผชิญความเครียดและปรับตัวเพื่อให้ผ่านภาวะเครียดได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984:162-163) ที่ว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการเลือกวิธีแก้ปัญหา ได้แก่ ประสบการณ์ในอดีต และความชำนาญในการแก้ปัญหา บุคคลที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากจะมีทักษะจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้บุคคลสามารถควบคุมอารมณ์และมีความอดทนได้เป็นอย่างดี (Kirk, 1981) จากการศึกษาของวิถี ภูษิต (2547) พบว่า ประสบการณ์ในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดในการทำงานของตำรวจนครบาล กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .10$) สอดคล้องกับการศึกษาการปรับตัวของพยาบาลวิชาชีพ และการทำงานที่อยู่ในความรับผิดชอบสูง ส่งผลให้บุคคลนั้นสามารถเผชิญความเครียดได้อย่างเหมาะสม (คัทลียา รุ่งพนารัตน์, 2544) บุคคลจะสามารถปรับตัวและเผชิญกับปัญหา เผชิญความเครียดที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดีจะต้องใช้ระยะเวลา ประสบการณ์และการเรียนรู้ในอดีต รวมทั้งพฤติกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหานั้น ส่งผลถึงความสำเร็จในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้อย่างมีเหตุผล (Jalowice and Power, 1984)

แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่อง ได้แก่ ดารพรรณ สุพรรณพงษ์ (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด และการปรับตัวด้านร่างกายของพยาบาลห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา และด้านการจัดการกับอารมณ์ สอดคล้องกับ คณิงนิตย์ นุกะตุ (2551) ศึกษาพบว่า ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลน่าน เช่นเดียวกับประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของพยาบาลในคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี (เกศสุดา ล้ำลักษณ์ไพบูลย์, 2549) และสุภัทรา พินทุพันธ์ (2543) ศึกษาความเครียดกับกลวิธีเผชิญความเครียดของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

การรับรู้ภาวะสุขภาพ การรับรู้ภาวะสุขภาพมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ (Health-promoting lifestyle profile II) ในด้านต่างๆ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโภชนาการ ด้านการออกกำลังกาย การจัดการกับความเครียด ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความรับผิดชอบต่อสุขภาพ และการพัฒนาทางจิตวิญญาณ (Pender, 1996) คณิงนิจ สิงห์ไกร (2547) ศึกษาพบว่าการรับรู้ภาวะสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามแนวส่งเสริมสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .50$) การปฏิบัติตามแนวส่งเสริมสุขภาพทำให้ตำรวจจราจรมีสุขภาพดี การมีสุขภาพดีทำให้บุคคลสามารถจัดการเผชิญความเครียดได้ดีกว่าบุคคลที่มีสุขภาพไม่ดี

สิ่งแวดล้อมในการทำงาน สิ่งแวดล้อมที่ดีมีส่วนในการเอื้ออำนวยให้บุคคลทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าสิ่งแวดล้อมในการทำงานมีความเหมาะสมบุคคลจะสามารถทำงานได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพ ตรงกันข้ามกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เหมาะสมจะเป็นสิ่งบั่นทอนสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจของบุคคล สิ่งแวดล้อมในการทำงานจึงเป็นสิ่งสำคัญและมีอิทธิพลต่อการทำงาน สิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีมีผลต่อการเหนื่อยหน่ายในการทำงาน การแก้ปัญหาที่ไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นสิ่งแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของบุคคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง (กานดา ว่องธนากุล, 2549) จากการศึกษาของ บวร สงคศิริ และคณะ (2540) พบว่า สภาพการทำงานไม่เหมาะสม อุปรกรณ์และเครื่องมือไม่เพียงพอมีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร

การสนับสนุนทางสังคม เป็นการที่บุคคลในเครือข่ายของสังคมได้รับการช่วยเหลือด้านอารมณ์และสังคม สิ่งของและข้อมูลซึ่งการสนับสนุนนี้จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญความเครียดได้ (Thoits, 1982: 145-159; อ้างในซูรีพร วิเศษศักดิ์, 2549) การสนับสนุนจากครอบครัว จะช่วยลดระดับความรุนแรงของสถานการณ์ที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความเครียด บุคคลที่มีครอบครัวมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน ย่อมมีความรักความผูกพัน เป็นแรงผลักดันให้บุคคลพยายามเผชิญความเครียดในทางที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ (Lazarus and Folkman, 1984)

จากการศึกษาของวราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและการจัดการกับอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($r = .34$ และ $r = .20$ ตามลำดับ) การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา และจากครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .22$ และ $r = .34$ ตามลำดับ) แต่การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา และจากครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์

นอกจากนี้การศึกษาของดารพรรณ สุวรรณพงษ์ (2551) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของพยาบาลห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($r = .15$) การสนับสนุนจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ($r = .17$ และ $r = .22$ ตามลำดับ) และวันทนีย์ สุวรรณช่าง (2542) ศึกษาพบว่า การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา ($r = .24$) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของผู้ป่วยติดเชื้อเอชไอวี โรงพยาบาลชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -.30$)

จากแนวคิดและหลักฐานเชิงประจักษ์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงประยุกต์แนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984) ซึ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการเผชิญความเครียด ได้แก่ การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา และด้านการจัดการกับอารมณ์ ร่วมกับตัวแปรที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม ได้แก่ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพจากแนวคิดของ Pender (1996) สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม จากแนวคิดของ Thoits (1986) นำมาศึกษาความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด เพื่อนำไปสู่การสร้างแนวทางการเผชิญความเครียดที่เหมาะสมสำหรับตำรวจจราจรต่อไป

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับตำรวจจราจร พบว่า ตำรวจจราจรส่วนใหญ่มีความเครียดสูง เนื่องจากมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้ตำรวจจราจรเกิดความเครียด และตำรวจจราจรส่วนใหญ่เลือกใช้การเผชิญความเครียดที่ไม่เหมาะสม และเป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ (คณิงนิจ สิงห์ไกร, 2547; วิถี ภูษิต, 2547; วิไล สุธีรางกูร, 2544) การสนับสนุนทางสังคม เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร ซึ่งการสนับสนุนทางสังคมของตำรวจจราจรนั้นจะได้จากบุคคล 3 ประเภท คือ ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และครอบครัว จากงานวิจัยของวราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา และจากครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ แสดงว่า ผู้บังคับบัญชา และครอบครัวไม่ได้มีส่วนช่วยในการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร และจากการศึกษาของสินวล จำคำ (2544) เรื่องบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบของข้าราชการตำรวจในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า การที่ตำรวจจะเลือกใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์แบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพส่วนบุคคลเป็นสำคัญ (Selye, 1965) เพราะตำรวจแต่ละคนมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเครือข่ายทางสังคมในระดับสูงหรือในระดับต่ำ ก็ไม่ใช่ว่าตำรวจจราจรจะเลือกปฏิบัติพฤติกรรมที่เป็นการเผชิญความเครียดทางอารมณ์ที่มีทิศทางเดียวกันและมีความเหมาะสมเป็นผลดีต่อสุขภาพเสมอไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และจากครอบครัว น่าจะมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา และด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร
2. ประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร
3. การรับรู้ภาวะสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร
4. สิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

5. การสนับสนุนทางสังคม

5.1 การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

5.2 การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

5.3 การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

5.4 การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงาน มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

5.5 การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

5.6 การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ตำรวจจราจรที่ปฏิบัติงานอยู่ในเขตนครบาล กรุงเทพมหานคร อย่างน้อย 1 ปี ขึ้นไป

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม และการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

การเผชิญความเครียด หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกในรูปของการกระทำหรือความคิดที่ตำรวจจราจรใช้ในการบรรเทา แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยควบคุมและกำจัดความเครียด เพื่อให้กลับคืนสู่ภาวะสมดุล วิธีการที่ใช้ในการเผชิญความเครียด หรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความเครียดในการดำเนินชีวิตประจำวันและการทำงาน ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ

1. การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกในรูปของการกระทำของตำรวจจราจรเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา โดยใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ เพื่อการแก้ไขปัญหาหรือสถานการณ์นั้นอย่างเหมาะสม และยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นในการแก้ปัญหานั้น

2. การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกในรูปของการกระทำของตำรวจจราจร เพื่อจัดการกับความรู้สึกและอารมณ์จากเหตุการณ์ตึงเครียด โดยไม่ได้หาสาเหตุและหาทางแก้ไขของความตึงเครียดนั้น แต่จะแก้ไขโดยการแสดงออกในทางตรงกันข้ามกับความเป็นจริงเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา หรือหนีปัญหา

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แบบสอบถามการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจรของวารภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) ที่สร้างจากแนวคิดของ Jalowiec (1979) มีข้อคำถาม 40 ข้อและใช้มาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ

สถานภาพสมรส หมายถึง สถานภาพสมรสตามความเป็นจริงในปัจจุบัน โดยการแต่งงานหรือไม่ได้แต่งงาน ทั้งจดทะเบียนสมรสถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ได้แก่ โสด คู่หม้าย หย่า แยก

ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง จำนวนปีเต็มนับจากวันที่มาปฏิบัติหน้าที่ตำรวจจราจร จนถึงวันที่ทำการเก็บข้อมูล

การรับรู้ภาวะสุขภาพ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นของตำรวจจราจรต่อความเข้าใจและความรู้สึกนึกคิด ภาวะสุขภาพของตำรวจจราจรเป็นการแสดงออกของความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็น ประเมินโดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยดัดแปลงแบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพของตำรวจจราจรของ คณิงนิจ สิงห์ไกร (2547) ที่สร้างตามแนวคิดของ Pender (1996) มีทั้งหมด 16 ข้อ เป็นมาตราวัดประมาณค่า 3 ระดับ

สิ่งแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง สภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่มีผลกระทบต่อตำรวจจราจร ซึ่งประกอบด้วย ค่าตอบแทน ความก้าวหน้า ความมั่นคงในอาชีพ เครื่องมือเครื่องใช้ และสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพครอบครัวและการดำเนินชีวิต โดยสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ดีมีส่วนในการเอื้ออำนวยให้ตำรวจจราจรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงานจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการทำงานและมีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของบุคคล ประเมินโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยดัดแปลงแบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงานของตำรวจจราจรของ สดคนวรรษ ล้วนสมหวัง (2544) ซึ่งประกอบด้วยเรื่องของค่าตอบแทน ความก้าวหน้า ความมั่นคงในอาชีพ เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพครอบครัวและการดำเนินชีวิต มีข้อคำถาม 40 ข้อเป็นมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่ตำรวจจราจรได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากเครือข่ายทางสังคม ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน ครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

1. การสนับสนุนด้านอารมณ์สังคม หมายถึง การที่ตำรวจจราจรได้รับความช่วยเหลือในด้านการดูแลเอาใจใส่ การยอมรับ เห็นคุณค่า การได้รับความรัก จากผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน และครอบครัว

2. การสนับสนุนข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การที่ตำรวจจราจรได้รับความช่วยเหลือในด้านข้อมูล ข่าวสาร คำแนะนำในการแก้ปัญหา จากผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน และครอบครัว

3. การสนับสนุนทรัพยากร หมายถึง การที่ตำรวจจราจรได้รับความช่วยเหลือในด้านการเงิน ด้านแรงงาน สิ่งของ วัสดุอุปกรณ์ จากผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน และครอบครัว

ประเมินโดยใช้แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมของ วราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) ที่สร้างตามแนวคิดของ Thoits (1986) มีทั้งหมด 21 ข้อ และใช้มาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ

ตำรวจจราจร หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวนที่ปฏิบัติงานฝ่ายจราจรและมียศต่ำกว่าระดับสัญญาบัตร โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจเหล่านั้นสังกัดอยู่ในกองบังคับการตำรวจนครบาลและปฏิบัติงานอยู่ในเขตนครบาลกรุงเทพมหานครอย่างน้อย 1 ปี ขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติกรพยาบาลการเผชิญความเครียด สำหรับพยาบาลและแพทย์ในการส่งเสริมให้ตำรวจจราจรมีการเผชิญความเครียดที่ถูกต้อง เหมาะสม

2. เพื่อเสนอนโยบายต่อหน่วยงานในการหาแนวทาง และการส่งเสริมให้ตำรวจจราจรมีการเผชิญความเครียดที่ถูกต้อง เหมาะสม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยตัดสรรและการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสรุปเป็นเนื้อหาเพื่อนำเสนอ ดังนี้

1. โครงสร้างองค์กรและลักษณะการทำงานของตำรวจจราจร
2. การเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร
 - 2.1 ความหมายและแนวคิดการเผชิญความเครียด
 - 2.2 กระบวนการเผชิญความเครียด
 - 2.3 แหล่งประโยชน์ในการเผชิญความเครียด
 - 2.4 ผลกระทบของการเผชิญความเครียด
 - 2.5 การประเมินการเผชิญความเครียด
3. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดในตำรวจจราจร
 - 3.1 สถานภาพสมรส
 - 3.2 ประสบการณ์ในการทำงาน
 - 3.3 การรับรู้ภาวะสุขภาพ
 - 3.3.1 ความหมายการรับรู้ภาวะสุขภาพ
 - 3.3.2 แนวคิดการรับรู้ภาวะสุขภาพ
 - 3.3.3 องค์ประกอบของการรับรู้ภาวะสุขภาพ
 - 3.3.4 การประเมินการรับรู้ภาวะสุขภาพ
 - 3.4 สิ่งแวดล้อมในการทำงาน
 - 3.4.1 ความหมายของสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
 - 3.4.2 แนวคิดของสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
 - 3.4.3 การประเมินสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
 - 3.5 การสนับสนุนทางสังคม
 - 3.5.1 ความหมายและแนวคิดของการสนับสนุนทางสังคม
 - 3.5.2 แหล่งสนับสนุนทางสังคม
 - 3.5.3 การประเมินการสนับสนุนทางสังคม

4. บทบาทพยาบาลกับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. โครงสร้างองค์กรและลักษณะการทำงานของตำรวจจราจร

โครงสร้างกองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น.) กรุงเทพมหานคร มีการแบ่งพื้นที่ความรับผิดชอบเป็น 9 กองบังคับการ (บก.) แต่ละกองบังคับการมีสถานีตำรวจนครบาลที่ต้องดูแลกองบังคับการละ 8 – 11 สถานี ดังนี้

1.1 กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 (บช.น.1) ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม, สถานีตำรวจนครบาลดินแดง, สถานีตำรวจนครบาลดุสิต, สถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้ง, สถานีตำรวจนครบาลบางโพ, สถานีตำรวจนครบาลพญาไท, สถานีตำรวจนครบาลมักกะสัน, สถานีตำรวจนครบาลสามเสน, สถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง

1.2 กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 (บช.น.2) ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลโคกคราม, สถานีตำรวจนครบาลคันนายาว, สถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง, สถานีตำรวจนครบาลเตาปูน, สถานีตำรวจนครบาลทุ่งสองห้อง, สถานีตำรวจนครบาลบางเขน, สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ, สถานีตำรวจนครบาลประชาชื่น, สถานีตำรวจนครบาลพหลโยธิน, สถานีตำรวจนครบาลสายไหม, สถานีตำรวจนครบาลสุทธิสาร

1.3 กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 (บช.น.3) ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลจระเข้ขี้เอย, สถานีตำรวจนครบาลคลองกรุง, สถานีตำรวจนครบาลนิมิตรใหม่, สถานีตำรวจนครบาลประชาสำราญ, สถานีตำรวจนครบาลมีนบุรี, สถานีตำรวจนครบาลร่มเกล้า, สถานีตำรวจนครบาลลาดกระบัง, สถานีตำรวจนครบาลลำผักชี, สถานีตำรวจนครบาลลำหิน, สถานีตำรวจนครบาลสุวินทวงศ์, สถานีตำรวจนครบาลหนองจอก

1.4 กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 (บช.น.4) ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลโชคชัย, สถานีตำรวจนครบาลบางชัน, สถานีตำรวจนครบาลบึงกุ่ม, สถานีตำรวจนครบาลประเวศ, สถานีตำรวจนครบาลลาดพร้าว, สถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง, สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก, สถานีตำรวจนครบาลอุดมสุข

1.5 กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 (บช.น.5) ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลคลองตัน, สถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ, สถานีตำรวจนครบาลทุ่งมหาเมฆ, สถานีตำรวจนครบาลบางนา, สถานีตำรวจนครบาลบางโพงพาง, สถานีตำรวจนครบาลพระโขนง, สถานีตำรวจนครบาลวัดพระยาไกร, สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

1.6 กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 (บข.น.6) ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลจักรวรรดิ, สถานีตำรวจนครบาลบางรัก, สถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน, สถานีตำรวจนครบาลพระราชวัง, สถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย 1, สถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย 2, สถานีตำรวจนครบาลยานนาวา, สถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์

1.7 กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 (บข.น.7) ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลตลิ่งชัน, สถานีตำรวจนครบาลท่าพระ, สถานีตำรวจนครบาลธรรมศาลา, สถานีตำรวจนครบาลบวรมงคล, สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย, สถานีตำรวจนครบาลบางกอกใหญ่, สถานีตำรวจนครบาลบางขุนนนท์, สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด, สถานีตำรวจนครบาลบางยี่ขัน, สถานีตำรวจนครบาลบางเสาธง, สถานีตำรวจนครบาลศาลาแดง

1.8 กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 (บข.น.8) ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลตลาดพลู, สถานีตำรวจนครบาลทุ่งครุ, สถานีตำรวจนครบาลบางคอแหลม, สถานีตำรวจนครบาลบางมด, สถานีตำรวจนครบาลบุคคโล, สถานีตำรวจนครบาลบุปผาราม, สถานีตำรวจนครบาลบางยี่เรือ, สถานีตำรวจนครบาลปากคลองสาน, สถานีตำรวจนครบาลราษฎร์บูรณะ, สถานีตำรวจนครบาลสมเด็จพระยา, สถานีตำรวจนครบาลสำเหร่

1.9 กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 (บข.น.9) ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม, สถานีตำรวจนครบาลเทียนทะเล, สถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน, สถานีตำรวจนครบาลบางบอน, สถานีตำรวจนครบาลเพชรเกษม, สถานีตำรวจนครบาลภาษีเจริญ, สถานีตำรวจนครบาลแสมดำ, สถานีตำรวจนครบาลหนองแขม, สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู, สถานีตำรวจนครบาลหลักสอง

ในแต่ละกองบัญชาการมีผู้บังคับการเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และมีรองผู้บังคับการซึ่งจะได้รับมอบหมายให้ดูแลงานด้านการจราจรเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งรองผู้บังคับการอาจต้องดูแลงานการปฏิบัติงานประจำวันของแต่ละสถานีตำรวจนครบาลจะมีคำสั่งปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลติดประกาศไว้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ โดยมีรองผู้กำกับจราจร หรือสารวัตรจราจรเป็นผู้ออกคำสั่งปฏิบัติงานโดยจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่แต่ละคนทราบว่าต้องออกปฏิบัติงานที่จุดใดและในเวลาใด

การปฏิบัติงานประจำของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจะเริ่มออกปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่เวลาเช้าตามจุดที่กำหนดไว้ในคำสั่ง ซึ่งมักจะเป็นจุดเดิมที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรอยู่ประจำมาเป็นเวลานาน โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรปฏิบัติงานรับผิดชอบงานเป็นแบบกะ หรือผลัด (Shift work) โดยพักผ่อนแบบยืดหยุ่น เช่น ประจำจุดในเวลาเช้าแต่เมื่อสถานการณ์คลี่คลายก็ให้

พักผ่อนได้ และจะออกจากการปฏิบัติหน้าที่อีกครั้งเมื่อถึงเวลาเปลี่ยนกะ หรือผลัด จะมีเจ้าหน้าที่ ตำรวจจราจรชุดใหม่มาเปลี่ยน โดยทั่วไปเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจะดูแลด้านปัญหาจราจร ภารกิจ ในด้านการอำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัยในการจราจรภายในกรุงเทพมหานคร โดยมีหน้าที่สนับสนุน เสริมการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจนครบาลในท้องที่นั้นๆ ได้แก่ กองบังคับ การกลาง ประกอบด้วย แผนกสายตรวจและการจัดการจราจร แผนกแผนการ แผนกสถิติและการ วิจัย แผนกสอบสวนอุบัติเหตุ แผนกอบรม และแผนกควบคุมการจราจรบนทางด่วนพิเศษ และ กองบังคับการช่าง ประกอบด้วย แผนกสร้าง แผนกสัญญาณไฟฟ้าการจราจร และแผนกช่าง เครื่องยนต์และตรวจพิสูจน์

การแบ่งหน้าที่ในส่วนราชการในการอำนวยความสะดวกจราจรในกรุงเทพมหานคร ระดับสถานี ตำรวจนครบาล ได้แก่ รองผู้กำกับการจราจร (พ.ต.ท.) ทำหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานของ สถานีตำรวจ, สารวัตรจราจร (ร.ต.อ.- พ.ต.ท.) ทำหน้าที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบงานจราจร, รองสารวัตรจราจร (ร.ต.ต.- ร.ต.อ.) ทำหน้าที่จัดการและควบคุมการจราจร, เจ้าหน้าที่จราจร (พลตำรวจ - ต.ต.) จัดและควบคุมการจราจร ตามที่รองสารวัตรจราจรมอบหมายสั่งการ และ เจ้าหน้าที่ธุรการ (งานจราจร) มีหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของจราจรในสถานีตำรวจ

การกำหนดหน้าที่การงานของข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจนครบาล เฉพาะด้านงาน จราจร ระดับชั้นประทวน หรือเทียบเท่ากับตำแหน่งผู้บังคับหมู่

เจ้าหน้าที่จราจร (เทียบเท่ากับตำแหน่งผู้บังคับหมู่) มีหน้าที่

1. ศึกษาเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลเกี่ยวกับการจราจรและนำวิทยาการต่าง ๆ มาใช้ในงาน จราจร โดยเก็บสถิติข้อมูลเกี่ยวกับการจราจรตามที่สารวัตรจราจรหรือสารวัตรจราจรมอบหมาย สั่งการ และเฉพาะอุบัติเหตุจราจรให้เก็บและรายงานตามแบบ จร.1 หรือตามแบบที่สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติได้กำหนด

2. การจัดการและควบคุมการจราจร โดยจัดและควบคุมการจราจรที่รองสารวัตรจราจร หรือสารวัตรจราจรมอบหมายสั่งการ

3. สอดส่อง ตรวจตรา แนะนำให้ประชาชนผู้ใช้ถนนปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับเกี่ยวกับจราจร

4. ว่ากล่าวตักเตือนก่อนออกไปสั่งเจ้าพนักงานจราจร หรือออกไปสั่งเจ้าพนักงานจราจร หรือจับกุมผู้ละเมิดกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับเกี่ยวกับจราจร

5. การจัดการเบื้องต้นเมื่อเกิดอุบัติเหตุจราจร ได้แก่ รักษาสถานที่เกิดเหตุ เก็บรักษา ร่องรอยและพยานหลักฐานต่าง ๆ ในที่เกิดเหตุด้วยวิธีที่เหมาะสม ดำเนินการให้คู่กรณีและพยาน

บุคคลอยู่เพื่อพบร้อยเวรสอบสวน จัดการจราจรในบริเวณที่เกิดเหตุ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น หรือจัดการส่งผู้บาดเจ็บไปส่งโรงพยาบาล แจ้งพนักงานสอบสวนและรองสารวัตรจราจร ผู้รับผิดชอบทันทีที่ทราบเหตุ กรณีที่จะต้องละทิ้งหน้าที่การจัดและควบคุมการจราจรให้รายงาน รองสารวัตรจราจร ผู้รับผิดชอบทราบเพื่อพิจารณาสั่งการ และดำเนินการตามที่ได้รับคำสั่ง และ รายงานอุบัติเหตุจราจรต่อรองสารวัตรจราจรหรือสารวัตรจราจรตามแบบ จร.1 หรือแบบอื่นที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะได้กำหนด

6. เก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารหรือ ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันปราบปราม โดยรายงานข้อมูลข่าวสารหรือ ข้อเท็จจริงที่เก็บรวบรวมได้ต่อรองสารวัตรจราจร หรือสารวัตรจราจร หรือกรณีเร่งด่วนให้แจ้งโดยตรงต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนั้น ๆ ก่อนแล้วรายงานรองสารวัตรจราจร หรือสารวัตรจราจร ทั้งนี้ตามเกณฑ์และวิธีการที่สารวัตรจราจรหรือสารวัตรใหญ่ กำหนด

7. ส่งข้อมูลข่าวสารหรือข้อเท็จจริงที่เก็บรวบรวมได้ให้ฝ่ายป้องกันปราบปราม

8. จับกุมผู้กระทำผิดในกรณี ความผิดซึ่งหน้า ถ้าหากไม่จับกุมในทันทีอาจทำให้คนร้าย หลบหนี หรือเป็นผลเสียต่อการดำเนินคดี

9. ให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่สายตรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่น ในการระงับปราบปราม หรือ จับกุมผู้กระทำผิดตามความเหมาะสม เช่น เมื่อพบว่ากำลังมีการระงับปราบปรามหรือจับกุม ผู้กระทำผิดต้องเข้าไปให้ความช่วยเหลือ หรือเมื่อได้รับการร้องขอจากเจ้าหน้าที่ผู้ระงับปราบปราม หรือจับกุมก็ต้องให้ความช่วยเหลือ

10. เมื่อได้รับคำสั่งไม่ว่าจะเป็นคำสั่งโดยฉับพลันทันที หรือตามแผนที่บังคับบัญชา กำหนดให้ปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดในการระงับปราบปราม จับกุม สกัดจับให้ปฏิบัติตามคำสั่ง

11. งานที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายพิเศษเกี่ยวข้องกับงานจราจร

เจ้าหน้าที่ธุรการงานจราจร จะต้องสนับสนุนการปฏิบัติงานจราจรในสถานีตำรวจ หรือ ปฏิบัติงานตามที่รองผู้กำกับจราจรและสารวัตรจราจรจัดและมอบหมาย โดยจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ ว่าด้วยเรื่องนั้น ๆ หรือตาม que ผู้บังคับบัญชาสั่งการ และปฏิบัติหน้าที่ ได้แก่ การรับส่งและการเสนอหนังสือ การร่างโต้ตอบที่เกี่ยวข้องกับงานจราจร การรักษา และรวบรวมสถิติข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานจราจร จัดทำแผนการจราจร การเบิกจ่าย เก็บรักษา จำหน่ายวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน และงานที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายพิเศษ

2. การเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร

2.1 ความหมายและแนวทางการเผชิญความเครียด

แนวทางการเผชิญความเครียด เป็นเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสิ่งแวดล้อมซึ่งมีอิทธิพลต่อกัน และเกิดขึ้นตลอดเวลา ได้มีผู้วิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของการเผชิญความเครียดไว้ ดังนี้

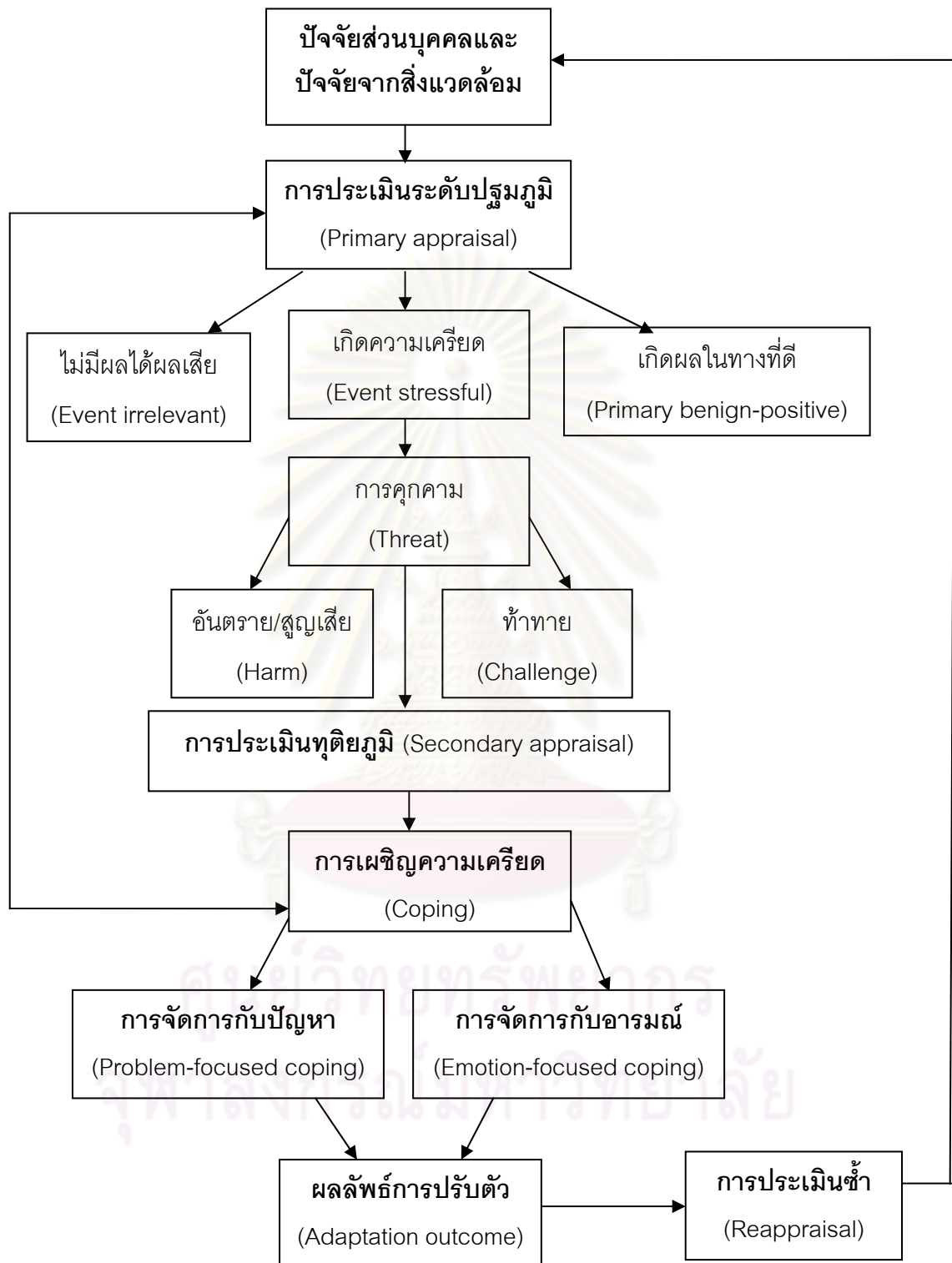
สมจิต หนูเจริญกุล (2537) ให้ความหมายของการเผชิญความเครียดว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามทั้งการกระทำและการนึกคิดที่จะจัดการกับความเครียดโดยใช้แหล่งประโยชน์ที่เกินกว่าธรรมดา กระบวนการนี้มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามความสัมพันธ์ของบุคคลกับสิ่งแวดล้อม และไม่มี การตัดสินว่าวิธีการใดมีประสิทธิภาพเพราะขึ้นอยู่กับบริบท

Lazarus (1966) ให้ความหมายการเผชิญความเครียดว่าเป็นกระบวนการจัดการกับความเครียดที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อประเมินสิ่งที่มาคุกคาม และบุคคลจะมีพฤติกรรมในการแก้ปัญหาโดยใช้สติปัญญาเป็นพื้นฐานในการลดหรือขจัดสิ่งที่มาคุกคามทั้งภายในและภายนอก

Lazarus (1969) ให้ความหมายการเผชิญความเครียดว่าเป็นการจัดการและแก้ไขกับสิ่งที่อันตรายและมาคุกคามกับบุคคลให้หมดไปหรือเป็นไปในทางที่ดีขึ้น

Lazarus and Folkman (1984) ให้ความหมายของการเผชิญความเครียด (Coping) ว่าเป็นความพยายามที่ต้องการจัดการกับความคิดและพฤติกรรมของบุคคลทั้งภายนอกและภายในของบุคคล ขึ้นอยู่กับพลังความสามารถของแต่ละบุคคล ความพยายามนี้จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการของพัฒนาการในการจัดการกับปัญหาการผสมผสานกันระหว่างความคิดและการกระทำซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และความแตกต่างของชีวิตประจำของแต่ละคน

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเผชิญความเครียด คือ พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมากจากในรูปแบบของความคิด และการกระทำที่บุคคลพยายามที่จะแก้ไขปัญหา หรือการบรรเทาเหตุการณ์เพื่อให้อันตราย หรือสิ่งที่มาคุกคามให้ลดลงหรือหมดไป โดยใช้กระบวนการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา และด้านการจัดการกับอารมณ์ เพื่อเป็นการปรับตัว และการใช้การเผชิญความเครียดแบบใดนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้จากการประเมินซ้ำโดยปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยจากสิ่งแวดล้อม ดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984)

2.2 กระบวนการการเผชิญความเครียด

การเผชิญความเครียดของ Lazarus and Folkman (1984) เป็นทฤษฎีที่มีแนวคิดเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีอิทธิพลต่อกันเป็นกระบวนการที่บุคคลใช้กระบวนการคิด (Cognitive) และการกระทำ (Behavior) ที่จะระงับเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเครียด ซึ่งประกอบด้วย เหตุการณ์หรือสิ่งทำให้เกิดความเครียด (Event or stressor) การประเมิน (Appraisal) และการเผชิญความเครียด (Coping) ดังนี้

2.2.1 เหตุการณ์หรือสิ่งกระตุ้นทำให้เกิดความเครียด (Event or stressor)

สิ่งกระตุ้นทำให้เกิดความเครียดเป็นสิ่งที่บุคคลเกิดความรู้สึกว่ากระตุ้น ความเครียดและมีผลต่อการดำเนินชีวิต

2.2.2 การประเมิน (Appraisal) ในกระบวนการเผชิญความเครียด

การประเมิน (Appraisal) เป็นกระบวนการทางสติปัญญา (Cognitive process) ที่เกิดระหว่างปัญหาเป็นการตอบสนองทางอารมณ์และพฤติกรรม ซึ่งเป็นการทำงานของจิตใจ การเลือกตัดสินใจ การแยกแยะปัญหา และการใช้การเผชิญกับปัญหา โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งการประเมินมี 3 ขั้นตอน ได้แก่

1) การประเมินปฐมภูมิ (Primary appraisal) เป็นการประเมินความสำคัญและความรุนแรงของเหตุการณ์ว่ามีผลต่อบุคคลอย่างไร ซึ่งมี 3 ลักษณะ คือ ไม่มีผลได้ผลเสีย (Event irrelevant) คือ การที่บุคคลประเมินว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง เพราะไม่มีผลเสียหรือได้รับประโยชน์ เกิดผลในทางที่ดี (Primary benign-positive) คือ การที่บุคคลประเมินว่าผลจากเหตุการณ์มีผลดีต่อตนเอง หรือก่อให้เกิดความเครียด (Stress) คือ การที่บุคคลนำแหล่งประโยชน์ส่วนบุคคล และแหล่งประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการปรับตัว ซึ่งการประเมินความเครียด แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ เกิดอันตรายหรือการสูญเสีย (Harm or loss) คือ บุคคลเกิดความเจ็บป่วย หดความสามารถ หรือสูญเสียบุคคลที่ตนเองรัก การถูกคุกคาม (Threat) เป็นการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าเมื่อเกิดการสูญเสียแล้วทำให้มีความลำบากและความยุ่งยากที่จะเกิดขึ้นตามมา การท้าทาย (Challenge) เป็นการประเมินล่วงหน้าว่าจะสามารถควบคุมสถานการณ์นั้นได้

2) การประเมินทุติยภูมิ (Secondary appraisal) เป็นทางเลือกและประเมินแหล่งประโยชน์โดยบุคคลนั้นต้องใช้สติปัญญา ความรู้ ประสบการณ์ ความพร้อม หรือศักยภาพของตนเอง และเลือกตัดสินใจวิธีที่สามารถเผชิญกับความเครียด โดยใช้แหล่งประโยชน์ที่มีอยู่และวิธีการเผชิญความเครียดที่ได้เคยเลือกกระทำมาแล้ว

3) การประเมินซ้ำ (Reappraisal) เป็นการเปลี่ยนแปลงการประเมินของบุคคลเมื่อได้ข้อมูล ข่าวสารเพิ่มเติมจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมได้

2.2.3 การเผชิญความเครียด (Coping) ในการเผชิญความเครียดของบุคคลจะมีพฤติกรรมการเผชิญความเครียดแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ Lazarus and Folkman (1984) ได้แบ่งการเผชิญความเครียดเป็น 2 แบบ คือ การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา (Problem-focused coping) และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ (Emotion-focused coping) ซึ่งในชีวิตประจำวันจะมีการใช้ทั้ง 2 ประเภท ดังนี้

1) การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา (Problem-focused coping) คือ การกำหนดขอบเขตของปัญหา หาวิธีการแก้ปัญหาโดยเลือกวิธีที่เหมาะสม ลงมือแก้ปัญหา ซึ่งอาจจัดการกับปัญหา และมุ่งแก้ที่ตนเองหรือใช้วิธีการปรับสิ่งแวดล้อม เช่น การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่มีความกดดัน การหาแหล่งประโยชน์ เรียนรู้วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสม ซึ่งจะต้องหาข้อมูลและความรู้เพิ่มเติมรวมทั้งการยอมรับสถานการณ์จริง

Jalowiec et al., (1984) ได้รวบรวมการเผชิญปัญหาด้านการจัดการกับปัญหาไว้ 15 พฤติกรรม คือ การยอมรับปัญหา การยอมรับสถานการณ์ การแยกแยะสถานการณ์ การตั้งเป้าหมาย การอธิบายปัญหา การพยายามเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ การควบคุมสถานการณ์เท่าที่ทำได้ การค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา การพิจารณาปัญหาอย่างเป็นกลาง การนำประสบการณ์เดิมมาช่วยแก้ปัญหา การคิดวิธีแก้ไขหลายๆ วิธี ทำทุกอย่างเพื่อให้แก้สถานการณ์ได้ การให้ผู้อื่นช่วยแก้ปัญหา การเริ่มต้นทำสิ่งที่ดีที่สุดขณะนั้น

2) การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ (Emotion-focused coping) คือ การเผชิญความเครียดด้วยการใช้ความคิด ซึ่งเป็นการลดอารมณ์ตึงเครียดเมื่อบุคคลประเมินแล้วว่าไม่สามารถแก้ไขสิ่งทำให้เกิดความเครียดนั้นได้ด้วยวิธีเหล่านี้ได้แก่ การหลีกเลี่ยง (Avoidance) การทำให้เป็นเรื่องเล็ก (Minimization) การถอยห่างจากเหตุการณ์นั้น (Distancing) การเลือกสนใจเฉพาะสิ่ง (Selective attention) การมองในสิ่งที่ดี (Positive comparison) ของเหตุการณ์นั้น การมองหาคุณค่าในสิ่งนั้น (Wresting positive value from negative event)

Jalowiec et al., (1984) ได้รวบรวมการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ไว้ 25 พฤติกรรม คือ การร้องไห้ ความวิตกกังวล ความหงุดหงิด การแข่งด่า การรับประทานอาหารมาก การสูบบุหรี่ การดื่มแอลกอฮอล์ การตำหนิผู้อื่น การแยกตัว การยอมแพ้ต่อสถานการณ์ หมดหวัง การหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ การยอมแพ้เพราะคิดว่าเป็นชะตากรรม การใช้

อารมณ์ขัน การมองโลกในแง่ดี ไม่วิตกกังวล การฝันกลางวัน การปิดปัญหาออกจากความคิด การปล่อยให้สถานการณ์คลี่คลายไปเอง การระบายความเครียดกับผู้อื่น การฝึกสมาธิ การสวดมนต์ บุคคลที่มีความเครียดจะใช้การเผชิญความเครียดแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับการประเมินสถานการณ์ว่าคุณจะสามารถควบคุมหรือเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ได้มากน้อยเพียงใด

2.3 แหล่งประโยชน์ในการเผชิญความเครียด

จากแนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984: 157-164) การที่บุคคลจะสามารถเผชิญความเครียดในรูปแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้านที่มีผลต่อการเผชิญความเครียดของบุคคล คือ แหล่งประโยชน์ (Coping resource) ที่บุคคลนำมาเพื่อใช้แก้ไขปัญหา หรือปรับเปลี่ยนอารมณ์เครียดที่เกิดขึ้น ได้แก่

2.3.1 แหล่งประโยชน์ส่วนบุคคล (Personal resource) แบ่งเป็นแหล่งประโยชน์ทางกาย คือ ภาวะสุขภาพและพลังงานของบุคคล (Health and energy) และแหล่งประโยชน์ทางด้านจิตใจ คือ ความเชื่อทางบวก (Positive belief) ทักษะในการแก้ปัญหา (Problem solving skill) ทักษะทางด้านสังคม (Social skill)

1) ภาวะสุขภาพและพลังงาน (Health and energy) เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้บุคคลมีความพยายามในการจัดการกับปัญหาหรือเหตุการณ์นั้นๆ ตำรวจจราจรที่มีสุขภาพดีจะช่วยให้มีพฤติกรรมในการเผชิญความเครียดที่เหมาะสมมากกว่าตำรวจจราจรที่เจ็บป่วย ซึ่งตำรวจจราจรที่เจ็บป่วยจะถูกจำกัดความสามารถในด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม

2) ความเชื่อทางบวก (Positive belief) ความเชื่อของบุคคลมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิด ทำให้บุคคลมองโลกในแง่ดี การที่ตำรวจจราจรพยายามมองโลกในแง่ดี ไม่คิดในเชิงลบ ทำให้มีสมาธิเกิดปัญญา และความคิดในการหาหนทางที่จะแก้ไขปัญหา

3) ทักษะในการแก้ปัญหา (Problem solving skill) บุคคลที่มีทักษะดีจะสามารถแสวงหาข้อมูล ใช้กระบวนการคิดในการวิเคราะห์แก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ตำรวจจราจรที่มีทักษะในการแก้ปัญหา สามารถนำประสบการณ์ที่มีมาช่วยวิเคราะห์หาหนทางในการแก้ปัญหาได้

4) ทักษะทางด้านสังคม (Social skill) บุคคลที่มีทักษะในการติดต่อประสานงาน สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ช่วยเอื้ออำนวยในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ตำรวจจราจรเป็นบุคคลที่ต้องประสานงาน และติดต่อกับบุคคลหลายฝ่าย การมีทักษะทางด้าน

สังคมสามารถช่วยทำให้การประสานงาน และการทำงานมีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น และการแก้ปัญหา หรือสถานการณ์ต่างๆ จะได้รับการเอื้ออำนวยช่วยเหลือเป็นอย่างดี

2.3.2 แหล่งประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม (Environmental resource) คือ แรงสนับสนุนทางสังคม (Social support) และแหล่งประโยชน์ทางด้านวัตถุ (Material resource)

1) การสนับสนุนทางสังคม (Social support) เป็นปัจจัยสำคัญที่อยู่ในกระบวนการเผชิญความเครียด และเป็นแหล่งประโยชน์ที่สำคัญ (Vital resource) เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต การสนับสนุนทางสังคม เป็นการได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุนจากบุคคลในเครือข่ายของสังคม ซึ่งรวมถึงครอบครัวในด้านต่างๆ ทำให้บุคคลรู้สึกว่าเป็นที่รักของบุคคลใกล้ชิด เป็นที่ปรึกษาให้ความไว้วางใจ สามารถปรับทุกข์ขอคำแนะนำ และได้รับความช่วยเหลือในด้านทรัพยากร การบริการ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้บุคคลมีกำลังใจในการต่อสู้ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น การสนับสนุนทางสังคมของตำรวจจราจรนั้นได้รับจากบุคคล 3 กลุ่มด้วยกัน คือ ผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน และครอบครัว เปรียบเสมือนการมีเครือข่ายทางสังคมคอยช่วยเหลือในด้านต่างๆ

2) แหล่งประโยชน์ทางด้านวัตถุ (Material resource) คือ บุคคลมีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต ได้แก่ ทรัพย์สินเงินทอง ของใช้ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีสุขสบาย บุคคลย่อมมีวิธีการเผชิญความเครียดได้ดีกว่าบุคคลที่ขาดแหล่งประโยชน์ทางด้านวัตถุ ตำรวจจราจรที่มีแหล่งประโยชน์ทางด้านวัตถุอย่างเพียงพอพร้อมทำให้มีความสะดวกสบายในการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน

การเผชิญความเครียดที่มีประสิทธิภาพ ต้องเป็นพฤติกรรมที่สามารถจัดการกับความเครียด สิ่งกระตุ้น หรือสิ่งเร้า (Stressor) ได้ สามารถแก้ไขปัญหา หรือลดระดับความรุนแรงของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ การเผชิญความเครียดที่ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ความเครียดลดลงชั่วคราวเท่านั้น หากเกิดเป็นระยะเวลายาวนานมีผลทำให้ร่างกายไม่สามารถปรับตัวได้ และปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงซึ่งเป็นการเผชิญความเครียดที่ไม่เหมาะสม เช่น การดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การรับประทานอาหารมาก การหลีกหนี และการสับสนเป็นต้น (Beare and Myers, 1994)

การปรับตัว (Adaptation outcome) เป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลประเมิน (Appraisal) และการเผชิญความเครียด (Coping) ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ การทำหน้าที่ทางสังคม (Social functioning)ขวัญและกำลังใจ (Morale) และภาวะสุขภาพ (Somatic health) Lazarus and Folkman (1984)

1) การทำหน้าที่ทางสังคม (Social functioning) เป็นการทำหน้าที่ และบทบาทในสังคมได้อย่างเหมาะสม การมีสัมพันธภาพทางสังคมที่ดี สำหรับบุคคลที่มีปัญหาในการทำหน้าที่ เช่น การหลีกหนีจากสังคม พฤติกรรมก้าวร้าว ไม่ประสบความสำเร็จในการทำงาน ส่วนบุคคลที่สามารถทำหน้าที่ทางสังคมอย่างปกติ แสดงว่าใช้การเผชิญความเครียดได้อย่างเหมาะสม

2) ขวัญและกำลังใจ (Morale) เป็นความรู้สึกทางอารมณ์ที่เกิดจากการประเมินผลการใช้การเผชิญความเครียด หากบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทำให้บุคคลเกิดกำลังใจที่ดีในการจัดการกับสถานการณ์ โดยจะใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหามากกว่าด้านการจัดการกับอารมณ์

3) ภาวะสุขภาพ (Somatic health) เป็นปฏิกิริยาตอบสนองด้านร่างกาย และจิตใจของบุคคลต่อความเครียด การเผชิญความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเลือกพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพจะส่งผลให้มีภาวะสุขภาพดี หากใช้การเผชิญความเครียดที่ไม่เหมาะสม ไม่สามารถแก้ปัญหาได้จะก่อให้เกิดความเครียด ซึ่งส่งผลเสียต่อสุขภาพกายและจิตใจ

2.4 ผลกระทบของการเผชิญความเครียด

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร ตำรวจจราจรส่วนใหญ่มีการเผชิญความเครียดที่หลากหลายตามสถานการณ์ ซึ่งมีทั้งพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยง ซึ่งพฤติกรรมสุขภาพทำให้ตำรวจจราจรได้รับประโยชน์จากการทำพฤติกรรมนั้น สำหรับพฤติกรรมเสี่ยงซึ่งเป็นการเผชิญความเครียดที่ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้องนั้นทำให้เกิดผลเสีย และส่งผลกระทบต่อในด้านต่างๆ มีหลายพฤติกรรม ได้แก่

การดื่มแอลกอฮอล์ (Alcohol drinking)

แอลกอฮอล์เป็นปัญหาสำคัญของการทำงานของตำรวจจราจร นำมาซึ่งผลเสียต่อโรคทางกายหลายอย่าง ได้แก่ โรคกระเพาะอาหาร ปวดหลัง ข้ออักเสบ โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคไต และโรคพิษสุราเรื้อรัง (Kroes et al., 1974) การดื่มแอลกอฮอล์ในระดับสูงทำให้กระบวนการสังเคราะห์ไตรกลีเซอไรด์เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดการเพิ่มระดับของโคเลสเตอรอลตามมา และทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น จากหลายงานวิจัยพบว่า ความดันโลหิตที่สูงขึ้นเป็นผลมาจากการดื่มแอลกอฮอล์ แอลกอฮอล์มีผลต่อการลด oxidation of fatty acid การดื่มแอลกอฮอล์ที่มากกว่า 30 กรัมต่อวัน มีผลต่อกล้ามเนื้อหัวใจ ทำให้การทำหน้าที่ของหัวใจลดลง ทำให้ความดันโลหิตสูง

และเสี่ยงต่อการเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจ (Cerebro-vascular disease) (Alexander et al., 1996)

นอกจากนี้การดื่มแอลกอฮอล์ยังนำมาซึ่งปัญหาในการทำงาน ได้แก่ การรับรู้ในเรื่องต่างๆ ลดลง ขาดสติ ขาดสมาธิในการทำงาน การทำงานไม่มีประสิทธิภาพ เกิดอุบัติเหตุจราจร และสูญเสียบุคลิกภาพ (McCafferty et al., 1992) จากการศึกษาพบว่า ตำรวจร้อยละ 67 ต้องนอนรักษาตัวที่โรงพยาบาลจากการดื่มแอลกอฮอล์ขณะปฏิบัติหน้าที่ และตำรวจจราจรมีปัญหาติดเหล้าเป็นจำนวนมาก ร้อยละ 25 การดื่มแอลกอฮอล์เป็นจำนวนมากเป็นระยะเวลายาวนาน มีผลต่อร่างกายทำให้เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังได้ ตำรวจจราจรมีอัตราการตายจากโรคตับแข็ง (Kroes et al., 1974) ซึ่งมีสาเหตุจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่มากเกินไป พบมากกว่าประชาชนทั่วไป การดื่มแอลกอฮอล์ การติดเหล้า มีส่วนกระตุ้นให้เกิดความคิดอยากฆ่าตัวตาย จะเห็นได้ว่าการติดแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหามากมาย และทำให้สถานการณ์ในปัจจุบันแยกลง

การสูบบุหรี่ (Smoking)

บุหรี่มีส่วนประกอบของสารนิโคติน (Nicotine) ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้ระบบประสาทซิมพาเทติก (Sympatatic nervous system) เพิ่มการหลั่งสารอะดรีนาลิน (Adrenalin) และนอร์อีพิเนฟริน (Norepinephine) ในปริมาณที่เพิ่มขึ้น ทำให้หลอดเลือดมีการหดตัว และความดันโลหิตสูงขึ้น นอกจากนี้สารนิโคตินยังทำให้เกิดภาวะเลือดคั่ง (Blood congestion) และมีผลต่อระบบกล้ามเนื้อเรียบ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ที่มากขึ้นเป็นผลมาจากความเครียด สารนิโคติน (Nicotine) ทำให้ระดับของโคเลสเตอรอลเพิ่มขึ้น ทำให้เพิ่มการหลั่งของสารอะดรีนาลิน (Adrenalin) และนอร์อีพิเนฟริน (Norepinephine) ในปริมาณที่เพิ่มขึ้น และทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น จากการศึกษาพบว่า การสูบบุหรี่ที่มากกว่า 20 มวนต่อวันมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ (Cerebo-vascular disease) (Kaplan, 1993)

ความวิตกกังวล (Anxiety)

ความวิตกกังวล ส่งผลทำให้เกิดปัญหาทางจิตได้ ถ้ามีความวิตกกังวลเป็นระยะเวลายาวนานส่งผลต่อการเป็นโรคจิต โรคประสาท และภาวะซึมเศร้าได้ ตำรวจจราจรที่มีภาวะซึมเศร้า จะไม่สามารถเผชิญความเครียดได้ดี (Violanti, 1992) และพบปัจจัยหลายอย่างจากการทำงานที่เพิ่มระดับความเครียด สำหรับตำรวจจราจรที่มีปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาการนอนไม่หลับ ซึ่งส่งผลให้แยกตัวออกจากสังคม มีพฤติกรรมก้าวร้าว และพร้อมที่จะเป็นศัตรูกับผู้อื่น การติดยาเสพติด การเล่นเกมพนัน การตัดสินใจที่ผิดพลาด และอาจทำให้เกิดความคิดอยากฆ่าตัวตาย (Rice, 1999) ในกลุ่มตำรวจจราจรที่มีภาวะซึมเศร้าในระดับสูง ทำให้เกิดการหลีกเลี่ยง

(Avoidance) และการถอยห่างออกจากเหตุการณ์ (Distancing) มีส่วนกระตุ้นให้เกิดความคิดอยากฆ่าตัวตาย การฆ่าตัวตาย เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการตอบสนองต่อการเผชิญความเครียด การเผชิญความเครียดจากงานที่เกิดขึ้นเป็นระยะเวลานาน โดยเป็นสภาพที่ไม่สามารถทนอะไรต่อไปได้ การฆ่าตัวตายเป็นผลจากความเหนื่อยล้า เบื่อหน่าย การที่ไม่สามารถคิดหาหนทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ (Rice, 1999)

การหลีกเลี่ยง (Avoidance) และการถอยห่าง (Distancing)

จากการศึกษาของ Violanti (1992) พบว่า ตำรวจจราจรมีการเผชิญความเครียดด้านการหลีกเลี่ยง (avoidance) และการถอยห่างออกจากเหตุการณ์ (distancing) การหลีกเลี่ยง มีส่วนเกี่ยวข้องกับตำรวจจราจร และการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือการใช้ยา และการถอยห่างเกี่ยวข้องกับอาการหลบหนีจากสถานการณ์ การถอยห่าง เป็นสัญชาตญาณที่แตกต่างจากการเผชิญความเครียดแบบหลบหนี เป็นการหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ที่เกิดจากสภาพจิตใจ ไม่ได้หลีกเลี่ยงจากผลที่จะตามมาจากสถานการณ์ พฤติกรรมดังกล่าวทำให้ขาดการควบคุมตนเองในการทำงาน การถอยห่าง มีผลทำให้บุคลิกภาพเปลี่ยนไป มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลง กลวิธีบางอย่างเป็นการปรับตัวที่ไม่ดี คือ เพิ่มความห่างเหิน และบางครั้งทำให้เกิดความบาดหมางกัน และจะนำไปสู่การเผชิญความเครียดด้วยการดื่มแอลกอฮอล์ (Violanti, et al, 1985)

การออกกำลังกาย (Exercise)

ความเครียดนำมาซึ่งปัญหาทางสุขภาพกาย และสุขภาพจิต (Psychosomatic disorder) มีผลกับปฏิกิริยาภายในร่างกาย (Pestonjee, 1992) การออกกำลังกายทำให้เพิ่มระดับการเต้นของหัวใจ กล้ามเนื้อหัวใจมีความแข็งแรงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของกล้ามเนื้อ มีการเผาผลาญพลังงานที่สะสมไว้ภายในร่างกาย การเผาผลาญพลังงานที่สะสมไว้ ระดับระดับของโคเลสเตอรอลและระดับความดันโลหิตจะลดลง (Alexander et al, 1996) นอกจากนี้การออกกำลังกายจะทำให้รู้สึกมีความสุข ลดความเครียด ทำให้ไม่มีปัญหาในการนอนหลับ และลดความต้องการในการสูบบุหรี่ การออกกำลังกายเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์กับร่างกาย การออกกำลังกายที่เหมาะสมต่อหนึ่งครั้งควรประมาณ 20-30 นาที และ 3-5 ครั้งต่อสัปดาห์

การฝึกลมหายใจ (Breath practices) การฝึกสมาธิ (Meditation) และ การฝึกโยคะ (Yoga)

การฝึกลมหายใจ (Breath practices) เป็นฝึกการพัฒนาการรับรู้ในตนเอง (Bhole, 1977) การฝึกสมาธิ (Meditation) และการฝึกโยคะ (Yoga) เรียกว่า Autogenic training เป็นการทำให้เกิดภาวะสมดุลระหว่างการออกกำลังกาย มีผลต่อระบบประสาทอัตโนมัติ กล่าวคือ

ระบบพาราซิมพาเทติก (Parasympathetic system) มีส่วนช่วยในการย่อยอาหาร และการเคลื่อนไหวของลำไส้ ลดระดับความดันโลหิต ปรับระดับการเต้นของหัวใจให้ช้าลง และส่งเสริมระบบภูมิคุ้มกันโรค (Rosa, 1976) ทำให้ส่วนต่างๆ ของร่างกายผ่อนคลายสามารถลดความเครียดได้ และเพิ่มความสามารถในการเผชิญปัญหาเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียด (Mathur, 1999) จากการศึกษาของ Swanson and Territo (1983) พบว่า การมีสมรรถภาพทางร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ทำให้มีการรับรู้ที่ดี มีความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเอง และมีความสุขในชีวิต

การนอนหลับพักผ่อน (Rest and sleep)

การนอนหลับ มีส่วนเกี่ยวข้องกับระดับความดันโลหิต การนอนหลับจะเป็นการปลดปล่อยความเครียด และเพิ่มระดับของการไหลเวียนโลหิต บุคคลอาจเลือกใช้วิธีการผ่อนคลายความเครียด ซึ่งเป็นการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ เพื่อเป็นการค้นหาแนวทางที่ทำให้ตนเองห่างไกลจากความเครียด ได้แก่ การพักผ่อนให้เพียงพอ ซึ่งการพักผ่อนที่ดีที่สุด คือ การนอนหลับ (จันทรา เจณณวาสน, 2549) การนอนหลับ เป็นวิธีการเผชิญความเครียดวิธีหนึ่งที่ดีที่สำรวจจรรยาจรเลือกใช้ เมื่อมีเหตุการณ์ สิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้น (stressor) บุคคลที่พักผ่อนอย่างเพียงพอจะสามารถเลือกใช้การเผชิญความเครียดได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ (Haley, 2009)

การมองโลกในแง่ดี (Positive comparison) และการคิดในเชิงบวก (Thinking positive)

การมองโลกในแง่ดี และการคิดในเชิงบวก มีผลต่อการเผชิญความเครียดในด้านกระบวนการรู้คิด (Cognitive process) ซึ่งมีผลกับการกระทำของบุคคลที่พยายามเตือนตนเองในการคิดเชิงลบ และความคิดฟุ้งซ่าน การคิดในเชิงบวกเป็นการใช้การเผชิญความเครียดเพื่อแก้ไขสถานการณ์ตามความเหมาะสม พยายามคิดในเชิงบวกว่าสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นต้องมีหนทางที่แก้ไขได้ และทุกสถานการณ์จะเป็นไปในแนวทางที่ดี (Haley, 2009)

การสนับสนุนทางสังคม (Social support)

การสนับสนุนทางสังคม เป็นเครือข่ายทางสังคมของตำรวจจราจรที่เป็นแหล่งประโยชน์ในการช่วยเหลือ สนับสนุนในการแก้ปัญหาของบุคคล (Thoits, 1986) การเผชิญความเครียดที่ตำรวจจราจรเลือกใช้ ได้แก่ การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ที่มิประสบการณณ์เดียวกัน การขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในการแก้ปัญหา เป็นการแบ่งปันปัญหากับบุคคลอื่น การแสดงความคิดเห็น และปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นจริง แหล่งประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม คือ บุคคลที่เป็นเครือข่ายทางสังคมจะช่วยในเรื่องการตัดสินใจ ให้ข้อเสนอแนะ

ข้อคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการเผชิญกับปัญหาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น (Haley, 2009)

สารอาหาร (Nutrition)

การรับประทานอาหารที่มากขึ้นโดยเฉพาะอาหารประเภทแป้ง อาหารที่มีไขมันสูง ทำให้เสี่ยงต่อการเป็นโรคไขมันโลหิตสูง และโรคเบาหวาน สารอาหารที่รับประทานในแต่ละวันควรลดระดับของคาเฟอีน และการบริโภคน้ำตาล (Sugar consumption) ควรรับประทานวิตามินบี ซึ่งพบมากในอาหารประเภทผัก (Vegetables) ควรรับประทานสารอาหารประเภทผัก ผลไม้ ถั่ว และเนื้อปลา (Haley, 2009) การรับประทานอาหารที่มีไขมันสูง อาหารที่มีแคลอรีสูง อาหารที่มีโซเดียมสูง และโปรตีนจากสัตว์ มีผลทำให้หลอดเลือดแคบถ้ำเป็นในระยะเวลาที่ยาวนาน จะทำให้ความดันโลหิตสูง และมีโอกาสที่จะเกิดโรคไขมันโลหิตสูง โรคหัวใจขาดเลือด และโรคเบาหวาน

บทบาทของตำรวจจราจรขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการกับความลำบากในการทำงาน การรู้คิด สภาพสังคม และไม่มีการยืดหยุ่นกับกฎระเบียบ ทำให้เกิดปฏิกิริยาต่อความเครียดภายในบุคคล และเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้นำไปสู่การฆ่าตัวตาย ความร่วมมือในกฎระเบียบ การทำงาน และสิ่งแวดล้อมทางสังคม มีผลต่อตำรวจจราจรโดยตรง ทำให้มีข้อจำกัดเกิดปัญหาการแยกตัว หากมีการยืดหยุ่นในการทำงานผลที่ตามมา ตำรวจจราจรอาจแก้ปัญหาสถานการณ์ได้ดี หรือไม่ดีจากการมีจุดยืนในการทำงาน สิ่งเหล่านี้เป็นผลกระทบต่อดำรวจจราจรในเรื่องสัมพันธภาพ จะนำมาซึ่งปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน-ผู้ร่วมงาน และสัมพันธภาพทางสังคม ตำรวจจราจรที่ใช้การเผชิญความเครียดไม่เหมาะสม ไม่มีทางเลือกในการทำงาน และขาดการสนับสนุนทางสังคม อาจนำไปสู่การปรับตัวโดยใช้การเผชิญความเครียดโดยวิธีการฆ่าตัวตาย

2.5 การประเมินการเผชิญความเครียด

จากการทบทวนวรรณกรรมในส่วนของการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเผชิญความเครียด โดยใช้ทฤษฎีการเผชิญความเครียดของ Lazarus and Folkman (1984) เครื่องมือที่นิยมนำมาใช้ ได้แก่ เครื่องมือวัดการเผชิญปัญหาของ Lazarus and Folkman (1984) และเครื่องมือวิธีการเผชิญความเครียดของ Jalowiec มีรายละเอียด ดังนี้

1) เครื่องมือวัดการเผชิญปัญหา (The way of coping checklist) เป็นแบบประเมินที่นำมาใช้ครั้งแรกโดย Lazarus and Folkman (1979) ประกอบด้วยข้อคำถาม 67 ข้อ

เป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในลักษณะการป้องกัน (Defensive) การใช้เหตุผลต่อสู้ความขัดแย้งและอารมณ์ในใจ (Intellectualization) การแยกตัว (Isolation) การแก้ปัญหา (Solving problem) เช่น การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร การยับยั้ง การแสดงออก (Inhibition action) โดยการเลือกตอบว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ต่อมาในปี 1980 Lazarus and Folkman ได้ปรับปรุงข้อคำถามเหลือ 66 ข้อ ใช้มาตราวัดแบบ Likert scale 4 ระดับ แบบประเมินแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ สำหรับในประเทศไทยได้นำไปใช้กับผู้รอดชีวิตจากมะเร็งเต้านม 71 ราย ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .61 - .79 และนอกจากนี้พัชรินทร์ สุตันตปฤดา (2535) ได้นำมาดัดแปลงเหลือจำนวน 25 ข้อ และประยุกต์ใช้กับพยาบาลวิชาชีพ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86

2) แบบสอบถามวิธีการเผชิญความเครียด (The Jalowiec coping scales) เป็นแบบประเมินของ Jalowiec (1979) สร้างเครื่องมือครั้งแรกเพื่อวัดการเผชิญความเครียด ตามทฤษฎีความเครียดของ Lazarus (Lazarus coping model) ซึ่งประกอบด้วย การเผชิญความเครียด 2 ด้าน มีจำนวน 40 ข้อ คือ ด้านการจัดการกับปัญหา 15 ข้อและด้านการจัดการกับอารมณ์ 25 ข้อ สำหรับในประเทศไทยนิตยา สุทธยากร (2531) ได้นำมาแปลเป็นภาษาไทยและให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษา ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ประยุกต์ใช้กับญาติผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองปัจจุบัน จำนวน 30 ราย ได้ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ .88

ต่อมา Jalowiec ได้มีการปรับปรุงเครื่องมืออีกครั้งในปี ค.ศ.1988 มีการแบ่งการเผชิญความเครียดเพิ่มเป็น 3 ด้าน โดยตัดข้อคำถามทิ้งไป 4 ข้อ เหลือข้อคำถามเพียง 36 ข้อ คือ ด้านการจัดการกับปัญหา 13 ข้อ ด้านการจัดการกับอารมณ์ 9 ข้อ และด้านการแก้ปัญหาทางอ้อม 14 ข้อ ได้มีผู้วิจัยหลายท่านนำเครื่องมือของ Jalowiec (1988) ไปใช้ในงานวิจัย

สำหรับผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า แบบประเมินของ Jalowiec (1979) มีข้อคำถาม 40 ข้อ มีความเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยมากกว่าแบบประเมินของ Jalowiec (1988) ซึ่งมีข้อคำถามเหลือเพียง 36 ข้อ เนื่องจากข้อคำถามที่ตัดทิ้งไปนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ การสูดดม การฝึกสมาธิ และการกินยาคลายกังวล ซึ่งเป็นการเผชิญความเครียดแบบการจัดการกับอารมณ์ และในปัจจุบันตำรวจจรรยา ยังใช้การเผชิญความเครียดดังกล่าวอยู่ ผู้วิจัยจึงนำเอาแบบประเมินของ Jalowiec (1979) มาประยุกต์ใช้ในกลุ่มตัวอย่างตำรวจจรรยา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบประเมินของ Jalowiec (1979) ซึ่งเป็นแบบสอบถามของวรารภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) ใช้ในงานวิจัยซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ครอบคลุมการเผชิญ

ความเครียดตามแนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984) เนื่องจากได้เคยนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตำรวจจราจรเช่นเดียวกัน

3. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร

การเผชิญความเครียดในแต่ละบุคคลจะมีความเป็นอิสระและแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ในการที่บุคคลจะเผชิญกับความเครียดได้ประสบผลสำเร็จหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ (Burke and Flaherty, 1993; อ้างในดารารัตน์ ปานดี, 2549)

1. ความรุนแรงของความเครียด นับเป็นปัจจัยที่สำคัญมาก เช่น ผู้ป่วยที่มีความเจ็บป่วยที่รุนแรง หรือการเจ็บป่วยและการรักษาที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจอย่างมาก บุคคลจะมีการเผชิญความเครียดแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับระดับการรับรู้ความเครียด บุคคลที่มีความเครียดระดับต่ำ อาจใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา และด้านการจัดการกับอารมณ์แทน แต่เมื่อความเครียดเพิ่มขึ้นระดับปานกลาง บุคคลมีแนวโน้มในการใช้วิธีการเผชิญความเครียดแบบมุ่งแก้ปัญหา และเมื่อความเครียดอยู่ในระดับที่รุนแรง บุคคลมักใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ (Lazarus and Folkman, 1984) สำหรับตำรวจจราจรเมื่อเกิดความเครียด หรือเผชิญกับสถานการณ์ที่ถูกเงิน จะพยายามประเมินสถานการณ์นั้นตามระดับความรุนแรง และเลือกใช้การเผชิญความเครียดเพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

2. ระยะเวลาของการเกิดความเครียด เมื่อเวลาผ่านไปบุคคลจะค่อย ๆ ปรับตัวได้ และเรียนรู้การเผชิญความเครียดที่เหมาะสม และแก้ไขปัญหาได้มากขึ้นกว่าในระยะแรก ๆ ที่เกิดความเครียด (Bell, 1977) เมื่อเกิดความเครียดตำรวจจราจรจะมีการประเมิน (Appraisal) และเรียนรู้ และใช้การเผชิญความเครียด (Coping) เพื่อเป็นการปรับตัว

3. ประสบการณ์ในอดีต เป็นประสบการณ์ความสามารถของบุคคลที่สามารถจัดสิ่งที่ทำให้เกิดความเครียดในอดีต อันจะมีอิทธิพลต่อสถานการณ์เดียวกันที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ความสำเร็จจากประสบการณ์ในอดีต จะส่งผลต่อความสำเร็จของการเผชิญความเครียดในปัจจุบันด้วย ถ้าในอดีตไม่สามารถจัดสิ่งที่ทำให้เกิดความเครียดได้ จะเกิดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองลดลง และเกิดความไม่มั่นใจ ดังผลการเผชิญปัญหาที่มีสถานการณ์เดียวกันในปัจจุบัน (Fuller and Schaller-Ayers, 1990) ตำรวจจราจรที่มีประสบการณ์มากสามารถใช้ประสบการณ์ในอดีตมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ประสบในปัจจุบันได้

4. อายุ (Age) พบว่า อายุจะมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในอดีต ซึ่งจะส่งผลตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ (Rambo, 1984) ในวัยสูงอายุความสามารถทางสติปัญญาลดลง จึงทำให้ความสามารถในการเผชิญความเครียดลดลงด้วย (Moos and Schaefer, 1984) ตำรวจจราจรที่ทำงานมาเป็นเวลานาน ทำให้มีประสบการณ์และทักษะส่วนบุคคล ทักษะทางสังคม ที่สามารถใช้เป็นแหล่งช่วยเหลือ สนับสนุนในการแก้ปัญหาได้

5. เพศ (Gender) เพศชายและเพศหญิงเลือกใช้วิธีการเผชิญความเครียดแตกต่างกัน (Bell, 1977) จากการศึกษาของ Gass and Chang (1989) พบว่า เพศชายมีการนำเอาทรัพยากรต่าง ๆ มาใช้เพื่อปรับพฤติกรรมตอบสนองต่อภาวะคุกคามได้ดีกว่าเพศหญิง

6. ระดับการศึกษา (Education) การศึกษาที่ดีจะช่วยให้บุคคลตระหนักถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดีกว่า และมีความสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดีกว่า (Jalowiec and Powers, 1981) ตำรวจจราจรส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (วิธิ ภูษิต, 2547; วราภรณ์ อมรเพชรกุล, 2543) การวิเคราะห์ หรือเลือกเผชิญกับปัญหาอาจไม่ดีเท่าตำรวจจราจรที่มีระดับการศึกษาสูง

7. ลักษณะด้านความเจ็บป่วย ได้แก่ ชนิด ตำแหน่ง หรืออวัยวะของการเจ็บป่วย อาการ และความรุนแรงของโรค ระยะเวลาของโรค เป็นต้น

8. ฐานะทางเศรษฐกิจ (Economics) เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิตประจำวัน คนที่มีความเป็นอยู่ที่ดี ย่อมสามารถเผชิญต่อความเครียดได้ดีกว่าบุคคลที่ขาดแคลนปัจจัย ซึ่งปัจจัยทางด้านการศึกษาและฐานะทางเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดทำให้มนุษย์มีความเจริญงอกงามทางด้านความรู้และสติปัญญา บุคคลที่ฐานะทางเศรษฐกิจดีจะมีการศึกษาดี ทำให้การรับรู้ต่อเหตุการณ์ถูกต้องตามความเป็นจริง ตลอดจนสามารถศึกษาค้นคว้าหาแหล่งและกลวิธีที่ใช้ในการเผชิญความเครียดได้ดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งตรงข้ามกับบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและระดับการศึกษาต่ำจะมีการรับรู้ต่อเหตุการณ์ที่ผิด ๆ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาจึงไม่ถูกต้อง ทำให้พฤติกรรมการเผชิญความเครียดไม่ดี

เช่นเดียวกับตำรวจจราจรที่มีแหล่งประโยชน์ทางด้านวัตถุ (Material resource) มีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ทรัพย์สินเงินทอง ของใช้ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิต ตำรวจจราจรย่อมมีวิธีการเผชิญความเครียดได้

9. การสนับสนุนทางสังคม (Social support) ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน ครอบครัว และญาติ หรือแหล่งประโยชน์ของการเผชิญความเครียด อันเป็นปัจจัยหนึ่งของการให้บุคคลใช้การเผชิญความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การได้รับการประคับประคองความรักและ

ความเข้าใจเป็นสิ่งที่ผู้ป่วยปรารถนาจะได้จากครอบครัวเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วย ตำรวจจราจรที่มีการสนับสนุนทางสังคมที่ดี เป็นที่ปรึกษา ช่วยเหลือในด้านต่างๆ ย่อมสามารถใช้วิธีการเผชิญความเครียดได้อย่างเหมาะสม

ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ นับเป็นปัจจัยที่จะช่วยเพิ่มหรือลดการเผชิญความเครียดในบุคคลได้ เมื่อเกิดภาวะเครียด เมื่อบุคคลสามารถจัดการความเครียดที่มีอยู่ ก็สามารถปรับตัวต่อความเครียดที่มีอยู่ได้ และกลับเข้าสู่ภาวะสมดุลได้เร็วขึ้น

จากแนวคิดการเผชิญความเครียดของ Lazarus and Folkman (1984) การเผชิญความเครียดเป็นการแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม ดังนั้นปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยสิ่งแวดล้อมจึงมีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของบุคคล จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่าปัจจัยดังกล่าวได้แก่

3.1 สถานภาพสมรส

ผู้ที่มีสถานภาพสมรสคู่จะมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดีกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด (Sherbourne and Hays, 1990) โดยในด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลและคู่สมรสจะมีการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนในการช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหา การดูแลซึ่งกันและกัน และมีการประเมินสถานการณ์ร่วมกัน จากการศึกษาของ วราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) พบว่า สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจรกรุงเทพมหานคร ผู้ที่มีสถานภาพสมรสคู่จะใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ เนื่องจากผู้ที่มีคู่สมรสจะมีแหล่งให้การสนับสนุนและช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงใช้การเผชิญความเครียดแบบผ่อนคลายตนเอง ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน คือ พักผ่อนให้มากขึ้น ออกกำลังกาย สวดมนต์ไหว้พระ

3.2 ประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงานมีส่วนสัมพันธ์กับวิธีการเผชิญความเครียด กล่าวคือ การที่บุคคลทำงานมาเป็นระยะเวลายาวนานทำให้มีประสบการณ์มีความเข้าใจและการเรียนรู้จากการทำงาน ทำให้เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่ต้องตัดสินใจ จะสามารถประเมินสถานการณ์เลือกวิธีการแก้ปัญหาและเผชิญกับความเครียดได้เป็นอย่างดี บุคคลที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยจะเกิดความเครียดง่ายกว่าบุคคลที่มีประสบการณ์มาก ประสบการณ์ในการทำงานน้อย ไม่เพียงพอ ทำให้ขาดทักษะในการปฏิบัติงาน ไม่สามารถปรับตัวหรือเลือกตัดสินใจให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ (Keane and Miller, 1985) จากการทบทวนวรรณกรรม

พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากจะสามารถปรับตัว และมีทักษะจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้บุคคลสามารถควบคุมอารมณ์ และมีความอดทนได้เป็นอย่างดี (Kirk, 1981; คัทลียา รุ่งพนาวัฒน์, 2544) และการทำงานที่อยู่ในความรับผิดชอบสูง ส่งผลให้บุคคลนั้นสามารถเผชิญความเครียดได้อย่างเหมาะสม ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ วราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร และดารพรรณ สุวรรณพงษ์ (2551) พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของพยาบาลประจำการห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.3 การรับรู้ภาวะสุขภาพ

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีผู้วิจัยหลายท่านให้ความหมายของการรับรู้ภาวะสุขภาพไว้หลายท่าน ดังนี้

3.3.1 ความหมายการรับรู้ภาวะสุขภาพ

ศรารินทร์ พิทยะพงษ์ (2551) การรับรู้ภาวะสุขภาพ หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ ความคิดเห็นของบุคคลต่อภาวะสุขภาพของตนเอง

สุดารัตน์ วรรณสาร (2541) การรับรู้ภาวะสุขภาพ หมายถึง การรับรู้ภาวะสุขภาพของบุคคลว่าเป็นกระบวนการพัฒนาการและความเจริญเติบโตของมนุษย์ ซึ่งการรับรู้ในแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน

Becker (1974) การรับรู้ภาวะสุขภาพ หมายถึง การรับรู้โอกาสเสี่ยง การรับรู้ความรุนแรง การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค และแรงจูงใจในด้านสุขภาพทั่วไป

Lazarus and Folkman (1984) การรับรู้ภาวะสุขภาพ หมายถึง ภาวะสุขภาพของบุคคลโดยบุคคลที่มีภาวะสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์กว่าจะมีความสามารถในการเผชิญความเครียดได้ดีกว่าบุคคลที่เจ็บป่วย อ่อนแอและมีสุขภาพไม่ดี

Pender (1987) การรับรู้ภาวะสุขภาพ หมายถึง องค์ประกอบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ บุคคลที่รับรู้ว่าคุณภาพดีก็จะแสดงออกพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ

สรุปการรับรู้ภาวะสุขภาพ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อในด้านสุขภาพของบุคคล บุคคลที่รับรู้ในสุขภาพของตนเองจะแสดงพฤติกรรมทางสุขภาพที่เหมาะสม แต่ถ้าบุคคลที่รับรู้ว่าคุณภาพเป็นสิ่งที่ไม่สำคัญ ก็จะเป็นพฤติกรรมทางสุขภาพที่ไม่เหมาะสม

3.3.2 แนวคิดการรับรู้ภาวะสุขภาพ

จากการทบทวนวรรณกรรมมีผู้วิจัยหลายท่านศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ภาวะสุขภาพไว้ดังนี้

Becker (1974) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ภาวะสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพว่า การที่บุคคลมีความเชื่อว่าตนเองมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรค บุคคลนั้นจะหลีกเลี่ยงในพฤติกรรมเสี่ยงในการเกิดโรค การรับรู้ของบุคคลมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติในการป้องกันโรค การรับรู้ภาวะสุขภาพ ประกอบด้วย การรับรู้โอกาสเสี่ยง หมายถึง การรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนที่จะเกิดขึ้น การรับรู้ความรุนแรง หมายถึง เมื่อบุคคลมีการรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดโรคน้อยประมาทได้ถึงการคุกคามและความรุนแรงของโรค การรับรู้ประโยชน์ หมายถึง บุคคลจะปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมก็ต่อเมื่อบุคคลมีความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นว่าการกระทำที่ตินั้น มีประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค และแรงจูงใจด้านสุขภาพ หมายถึง ความสนใจด้านสุขภาพของบุคคล จะทำให้บุคคลให้ความร่วมมือในการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพ

Pender (1996) การรับรู้ภาวะสุขภาพ เป็นความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ ประเมินภาวะสุขภาพของตนเองว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติตัวในการส่งเสริมสุขภาพ และมีพฤติกรรมที่เริ่มกระทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อให้มีสุขภาพดีและเพิ่มความสุขสมบูรณ์ในชีวิต การรับรู้ภาวะสุขภาพ ประกอบด้วย การรับรู้ประโยชน์ หมายถึง บุคคลจะปฏิบัติตนพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมก็ต่อเมื่อบุคคลมีความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นว่าการกระทำที่ตินั้นมีประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค หมายถึง การรับรู้อุปสรรคที่มีผลต่อการปฏิบัติพฤติกรรม การรับรู้สมรรถนะแห่งตน หมายถึง การตัดสินใจความสามารถของบุคคลในการที่จะสามารถประสบผลสำเร็จในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3.3.3 องค์ประกอบของการรับรู้ภาวะสุขภาพ

องค์ประกอบของการรับรู้ภาวะสุขภาพ เป็นการอธิบายถึงปัจจัยที่มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ได้แก่

3.3.3.1 บุคคลและประสบการณ์ (Individual characteristic and experiences) ในบุคคลแต่ละบุคคลมีบุคลิกภาพและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน บุคคลจะพิจารณาผลของการกระทำในอดีต เพื่อเป็นแนวทางในการแสดงออกทางพฤติกรรมสุขภาพ

3.3.3.2 อารมณ์ต่อพฤติกรรม (Behavior-specific cognitive and effect) มีความสำคัญต่อการส่งเสริมสุขภาพ และถือเป็นวิธีในการปฏิบัติกายภาพ เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ

3.3.3.3 ผลลัพธ์ด้านพฤติกรรม (Behavior outcome) การตัดสินใจเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรม หากบุคคลนั้นมีความต้องการด้านอื่นมากกว่าความตั้งใจในการแสดงออกทางพฤติกรรมในครั้งแรกจะไม่เกิดขึ้น

Pender (1996) อธิบายภาวะสุขภาพ เป็นภาวะที่ร่างกาย จิตใจ สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือเป็นภาวะที่เป็นปกติสุขสมบูรณ์ของร่างกาย ซึ่งภาวะสุขภาพดีต้องมีองค์ประกอบ ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ หมายถึง บุคคลจะปฏิบัติตนแสดงออกทางพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมก็ต่อเมื่อบุคคลมีความรู้สึก เชื่อ และความคิดเห็นว่าการกระทำที่ดีนั้นมีประโยชน์ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรค หมายถึง การรับรู้อุปสรรคที่มีผลต่อการปฏิบัติพฤติกรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น พบว่า มี 3 องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด ดังนี้

1) การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติพฤติกรรม (Perceived benefits)

การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพนั้นมีผลต่อการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งเป็นความเชื่อของบุคคลโดยการคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับภายหลังการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพ โดยมีพื้นฐานความเชื่อมาจากทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy-value theory) การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติพฤติกรรม เป็นแรงผลักดันทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจอยากปฏิบัติพฤติกรรมนั้น บุคคลจะเลือกปฏิบัติพฤติกรรมตามประสบการณ์ที่พบว่า มีผลดีต่อตนเอง จากการศึกษาของคิงนิจ สิงห์ไกร (2547) เรื่อง ผลของโครงการส่งเสริมสุขภาพต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของตำรวจจราจรในกรุงเทพมหานครที่มาตรวจสุขภาพที่โรงพยาบาลตำรวจ พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับการปฏิบัติตามแนวทางการส่งเสริมสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .51$)

2) การรับรู้สมรรถนะของตนเอง (Perceived self-efficacy)

การรับรู้สมรรถนะของตนเอง เป็นความเชื่อมั่นของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในการจัดการและแสดงพฤติกรรมต่างๆ ในการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ เมื่อบุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ภายใต้อุปสรรคหรือสถานการณ์ต่างๆได้ ในระดับสูง ปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพและความมุ่งมั่นต่อแผนการปฏิบัติพฤติกรรมที่วางไว้ จากการศึกษาของคิงนิจ สิงห์ไกร (2547) เรื่อง ผล

ของโครงการส่งเสริมสุขภาพต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของตำรวจจราจรในกรุงเทพมหานคร ที่มาตรวจสุขภาพที่โรงพยาบาลตำรวจ พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนของการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับการปฏิบัติตามแนวทางการส่งเสริมสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .58$)

3) การรับรู้อุปสรรค (Perceived barriers)

การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง ความเชื่อ หรือการรับรู้สิ่งที่ขัดขวางบุคคลไม่สามารถปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพได้ การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติพฤติกรรมมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งอุปสรรคดังกล่าว ประกอบด้วย ไม่มีความรู้ ไม่มีเวลา ความขี้เกียจ สถานภาพทางเศรษฐกิจ และความไม่สะดวก เป็นต้น อุปสรรคในการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพมีผลต่อแรงจูงใจ และความตั้งใจที่จะปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ จากการศึกษาของคณิงนิจ สิงห์ไกร (2547) เรื่อง ผลของโครงการส่งเสริมสุขภาพต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของตำรวจจราจรในกรุงเทพมหานครที่มาตรวจสุขภาพที่โรงพยาบาลตำรวจ พบว่า การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับการปฏิบัติตามแนวทางการส่งเสริมสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .31$)

นอกจากนี้การศึกษาของ ดุษฎีบุล บุตรสีทา (2543) ยังพบว่า การรับรู้ภาวะสุขภาพโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของผู้ป่วยมะเร็งที่ศีรษะและคอในด้านการเผชิญความเครียด ด้านความสามารถในการดูแลตนเอง การปฏิบัติตนด้านโภชนาการ ความตระหนักในการมีคุณค่าแห่งตน การใช้ระบบบริการสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .193$)

3.3.4 การประเมินการรับรู้ภาวะสุขภาพ

จากแนวความคิดการรับรู้ภาวะสุขภาพที่หลากหลายและแตกต่างกัน จึงมีผู้คิดแบบประเมินและแบบวัดการรับรู้ภาวะสุขภาพไว้มากมาย ดังนี้

1) แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ ของคณิงนิจ สิงห์ไกร (2547) ที่สร้างขึ้นตามแนวคิดของ Pender (1996) จำนวน 16 ข้อ เป็นเรื่องการรับรู้ภาวะสุขภาพ ประกอบด้วย การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค การรับรู้สมรรถนะแห่งตนของการส่งเสริมสุขภาพ มาตราวัดประมาณค่า 3 ระดับ นำแบบสอบถามจำนวน 120 คน มามาใช้ในตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร ทดสอบหาค่าความตรง (Validity) เท่ากับ 0.85 และมีค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ 0.90

2) แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ ซึ่งเป็นแบบสอบถามของ

ศรารินทร์ พิทยะพงษ์ (2551) สร้างขึ้นตามแนวคิดของ Becker (1974) มีข้อคำถามทั้งหมด 25 ข้อ โดยครอบคลุมการรับรู้ทั้ง 5 ด้าน คือ การรับรู้โอกาสเสี่ยง 5 ข้อ การรับรู้ความรุนแรง 5 ข้อ การรับรู้ประโยชน์ 5 ข้อ การรับรู้อุปสรรค 5 ข้อ และแรงจูงใจด้านสุขภาพ 5 ข้อ มาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ ได้นำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลในการรับรู้และการดูแลตนเองในการบริโภคอาหารและสุขภาพในผู้ป่วยโรคความดันสูง จำนวน 120 คน ทดสอบหาค่าความตรง (Validity) เท่ากับ 0.95 และมีค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ 0.81

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบประเมินและการวัดการรับรู้ภาวะสุขภาพของคิงนิจ สิงห์ไกร (2547) สร้างขึ้นตามแนวคิดของ Pender (1996) ซึ่งเคยนำมาใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับตำรวจจราจรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน

3.4 สิ่งแวดล้อมในการทำงาน

จากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน จึงมีผู้วิจัยหลายท่านที่ให้ความหมายไว้หลากหลาย และแตกต่างกัน ความหมายของสิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีดังนี้

3.4.1 ความหมายของสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

สิ่งแวดล้อมในการทำงาน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับบุคคล โดยตรง สิ่งแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสมทำให้บุคคลทำงานได้อย่างเป็นสุข มีนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของสิ่งแวดล้อมในการทำงานไว้หลายท่าน ดังนี้

ชลธิชา สว่างเนตร (2542) ให้ความหมายของสิ่งแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตที่อยู่รอบตัวบุคคลในขณะที่ทำงาน จะมีผลต่อการทำงานและคุณภาพชีวิต

สกุลนารี กาแก้ว (2546) ให้ความหมายของสิ่งแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวคนทำงาน ได้แก่ คน สิ่งของ สารเคมี และพลังงาน คน เช่น หัวหน้าผู้ควบคุมงาน เพื่อนร่วมงาน สิ่งของ เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ สารเคมี พลังงาน เช่น แสง สี เสียง ความร้อน อากาศ เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงจำนวนชั่วโมงการทำงาน และค่าตอบแทน สวัสดิการต่างๆ ด้วย

รัตกัมพล พันธุ์เพ็ง (2547) ให้ความหมายของสิ่งแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเราทั้งสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม สภาพปัจจัยต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความกดดันที่มีผลต่อผู้ปฏิบัติงาน

กล่าวโดยสรุป สิ่งแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง สิ่งที่อยู่รอบตัวคนทำงาน ซึ่งมีผลต่อการทำงานและคุณภาพชีวิต ได้แก่ ค่าตอบแทน สวัสดิการ ความก้าวหน้า ความมั่นคงในอาชีพ เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพครอบครัวและการดำเนินชีวิต

3.4.2 แนวคิดสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

จากการทบทวนวรรณกรรมมีผู้วิจัยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ไว้ดังนี้

Moo (1983) ให้ความหมายของสิ่งแวดล้อมในการทำงาน คือ สภาพแวดล้อมรอบตัวบุคคลที่มีผลต่อสุขภาพและการทำงาน ซึ่งสิ่งแวดล้อมในการทำงานประกอบด้วย 10 ด้าน คือ

1. สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Involvement) เป็นลักษณะที่บุคคลรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ได้รับการยอมรับ มีส่วนร่วมในการทำงาน การเสนอแนะ การแสดงออกในด้านความคิดเห็นภายในองค์กร
2. การสนับสนุน (Support) หมายถึง การได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายทางสังคมในด้านการทำงาน ความช่วยเหลือ สนับสนุนในด้านต่างๆ
3. การแสดงออก (Spontaneity) ในสถานที่ทำงานผู้บริหารผู้บังคับบัญชา ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรในหน่วยงานได้มีการแสดงออกด้านความคิดเห็นเสนอแนะ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาต่อไป
4. ความเป็นเอกสิทธิ์ในการทำงาน (Autonomy) การทำงานในสถานที่ทำงานที่มีบุคลากรเป็นจำนวนมาก ไม่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองอาจทำให้ขาดความเป็นอิสระในการทำงาน
5. การแนะนำเกี่ยวกับการทำงาน (Practical orientation) การให้คำแนะนำ หรือการให้คำปรึกษากับบุคลากรในหน่วยงาน จะเป็นผลดีในการทำงาน เนื่องจากสภาพงาน และระเบียบปฏิบัติที่เปลี่ยนไปทำให้บุคลากรมีความเข้าใจ และสามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่อง
6. การแนะนำเกี่ยวกับปัญหาส่วนบุคคล (Personal problem orientation) การให้คำแนะนำ หรือการให้คำปรึกษาในเรื่องส่วนตัวกับบุคลากรในหน่วยงาน จะเป็นผลดีในการทำงาน กล่าวคือ ปัญหาส่วนบุคคล มีผลกระทบกับงานโดยตรง ทำให้บุคคลหมกมุ่นอยู่กับปัญหา ขาดสมาธิในการทำงาน การทำงานไม่มีประสิทธิภาพ การให้คำแนะนำ หรือ

การให้คำปรึกษาในปัญหา หากได้รับการแก้ไขในแนวทางที่ถูกต้องแล้ว ผลกระทบกับการทำงาน น่าจะดีขึ้น หรือน้อยลง

7. ความโกรธและก้าวร้าว (Anger and aggression) ผู้บริหาร และผู้บังคับบัญชาควรเปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงออก เสนอแนะข้อคิดเห็นในการทำงาน เพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาให้ดีขึ้น และเพื่อลดความโกรธและพฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคล

8. โครงสร้างขององค์การและการสั่งการ (Order and organization) ผู้บริหาร และผู้บังคับบัญชา ต้องบอกลักษณะโครงสร้างและข้อบังคับขององค์การ เพื่อให้บุคลากรปฏิบัติตัวได้ถูกต้องตามกฎระเบียบ

9. ความชัดเจนในการทำงาน (Program clarity) การทำงานภายในองค์การต้องมีรายละเอียดและข้อปฏิบัติที่เป็นแนวทางชัดเจน เพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

10. การควบคุมโดยผู้บังคับบัญชา (Staff control) โครงสร้างขององค์การ ต้องมีผู้บังคับบัญชาคอยควบคุม ดูแล ให้การทำงานเป็นไปตามระเบียบปฏิบัติขององค์การ

3.4.3 การประเมินสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

จากการทบทวนวรรณกรรม มีผู้วิจัยหลายท่านคิดแบบประเมินสิ่งแวดล้อมในการทำงานไว้ ดังนี้

แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงานของสศนวรรษ ล้วนสมหวัง (2544) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สศนวรรษ ล้วนสมหวัง (2544) ได้สร้างขึ้นเองโดยการศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร และจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่มีผลกับกลุ่มตัวอย่างดังนี้ คือ ค่าตอบแทน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในการทำงาน เครื่องมือและเครื่องอำนวยความสะดวกในการทำงาน สภาพครอบครัวและการดำเนินชีวิต มีข้อความทั้งหมด 40 ข้อ มีมาตรวัดเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ นำไปใช้กับตำรวจสายตรวจ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 56 คน ทดสอบหาค่าความตรง (Validity) เท่ากับ 0.95 และมีค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ 0.95

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบประเมินและการวัดสิ่งแวดล้อมในการทำงานของ สศนวรรษ ล้วนสมหวัง (2544) ซึ่งเคยนำมาใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตำรวจสายตรวจ

3.5 การสนับสนุนทางสังคม

จากการทบทวนวรรณกรรมมีผู้วิจัยหลายท่านศึกษาแนวคิดและได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมไว้หลากหลาย ดังนี้

3.5.1 ความหมายและแนวคิดของการสนับสนุนทางสังคม

การสนับสนุนทางสังคม เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด ได้มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

Kaplan, Cassel, and Gore (1977) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมไว้ 2 ทาง คือ

1) การสนับสนุนทางสังคม เป็นความพึงพอใจต่อความจำเป็นพื้นฐานทางสังคมในแต่ละบุคคล ซึ่งได้รับจากสภาพแวดล้อมในสังคม โดยการมีปฏิสัมพันธ์กันกับบุคคลในเครือข่ายทางสังคม ได้แก่ การได้รับการยกย่อง การได้รับความรัก การเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

2) การสนับสนุนทางสังคม เป็นความสัมพันธ์ที่บุคคลจะได้รับจากเครือข่ายภายในสังคม

Schaefer et al. (1981; อ้างใน ชูรีพร วิเศษศักดิ์, 2549) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม คือ การที่บุคคลได้รับการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลที่มีการติดต่อกันในสังคมซึ่งให้การสนับสนุนทางสังคมกัน 3 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านวัตถุประสงค์ของ

House (1981) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม เป็นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้ได้รับการช่วยเหลือในด้านอารมณ์ สิ่งของ ข้อมูลข่าวสาร และด้านการประเมินเปรียบเทียบพฤติกรรม

Thoits (1982) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม คือ การที่บุคคลในเครือข่ายของสังคมได้รับการช่วยเหลือด้านอารมณ์และสังคม ด้านข้อมูลและข่าวสาร และด้านทรัพยากร ซึ่งแหล่งสนับสนุนนี้จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญและตอบสนองต่อความเจ็บป่วยและความเครียดได้

ชูรีพร วิเศษศักดิ์ (2549) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลได้รับการช่วยเหลือเกื้อกูล ได้รับการสนับสนุน ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลที่มีการติดต่อกันในสังคมด้านอารมณ์และสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านวัตถุประสงค์ของ ซึ่งการสนับสนุนนี้จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญกับความเครียดและความเจ็บป่วยได้

จากความหมายดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลได้รับแรงสนับสนุนช่วยเหลือทั้งจากบุคคลภายในครอบครัวและสังคมด้านต่างๆ การสนับสนุนทางสังคมที่ดี ทำให้บุคคลสามารถเลือกวิธีการเผชิญความเครียดได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์

3.5.2 แหล่งสนับสนุนทางสังคม

จากการทบทวนวรรณกรรมมีผู้วิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของแหล่งสนับสนุนทางสังคมไว้ ดังนี้

Kaplan, Cassel and Gore (1977) แบ่งแหล่งสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มที่มีความผูกพันกันตามธรรมชาติ (Spontaneous or natural supportive system) ประกอบด้วยบุคคล 2 ประเภท ประเภทที่ 1 เป็นบุคคลในครอบครัวสายตรง ได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ลูก หลาน ประเภทที่ 2 เป็นบุคคลครอบครัวใกล้ชิด ได้แก่ เพื่อน เพื่อนร่วมงาน เพื่อนฝูง คนรู้จักคุ้นเคย

2) สมาคมหรือองค์กรที่ให้การสนับสนุน (Organized support) หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มารวมตัวกันเป็นสมาคม ชมรม ซึ่งไม่ใช่การจัดโดยทีมสุขภาพ

3) กลุ่มทางด้านสุขภาพ (Profession health care worker) หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ดูแล ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูสุขภาพของประชาชน

House (1981) แบ่งแหล่งสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) แหล่งการสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวกับการทำงาน (Work-related source of support) หรือกลุ่มที่มีความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการ มีการให้ความช่วยเหลือแบบเฉพาะเจาะจง กลุ่มที่ให้ความช่วยเหลือกันในบทบาทของการทำงาน ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน

2) แหล่งของการสนับสนุนทางสังคมที่ไม่เกี่ยวกับการทำงาน (Non-work source of support) หรือกลุ่มที่มีความสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการและไม่เกี่ยวข้องกับบทบาทการทำงาน ได้แก่ คู่สมรส บิดา มารดา ญาติสนิท เพื่อนบ้าน

Thoits (1986) แบ่งแหล่งสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ สังคม (Socio-emotional aid) เป็นการได้รับการดูแลเอาใจใส่ ความรัก การมองเห็นคุณค่า และการได้รับการยอมรับ

2) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (Informational aid) เป็นการได้รับความคำแนะนำ ข้อมูลข่าวสาร และข้อมูลย้อนกลับ

3) การสนับสนุนด้านทรัพยากร (Instrumental aid) เป็นการได้รับความช่วยเหลือด้านทรัพย์สิน เงินทอง วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

3.5.3 การประเมินการสนับสนุนทางสังคม

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า ในการประเมินการสนับสนุนทางสังคม ส่วนใหญ่เป็นแบบสอบถาม ซึ่งนำมาประยุกต์เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้ป่วยที่จะศึกษา ได้แก่

1) แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม เป็นแบบสอบถามของ ดารพรณ สุวรรณพงษ์ (2551) สร้างตามแนวคิดการสนับสนุนทางสังคมของ Kaplan (1982 cited in Jennings, 1990) มีข้อคำถามทั้งหมด 21 ข้อ โดยสอบถามผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน เพื่อน และครอบครัว มาตราวัดแบบประมาณค่า 5 ระดับ ประยุกต์ใช้กับพยาบาลประจำการในแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจากผู้บังคับบัญชา เพื่อนผู้ร่วมงาน ครอบครัวเท่ากับ 0.95, 0.93 และ 0.84 ตามลำดับ

2) แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม เป็นแบบสอบถามของ วราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) สร้างขึ้นตามแนวคิดการสนับสนุนทางสังคมของ Thoits (1986) มีข้อคำถามทั้งหมด 21 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านอารมณ์สังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านทรัพยากร มีมาตราวัดเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ ประยุกต์ใช้ในตำรวจจราจรเขตนครบาล กรุงเทพมหานคร ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจากผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน และครอบครัวเท่ากับ 0.98, 0.96 และ 0.94 ตามลำดับ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบประเมินของของ วราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ครอบคลุมการสนับสนุนทางสังคม ตามกรอบแนวคิด และนำมาใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับตำรวจจราจรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน

4. บทบาทการปฏิบัติพยาบาลขั้นสูงกับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร

การเผชิญความเครียด เป็นความพยายามทางความคิดและพฤติกรรมของบุคคลที่ใช้ในการจัดการความต้องการของร่างกายทั้งภายนอกและภายในของบุคคล ซึ่งจะสามารถจัดการได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับพลังความสามารถของแต่ละบุคคล ความพยายามนี้จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการของพัฒนาการในการจัดการกับปัญหาการผสมผสาน

กันระหว่างความคิดและการกระทำซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และความแตกต่างของชีวิตประจำวันของแต่ละคน (Lazarus and Folkman, 1984)

ตำรวจจรรยาจรเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความเครียดสูง ได้รับสิ่งกระตุ้น สิ่งเร้า (Stressor) อยู่ตลอดเวลาไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ การเผชิญความเครียดที่ถูกต้องและเหมาะสมจะทำให้ ตำรวจจรรยาจรมีสุขภาพกาย สุขภาพจิต และคุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้นผู้ปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูงจึงมีบทบาทสำคัญในการดูแลตำรวจจรรยาจรร่วมกับทีมสหสาขาวิชาชีพ เนื่องจากผู้ปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูงเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจปัญหาที่ซับซ้อน สามารถให้การดูแลตำรวจจรรยาจรให้คำปรึกษาแนะนำแก่ตำรวจจรรยาจรที่มีปัญหาซับซ้อนทางด้านสุขภาพกาย และสุขภาพจิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สมจิต หนูเจริญกุล, 2553)

พยาบาลในฐานะผู้ปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูง จึงควรมีบทบาทในการแนะนำ ดูแลและให้การพยาบาลแก่ตำรวจจรรยาจรที่มีความเครียดกับการเผชิญความเครียดที่ถูกต้องและ เหมาะสม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ตำรวจจรรยาจรสามารถเลือกวิธีการเผชิญความเครียดได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้ตำรวจจรรยาจรมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น ดังนี้ (สภากาพยาบาล, 2551; อ้างใน สมจิต หนูเจริญกุล, 2553)

1) **การพัฒนาจัดการ และกำกับระบบการดูแลกลุ่มเป้าหมาย หรือเฉพาะกลุ่ม/เฉพาะโรค (Care management)** พยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูงประเมินความพร้อมของตำรวจจรรยาจรที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ว่ามีความพร้อมทางด้านร่างกาย การรับฟังคำแนะนำต่างๆ ซึ่งรวมถึงการรักษาทั้งทางด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ เพื่อให้ดูแลรักษาพยาบาล และให้ข้อมูล ความรู้ในการเผชิญความเครียด การเลือกวิธีเผชิญความเครียดที่เหมาะสมกับตนเอง โดยพิจารณาตามประสบการณ์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

2) **การดูแลกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มเฉพาะโรคที่มีปัญหาสุขภาพซับซ้อน (Direct care)** พยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูงจะทำหน้าที่ประเมิน วิเคราะห์ปัญหาทางการพยาบาล ประสานงานกับบุคลากรในทีมสหสาขาวิชาชีพ และหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการจรรยาจรในการดูแลตำรวจจรรยาจรที่มีปัญหาทางสุขภาพกาย ได้แก่ โรคเรื้อรัง ซึ่งเกิดจากพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคความดันโลหิตสูง และโรคเบาหวาน เป็นต้น ซึ่งสุขภาพกายส่งผลต่อสุขภาพจิต ซึ่งอาจทำให้มีปัญหาสุขภาพจิตที่ซับซ้อนได้ ให้ได้รับการบำบัดรักษาทางการแพทย์ ได้รับการพยาบาล รับฟังปัญหาสุขภาพจิตของตำรวจจรรยาจร ให้การสนับสนุนด้านจิตใจ ให้คำแนะนำ ปรึกษาหารือ และมีการส่งเสริมให้บุคคลในครอบครัวมาร่วมรับ

ฟุ้งขึ้นตอนการรักษา แนวทางการเลือกปฏิบัติพฤติกรรมกรมการเผชิญความเครียดที่มีผลดีต่อสุขภาพ และมารับการบำบัดรักษาทางการแพทย์อย่างต่อเนื่อง

3) **การประสานงาน (Collaboration)** ทำหน้าที่ประสานงานกับทีมสหสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพตำรวจจราจรที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตได้แก่ แพทย์ นักจิตวิทยาพยาบาลเฉพาะทางด้านจิตเวช เป็นต้น เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาค่าตรวจจราจรประสบ และได้รับการรักษาที่สะดวก รวดเร็ว และมีการดูแลอย่างต่อเนื่อง

4) **การเสริมสร้างพลังอำนาจ (Empowering) การสอน (Educating) การฝึกทักษะ (Coaching) การเป็นพี่เลี้ยงในการปฏิบัติ (Mentoring)** พยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูงต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้กับตำรวจจราจรในการพิจารณาเลือกวิธีการเผชิญความเครียดที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยเฉพาะการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเครียดเป็นไปในทางที่ดี เป็นการมุ่งเน้นเพื่อแก้ปัญหาโดยตรง โดยใช้วิธีการสอน การใช้สื่อโสตทัศนูปกรณ์ การแจกเอกสาร อธิบายวิธีการเผชิญความเครียดที่เหมาะสมซึ่งมีหลายวิธีที่สามารถเลือกนำไปใช้ได้

5) **การให้คำปรึกษาทางคลินิก (Consultation)** พยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูงทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ช่วยเหลือ และแนะนำถึงแหล่งประโยชน์แก่ตำรวจจราจรที่มีปัญหาสุขภาพจิตและปัญหาซับซ้อน ทั้งการพูดคุยโดยตรง และการให้คำปรึกษา แนะนำทางโทรศัพท์ ทำหน้าที่ประสานงานกับทีมสหสาขาวิชาชีพ และส่งปรึกษากับแพทย์ นักจิตวิทยาในการดูแล ตำรวจจราจรกรณีที่มีปัญหาซับซ้อน มีจัดกลุ่มการพูดคุยปรึกษารหือ (Focus group) แลกเปลี่ยนทัศนะ ความคิดเห็น ซึ่งจากการศึกษาในประเทศอินเดีย พบว่า การพูดคุยปรึกษารหือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเป็นการเผชิญความเครียดที่ดีที่สุด (Deb, Charaborty, Chatterjee., and Srivastara, 2008)

6) **การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change agent)** ในบทบาทของพยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูงจะต้องเป็นผู้พัฒนาริเริ่มคิดค้นพัฒนาระบบการพยาบาลในส่วนของการบริการด้านสุขภาพกายและจิตของโรงพยาบาล ควรจัดให้มีคลินิกคลายเครียดอย่างน้อย 1 ครั้งต่อสัปดาห์ มีการเชิญชวนให้ตำรวจจราจรมาเข้าร่วมกิจกรรม และจัดโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพเพื่อป้องกันการเกิดความเครียดและการเลือกปฏิบัติพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพที่จะนำไปสู่การเกิดโรคต่างๆ ต่อไปในอนาคต ในปัจจุบันนายแพทย์ใหญ่ โรงพยาบาลตำรวจมีนโยบายเชิงรุก (อยู่ในช่วงดำเนินการปี 2554-2555) ในการดูแลด้านสุขภาพจิตของข้าราชการตำรวจทุกหน่วยงาน จะ

จัดให้มีทีมออกหน่วยตรวจข้าราชการตำรวจ เพื่อให้คำแนะนำ ปรีกษาด้านสุขภาพจิต จัดให้เป็น บริการทางด้านสุขภาพ และมีการติดตามผลการตรวจเยี่ยมอย่างต่อเนื่อง

7) การให้เหตุผลทางจริยธรรมและการตัดสินใจเชิงจริยธรรม (Ethical reasoning and ethical decision making) ผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงจะปฏิบัติการพยาบาลโดยยึดหลัก คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพพยาบาลและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในการดูแลรักษา และร่วมตัดสินใจในประเด็นปัญหาที่ซับซ้อนทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลตำรวจจราจร ทางด้านสุขภาพจิต ดังนั้น ผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงจึงต้องอธิบายให้ตำรวจจราจรและญาติ ทราบถึงความสำคัญของการบำบัดดูแลรักษาสุขภาพจิตโดยไม่ขัดกับจริยธรรม

8) การใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence-based practice) ในบทบาทของพยาบาล ผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงจะสืบค้นหลักฐานเชิงประจักษ์ การทบทวนวรรณกรรม และศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเผชิญความเครียด และพฤติกรรมสุขภาพของตำรวจจราจรเพื่อมา ประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการดูแลการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจรอย่างต่อเนื่องต่อไป

9) การจัดการและการประเมินผลลัพธ์ (Outcome management and evaluation) ผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงมีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลของตำรวจจราจรที่มารับการรักษา ทางกายภาพ การบำบัดทางการพยาบาล การรับฟังคำแนะนำ การเข้ากลุ่มในการทำกิจกรรม หรือการเข้ากลุ่มเพื่อการบำบัด และการนัดเข้ามาตรวจอย่างต่อเนื่อง เพื่อจัดทำเป็นฐานข้อมูล ประเมินผลลัพธ์ และเก็บตัวชี้วัด เช่น อัตราการกลับมาตรวจซ้ำด้วยปัญหาสุขภาพเดิมโดยไม่ได้ นัดหมาย เป็นต้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธารกมล อนุสิทธิ์ศุภการ (2540) ศึกษาการเผชิญความเครียดของพยาบาลหัวหน้าหอ ผู้ป่วย โรงพยาบาลศูนย์กระทรวงสาธารณสุขพบว่าความเครียดในการทำงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา

บวร สงคสิริ และคณะ (2540) ศึกษาภาวะเครียดและพฤติกรรมการเผชิญความเครียด ของข้าราชการตำรวจในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 422 คน ในพื้นที่ 8 อำเภอสังกัดตำรวจภูธร จังหวัดเชียงใหม่ กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค 3 และโรงพยาบาลดาราภิรมย์ สำนักงานแพทย์ใหญ่กรมตำรวจ พบว่า พฤติกรรมการเผชิญความเครียดที่ใช้มากที่สุด คือ การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา มีความต้องการการสนับสนุนในด้านสถานที่พักผ่อน

หย่อนใจช่วงเวลาว่างไว้ในที่ทำงาน สถานที่สำหรับออกกำลังกาย หน่วยบริการด้านการเงิน เงินกู้ ดอกเบี้ยต่ำ

สุตริก พิละกันทา (2541) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความเครียดในการทำงานและการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจรจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เป็นตำรวจชั้นประทวนมีความเครียดในระดับต่ำ ร้อยละ 91.4 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความเครียดในการทำงาน ได้แก่ ด้านการได้รับค่าตอบแทน ด้านสภาพการทำงานที่มีความปลอดภัยและการส่งเสริมสุขภาพ ตำรวจจราจรใช้การเผชิญความเครียดแบบจัดการกับปัญหาในระดับน้อยถึงปานกลาง และเลือกใช้การเผชิญความเครียดแบบจัดการกับอารมณ์ในระดับน้อย

วราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียด การสนับสนุนทางสังคม และปัจจัยส่วนบุคคล กับการเผชิญความเครียด ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร จำนวน 324 คน พบว่า ความเครียดมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา ($r = -.176$) และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .174$) การศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .152$) สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .174$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา ประสบการณ์การทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 รายได้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .174$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .224$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .337$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์

นันท์ณี ปาระมี (2544) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดและการเผชิญความเครียดของทหารเรือที่ปฏิบัติราชการทางทะเล หมวดเรือรักษาการณ์ชายแดน กองภาคเรือที่ 1 กองเรือยุทธการ กองทัพเรือ จำนวน 172 นาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชั้นประทวนมีความเครียดในระดับต่ำมีความวิตกกังวล นอนไม่หลับ ชั้นยศมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการ

เผชิญความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.192$ และ $r = -.205$ ตามลำดับ) การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .164$) การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในด้านการจัดการกับอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = -.308$)

ฉัตรกัญฐ์ ปิยะธนานนท์ (2547) ศึกษาความเครียดและการเผชิญความเครียดของพนักงานบริษัท เชียงใหม่ฟู้ดแลนด์เบฟเวอร์เรจ จำกัด จำนวน 112 คน พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีความเครียดระดับปกติ ร้อยละ 86.60 เพศหญิงมีความเครียดมากกว่าเพศชาย พนักงานที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปีมีความเครียดในระดับสูง ระดับความเครียดของพนักงานที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรสที่ต่างกันระดับความเครียดต่างกัน ($p < .01$) ระดับความเครียดของพนักงานที่มีรายได้ อายุการทำงาน ตำแหน่งหน้าที่ ชั่วโมงการทำงานที่ต่างกันจะมีระดับความเครียดไม่แตกต่างกัน ระดับความเครียดสูงกว่าจะมีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ (การหลีกเลี่ยงปัญหา) ที่แตกต่างกัน ($p = .003$)

รัตนา รongสวัสดิ์ (2548) ศึกษาการประเมินความเครียดและวิธีการเผชิญความเครียดของพยาบาลที่ให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ผู้ป่วยเอดส์ ในโรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลเครือข่ายภาคใต้ จำนวน 290 คน พบว่า พยาบาลที่ให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีความเครียดด้านการปฏิบัติการพยาบาลในระดับปานกลาง คือ การมีอุปสรรคในการป้องกันการติดเชื้อที่ไม่เพียงพอ วิธีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาที่ใช้มาก คือ พิจารณาปัญหาและพยายามแก้ไขปัญหาในการทำงานที่ดีที่สุด และยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้น วิธีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ที่ใช้มาก คือ เตรียมพร้อมที่จะรับกับทุกสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

ชนิดาภา ปราศจากราคี (2550) ศึกษาปัจจัยด้านจิตสังคมและความเครียดจากการทำงานของตำรวจจราจรชั้นประทวนในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 181 คน พบว่า ปัจจัยด้านจิตสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับความเครียดจากการทำงาน และพบว่าลักษณะงานของตำรวจจราจรเป็นงานต้องรับผิดชอบความปลอดภัยต่อผู้อื่น ร้อยละ 67 การปฏิบัติงานส่วนใหญ่ต้องทำงานอย่างรีบเร่ง ร้อยละ 63.90 ปริมาณงานในแต่ละวันมาก ร้อยละ 53.90 การปฏิบัติงานส่วนใหญ่ต้องเสี่ยงอันตราย ร้อยละ 48.70 และไม่สามารถกำหนดเวลาในการปฏิบัติงานได้ ร้อยละ 53.90

दारพรพรรณ สุวรรณพงษ์ (2551) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด และการปรับตัวด้านร่างกายของพยาบาลประจำการในแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน จำนวน 645 คน โรงพยาบาลชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การสนับสนุนจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวก

กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .168$ และ $r = .218$ ตามลำดับ) สิ่งแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .244$) นอกจากนี้ยัง พบว่าการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .653$) แต่อายุ ประสบการณ์การทำงาน การฝึกอบรมเพิ่มเติม ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ ($p > .05$) การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน เพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดในด้านการจัดการกับปัญหาและการจัดการด้านอารมณ์

คีนิงนิตย์ นุกेतู (2551) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง กับการเผชิญความเครียดในการทำงานของพยาบาล โรงพยาบาลน่าน จำนวน 170 คน พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .190$) การเผชิญความเครียด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับวุฒิการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .203$) แต่อายุ สถานภาพสมรส รายได้ และระยะเวลาในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด

มะมัสซุกี สามะแอ (2551) ศึกษาความเครียดและการเผชิญความเครียดของบุคลากรสาธารณสุขในสถานีนามัย จังหวัดนราธิวาส จำนวน 226 คน พบว่า มีความเครียดในระดับสูง เมื่อมีเหตุการณ์ความไม่สงบ หวาดกลัวที่ต้องเดินออกจากบ้าน ไม่ไว้ใจคนรอบข้าง มีการจัดการกับความเครียดแบบมุ่งแก้ปัญหาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในระดับสูง โดยวิธีป้องกันอันตราย ไม่ออกจากบ้านยามวิกาล และการเผชิญความเครียดด้านจัดการกับอารมณ์ โดยใช้ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

Gabbert (1990; อ้างในคีนิงนิจ สิงห์ไกร, 2547) ศึกษาการรับรู้ความเครียด และการเผชิญความเครียดของผู้บริหารการพยาบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารการพยาบาลในระดับต้น จำนวน 23 คน ของโรงพยาบาล North Central Texas ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้บริหารการพยาบาลส่วนใหญ่ใช้วิธีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา ส่วนน้อยใช้วิธีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา และพบว่าการเผชิญความเครียดแบบบรรเทาปัญหามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเครียดของผู้บริหารการพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Cristman et al. (1988; อ้างในเกศสุดา ล้ำลักษณะไพบุลย์, 2549) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเผชิญความเครียดกับภาวะไม่สุขสบายทางอารมณ์ของผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตาย

จำนวน 70 คน พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา กล่าวคือ บุคคลที่อายุมากใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหามากกว่าการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์

จากการศึกษาข้างต้นส่วนใหญ่ เป็นการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยกับการเผชิญความเครียด ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในบุคคลทั่วไป ได้แก่ ผู้บริหารในทุกสาขาอาชีพ พนักงานในโรงงาน พนักงานในบริษัทเอกชน อาจารย์ระดับมหาวิทยาลัย พยาบาลประจำการ นักศึกษาทหารเรือ ตำรวจ และสำหรับในกลุ่มผู้ป่วย ได้แก่ ผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสเอดส์ ผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ และผู้ป่วยที่เสพยาบ้าในระยะฟื้นฟูสมรรถภาพ เป็นต้น ส่วนใหญ่เป็นตัวแปรที่ได้มาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจศึกษา กลุ่มประชากรที่เป็นตำรวจจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร ตัวแปรที่ศึกษาได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องร่วมกับการนำกรอบแนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984) แนวคิดการรับรู้ภาวะสุขภาพของ Pender (1996) และแนวคิดการสนับสนุนทางสังคมของ Thoits (1986) มาศึกษาเพื่อหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

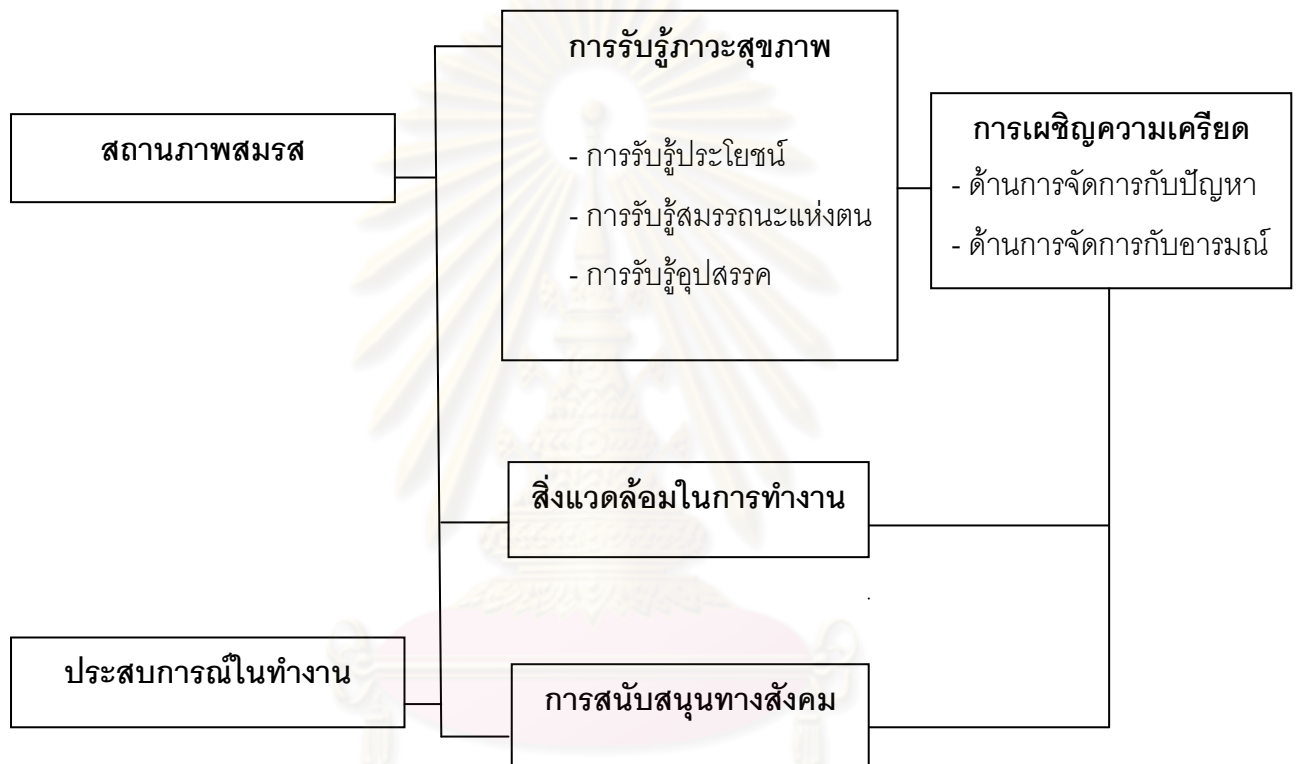
ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

คุณลักษณะและ
ประสบการณ์ของ
แต่ละบุคคล

สติปัญญาและความรู้ที่
เฉพาะเจาะจงต่อพฤติกรรม

ผลลัพธ์ทางด้านพฤติกรรม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational research) นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร ได้แก่ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม มีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ตำรวจจราจรที่ปฏิบัติหน้าที่สังกัดสถานีตำรวจนครบาลในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างน้อย 1 ปี

กลุ่มตัวอย่าง คือ ตำรวจจราจรชั้นประทวนที่ปฏิบัติหน้าที่สังกัดสถานีตำรวจนครบาลในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างน้อย 1 ปี โดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของการคัดเลือกเข้าศึกษา (Inclusion criteria) ดังนี้

1. เป็นตำรวจจราจรที่มีระดับชั้นยศเป็นชั้นประทวนที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการจราจร อย่างน้อย 1 ปี
2. เป็นตำรวจจราจร มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 24-60 ปี
3. สามารถสื่อสารเข้าใจ ฟังรู้เรื่อง
4. กลุ่มตัวอย่างลงนามยินดีเข้าร่วมในทำวิจัย

เกณฑ์ในการคัดกลุ่มตัวอย่างออก คือ ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีภารกิจเร่งด่วน หรือได้รับคำสั่งด่วนจากผู้บังคับบัญชาให้ไปปฏิบัติภารกิจทั้งภายในและภายนอกสถานที่

วิธีการดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ (Cochran, 1977; อ้างในวิถี ภูษิต, 2547) ได้กลุ่มตัวอย่าง 345 คนโดยใช้สูตรการคำนวณ

$$n = \frac{NZ^2\alpha_2CV^2}{Z^2\alpha_2CV^2 + Nr^2}$$

n แทน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N แทน ประชากรทั้งหมด

$Z_{\alpha/2}$ แทน Standard statistical value

สัมพันธ์กับระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05, $Z_{\alpha/2} = 1.96$

r แทน Relative error = 0.1

CV แทน Coefficient of variation = 1

โดยการแทนค่าในสูตรการคำนวณ ดังนี้

N แทน จำนวนตำรวจจราจรชั้นประทวนในเขตนครบาล
กรุงเทพมหานคร ทั้งหมด จำนวน 3,479 คน

$$n = \frac{NZ^2_{\alpha/2}CV^2}{Z^2_{\alpha/2}CV^2 + Nr^2}$$

$$n = \frac{3,479 (1.96)^2 (1)^2}{(1.96)^2 (1)^2 + 3,479 (0.1)^2}$$

$$n = \frac{3,479 (3.84)}{3.84 + 34.79}$$

$$n = \frac{13,359.36}{38.63}$$

$$n = 345 \text{ คน}$$

2. การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ซึ่งกำหนดขั้นตอน
ดังนี้

2.1 เลือกตัวอย่างสถานีตำรวจจำนวน 3 สถานี ในทุกๆ กองบังคับการ โดยสุ่ม
ตัวอย่างแบบวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) กล่าวคือ ในทุกกองบังคับการเลือก
สถานีตำรวจด้วยวิธีการจับฉลาก โดยเป็นการสุ่มแบบไม่แทนที่ (Selection without replacement)
ได้จำนวน 27 สถานีตำรวจ ดังแสดงในตารางที่ 1

2.2 กำหนดโควตา (Quota) ในแต่ละสถานี โดยคำนวณจากสัดส่วนของประชากร
และจำนวนตัวอย่างที่ต้องการทั้งหมด

$$n_h = \frac{n \times N_h}{N}$$

- n_h แทน กลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานี
 N_h แทน ประชากรในแต่ละสถานี
 n แทน กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ ($n = 345$)
 N แทน ประชากรทั้งหมด ($N = 1,191$)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 27 สถานี

เขต	สถานีตำรวจที่สุ่มได้	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
กองบังคับการตำรวจนครบาล 1	สถานีตำรวจพญาไท	66	19
	สถานีตำรวจดินแดง	35	10
	สถานีตำรวจห้วยขวาง	46	13
กองบังคับการตำรวจนครบาล 2	สถานีตำรวจบางซื่อ	65	19
	สถานีตำรวจประชาชื่น	51	15
	สถานีตำรวจพลโยธิน	60	17
กองบังคับการตำรวจนครบาล 3	สถานีตำรวจคลองกรุง	21	6
	สถานีตำรวจลาดกระบัง	24	7
	สถานีตำรวจร่มเกล้า	13	4
กองบังคับการตำรวจนครบาล 4	สถานีตำรวจประเวศ	38	11
	สถานีตำรวจอุดมสุข	24	7
	สถานีตำรวจวังทองหลาง	60	17
กองบังคับการตำรวจนครบาล 5	สถานีตำรวจจุมพินี	79	22
	สถานีตำรวจท่าเรือ	46	13
	สถานีตำรวจทองหล่อ	79	23
กองบังคับการตำรวจนครบาล 6	สถานีตำรวจปทุมวัน	80	23
	สถานีตำรวจพลับพลายไทย 1	39	11
	สถานีตำรวจพลับพลายไทย 2	42	12

ตารางที่ 1 (ต่อ)

เขต	สถานีดำรวจที่สุ่มได้	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
กองบังคับการตำรวจนครบาล 7	สถานีดำรวจศาลาแดง	21	6
	สถานีดำรวจบางพลัด	27	8
	สถานีดำรวจตลิ่งชัน	53	16
กองบังคับการตำรวจนครบาล 8	สถานีดำรวจเจ้าพระยา	25	8
	สถานีดำรวจบางยี่เรือ	28	8
	สถานีดำรวจบุนนาค	56	17
กองบังคับการตำรวจนครบาล 9	สถานีดำรวจท่าข้าม	41	12
	สถานีดำรวจภาษีเจริญ	41	12
	สถานีดำรวจเพชรเกษม	31	9
รวม	27 สถานี	1,191	345

2.3 เลือกตัวอย่างที่อยู่ในสถานีดำรวจตามคุณสมบัติที่กำหนด โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ตามเกณฑ์การคัดเลือกเข้าศึกษา จนได้กลุ่มตัวอย่างครบตามจำนวน 345 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถาม 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ได้แก่ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ชั่วโมงการทำงานในท้องถนนต่อวัน สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายได้พิเศษต่อเดือน และความเพียงพอของรายได้ของตำรวจจราจร

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ ใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ คณิงนิจ สิงห์ไกร (2547) สร้างตามแนวคิดของ Pender (1996) มีจำนวนทั้งหมด 16 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวกจำนวน 11 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12, 14, 16 และข้อคำถามเชิงลบจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6, 7, 8, 13, 15 ใช้ในการประเมินเกี่ยวกับเรื่องการใช้อุปกรณ์ส่วนบุคคล การรับประทานอาหาร การผ่อนคลาย ความเครียด การออกกำลังกาย และการใช้ระบบบริการสุขภาพ ใช้มาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ ได้แก่ ใช่ ไม่แน่ใจ ไม่ใช่ โดยมีความหมายดังนี้

ใช่	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสิ่งที่ท่านรู้มาก่อน
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้นท่านไม่แน่ใจว่าตรงกับสิ่งที่ท่านรู้มาก่อนหรือไม่
ไม่ใช่	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้นไม่ตรงกับสิ่งที่ท่านรู้มาก่อน

เกณฑ์การให้คะแนน

	คำถามทางบวก	คำถามทางลบ
ใช่	3	1
ไม่แน่ใจ	2	2
ไม่ใช่	1	3

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ใช้การแปลผลคะแนนแบบอิงกลุ่ม หมายถึง การแปลผลโดยดูจากข้อมูลในกลุ่มเดียวกันเป็นแนวเทียบ โดยทั่วไปจะอาศัยค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นหลัก การแปลผลคะแนนโดยรวม โดยการนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนมารวมกันหาค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในช่วง 16-48 คะแนน ตามเกณฑ์การแปลผลใช้ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538; อ้างในคณิงนิงสิงห์ไกร, 2547) โดยการนำค่าคะแนนรวมสูงสุดลบด้วย ค่าคะแนนรวมต่ำสุด จากนั้นนำมาหารด้วยจำนวนระดับที่ต้องการแบ่ง จะทำให้ได้ช่วงคะแนนที่ใช้ในการแบ่งระดับ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้แบ่งการรับรู้ภาวะสุขภาพเป็น 3 ระดับ และมีเกณฑ์การให้ความหมาย ดังนี้

ระดับสูง	มีคะแนนระหว่าง 37.4 - 48	คะแนน
ระดับปานกลาง	มีคะแนนระหว่าง 26.8 - 37.3	คะแนน
ระดับต่ำ	มีคะแนนระหว่าง 16 - 26.7	คะแนน

การแปลความหมาย

คะแนนระดับสูง	หมายถึง	การรับรู้ภาวะสุขภาพอยู่ในระดับสูง
คะแนนระดับปานกลาง	หมายถึง	การรับรู้ภาวะสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนระดับต่ำ	หมายถึง	การรับรู้ภาวะสุขภาพอยู่ในระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากสคณวรรษ ล้วนสมหวัง (2544) ที่สร้างขึ้นเองโดยศึกษาจากเอกสาร ตำรา และการทบทวนวรรณกรรมเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบราคได้เท่ากับ .95 แบบสอบถามมีจำนวน 40 ข้อ เกี่ยวกับเรื่อง

สภาพการทำงาน ค่าตอบแทน ความก้าวหน้า ความมั่นคงในอาชีพ เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพครอบครัวและการดำเนินชีวิต ใช้มาตราวัดแบบ Likert scale 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างมาก - ไม่เห็นด้วยอย่างมาก โดยมีความหมายและเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างมาก	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ท่านไม่แน่ใจกับข้อความนั้นเลย
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

เห็นด้วยอย่างมาก	คะแนน
เห็นด้วยอย่างมาก	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	1

เกณฑ์การแปลผลคะแนน

ใช้การแปลผลคะแนนแบบอิงกลุ่ม หมายถึง การแปลผลโดยดูจากข้อมูลในกลุ่มเดียวกันเป็นแนวเทียบ โดยทั่วไปจะอาศัยค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นหลัก การแปลผลคะแนนโดยรวม โดยการนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนมารวมกันหาค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในช่วง 40-200 คะแนน เกณฑ์การแบ่งระดับของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538) โดยการนำค่าคะแนนรวมสูงสุดลบด้วยค่าคะแนนรวมต่ำสุด จากนั้นนำมาหารด้วยจำนวนระดับที่ต้องการแบ่ง จะทำให้ได้ช่วงคะแนนที่ใช้ในการแบ่งระดับ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้แบ่งสิ่งแวดล้อมในการทำงานเป็น 3 ระดับ และมีเกณฑ์การให้ความหมาย ดังนี้

สิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีช่วงคะแนน 40-200 คะแนน	
ระดับสูง	มีคะแนนระหว่าง 146.8 – 200 คะแนน
ระดับปานกลาง	มีคะแนนระหว่าง 93.4 – 146.7 คะแนน
ระดับต่ำ	มีคะแนนระหว่าง 40 – 93.3 คะแนน

การแปลความหมาย

คะแนนระดับสูง	หมายถึง	สิ่งแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับดี
คะแนนระดับปานกลาง	หมายถึง	สิ่งแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับ

	ปานกลาง
คะแนนระดับต่ำ	หมายถึง สิ่งแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับ ไม่ดี

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยใช้แบบสอบถามของ วราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) สร้างตามแนวคิดของ Thoits (1986) มีจำนวน 21 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมดโดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอารมณ์สังคม 1-9 ข้อ ด้านข้อมูลข่าวสาร 10-15 ข้อ และด้านทรัพยากร 16-21 ข้อ ใช้ในการประเมินความรู้สึกการได้รับความช่วยเหลือจากบุคคล 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน เพื่อน และครอบครัว โดยบุคคลในครอบครัว ได้แก่ บิดา มารดา คู่สมรส บุตร ญาติสนิทของท่าน ใช้มาตราวัดแบบ Likert scale 5 ระดับ ได้แก่ จริงมากที่สุด – ไม่จริง โดยมีความหมายและเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ท่านได้รับการสนับสนุนตามข้อความนั้นมากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ท่านได้รับการสนับสนุนตามข้อความนั้นมาก
จริงปานกลาง	หมายถึง	ท่านได้รับการสนับสนุนตามข้อความนั้นปานกลาง
จริงน้อย	หมายถึง	ท่านได้รับการสนับสนุนตามข้อความนั้นน้อย
ไม่จริง	หมายถึง	ท่านไม่ได้รับการสนับสนุนตามข้อความนั้น

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน	คะแนน
จริงมากที่สุด	5
จริงมาก	4
จริงปานกลาง	3
จริงน้อย	2
ไม่จริง	1

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ใช้การแปลผลคะแนนแบบอิงกลุ่ม หมายถึง การแปลผลโดยดูจากข้อมูลในกลุ่มเดียวกันเป็นแนวเทียบ โดยทั่วไปจะอาศัยค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นหลัก การแปลผลคะแนนโดยรวม โดยนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนมารวมกันหา ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 21-105 คะแนน ใช้เกณฑ์การแปลผลของ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538; อ้างในวราภรณ์

อมรเพชรกุล, 2543) โดยการนำค่าคะแนนรวมสูงสุดลบด้วยค่าคะแนนรวมต่ำสุด จากนั้นนำมาหารด้วยจำนวนระดับที่ต้องการแบ่ง จะทำให้ได้ช่วงคะแนนที่ใช้ในการแบ่งระดับ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้แบ่งการสนับสนุนทางสังคม เป็น 3 ระดับ และมีเกณฑ์การให้ความหมาย ดังนี้

การสนับสนุนทางสังคมมีช่วง 21-105 คะแนน

ระดับสูง มีคะแนนระหว่าง 79 - 105 คะแนน

ระดับปานกลาง มีคะแนนระหว่าง 50 - 78 คะแนน

ระดับต่ำ มีคะแนนระหว่าง 21 - 49 คะแนน

การแปลความหมาย

คะแนนระดับสูง หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง

คะแนนระดับปานกลาง หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง

คะแนนระดับต่ำ หมายถึง ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเผชิญความเครียด เป็นแบบสอบถามของ

วรภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) สร้างตามแนวคิดการเผชิญความเครียดของ Jalowiec (1979) มีจำนวน 40 ข้อ ประกอบด้วย การเผชิญความเครียด 2 ด้าน ได้แก่ การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา จำนวน 15 ข้อ และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ จำนวน 25 ข้อ เป็นมาตราวัดประมาณค่า Likert scale แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ใช้บ่อยที่สุด - ไม่เคยใช้ แต่ละข้อมีความหมาย ดังนี้

ใช้บ่อยที่สุด	หมายถึง	ใช้การเผชิญความเครียดตามข้อความนั้น ตลอดเวลาที่รู้สึกเครียด
ใช้บ่อยครั้ง	หมายถึง	ใช้การเผชิญความเครียดตามข้อความนั้น บ่อยครั้งที่รู้สึกเครียด
ใช้บางครั้ง	หมายถึง	ใช้การเผชิญความเครียดตามข้อความนั้น บางครั้งที่รู้สึกเครียด
ใช้นานๆ ครั้ง	หมายถึง	ใช้การเผชิญความเครียดตามข้อความนั้นนานๆ ครั้งทีรู้สึกเครียด
ไม่เคยใช้	หมายถึง	ไม่เคยใช้การเผชิญความเครียดตามข้อความนั้น เลยเมื่อรู้สึกเครียด

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนน
ใช้บ่อยที่สุด	5
ใช้บ่อยครั้ง	4
ใช้บางครั้ง	3
ใช้นานๆ ครั้ง	2
ไม่เคยใช้	1

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ใช้การแปลผลคะแนนแบบอิงกลุ่ม หมายถึง การแปลผลโดยดูจากข้อมูลในกลุ่มเดียวกันเป็นแนวเทียบ โดยทั่วไปจะอาศัยค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นหลัก การแปลผลคะแนนโดยรวม โดยนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนมารวมกันหาค่าเฉลี่ย การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาอยู่ในช่วง 15-75 คะแนน และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์อยู่ในช่วง 25-125 คะแนน ใช้เกณฑ์การแบ่งระดับของ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538; อังโนวราภรณ์ อมรเพชรกุล, 2543) โดยการนำค่าคะแนนรวมสูงสุดลบด้วยค่าคะแนนรวมต่ำสุด จากนั้นนำมาหารด้วยจำนวนระดับที่ต้องการแบ่ง จะทำให้ได้ช่วงคะแนนที่ใช้ในการแบ่งระดับ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งการเผชิญความเครียด เป็น 3 ระดับ และมีเกณฑ์การให้ความหมาย ดังนี้

การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหามีช่วงคะแนน 15-75 คะแนน

ระดับสูง	มีคะแนนระหว่าง 57 - 75	คะแนน
ระดับปานกลาง	มีคะแนนระหว่าง 36 - 56	คะแนน
ระดับต่ำ	มีคะแนนระหว่าง 15 - 35	คะแนน

การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์มีช่วงคะแนน 25-125 คะแนน

ระดับสูง	มีคะแนนระหว่าง 91.8 - 125	คะแนน
ระดับปานกลาง	มีคะแนนระหว่าง 58.4 - 91.7	คะแนน
ระดับต่ำ	มีคะแนนระหว่าง 25 - 58.3	คะแนน

การแปลความหมาย

คะแนนระดับสูง หมายถึง มีการใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและการจัดการกับอารมณ์ในระดับมาก

คะแนนระดับปานกลาง หมายถึง มีใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและการจัดการกับอารมณ์ในระดับปานกลาง

คะแนนระดับต่ำ หมายถึง มีการใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและการจัดการกับอารมณ์ในระดับต่ำ

แบบสอบถามทั้งหมดผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และนำไปทดสอบใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา ที่สถานีตำรวจบางนา จำนวน 30 คน วิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยแสดงค่าความตรงตามเนื้อหาและค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ดังตารางที่ 2

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity index) นำเครื่องมือวิจัยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความ ความสอดคล้องของเนื้อหา การใช้ภาษาและสเกลการวัด หลังจากนั้นติดต่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ประเมินข้อความคำถามต่างๆ ที่ใช้ในเครื่องมือว่าตรงกับสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้แก่ นายแพทย์ผู้มีความเชี่ยวชาญด้านจิตเวช กลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลตำรวจจำนวน 1 ท่าน นักจิตวิทยาผู้มีความเชี่ยวชาญด้านจิตเวช กลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลตำรวจจำนวน 1 ท่าน และอาจารย์พยาบาลผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการพยาบาลทางสุขภาพจิตและจิตเวช จำนวน 3 ท่าน

การพิจารณาความตรงตามเนื้อหาและความถูกต้อง นำแบบสอบถามทั้ง 5 ชุด ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ คำนวณหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ค่าที่ยอมรับได้คือ .80 ขึ้นไป (Polit and Hungler, 2006; อ่างในบุญใจ ศรีสถิตยีนรากร, 2553) นำแบบสอบถามมาปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้มีข้อความกระชับ สามารถอ่านเข้าใจง่ายและมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง โดยยังมีความตรงตามเนื้อหาเดิม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้ปรับแก้แบบสอบถามตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1-3 มีการดัดแปลงจากข้อความเดิม โดยปรับแก้ข้อความทั้งตัดให้สั้นลง กระชับได้ใจความ และเพิ่มข้อความในบางส่วนเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่วนแบบสอบถามส่วนที่ 4 และ 5 ไม่มีข้อเสนอแนะให้ปรับแก้จากผู้ทรงคุณวุฒิ

2. การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับแก้แล้ว ไปทดลองใช้กับตำรวจจราจรที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง ที่สถานีตำรวจบางนา จำนวน 30 ราย และนำข้อมูลที่ได้มาหาค่า Cronbach's alpha coefficient โดยมีค่ามากกว่า .80 ขึ้นไป (Burns and Grove, 2001; อ่างในบุญใจ ศรีสถิตยน์รากูร, 2553) หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่สถานีตำรวจที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกเข้าศึกษา ทั้ง 27 สถานี ดังแสดงในตารางที่ 1 จนได้กลุ่มตัวอย่างครบ 345 คน ได้ค่าความเที่ยงของแต่ละแบบสอบถาม ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบาค จากกลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้ (n = 30) และจากกลุ่มตัวอย่างจริง (n = 345)

แบบสอบถาม	CVI	Reliability (n = 30)	Reliability (n = 345)
การรับรู้ภาวะสุขภาพ	.94	.80	.79
สิ่งแวดล้อมในการทำงาน	.86	.85	.87
การสนับสนุนทางสังคม			
- ผู้บังคับบัญชา	1.00	.96	.97
- เพื่อน-ผู้ร่วมงาน	1.00	.97	.96
- ครอบครัว	.98	.97	.94
การเผชิญความเครียด			
- ด้านการจัดการกับปัญหา	.90	.89	.91
- ด้านการจัดการกับอารมณ์	.91	.91	.92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตั้งแต่วันที่ 10-23 มีนาคม 2554 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและการเข้าพบกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงผู้กำกับประจำสถานีตำรวจนครบาล และประสานงานกับ

รองผู้กำกับตำรวจจราจร หรือสารวัตรจราจร ทั้ง 27 สถานี เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากตำรวจจราจร

1.2 หลังจากได้รับอนุญาตให้เก็บข้อมูล และผ่านการพิจารณาจริยธรรมจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยเข้าชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและรายละเอียดในการเก็บข้อมูล จำนวนและคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ชั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากสถานีตำรวจ 27 แห่งจนครบ 345 นาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด กล่าวแนะนำตัว สร้างสัมพันธภาพกับกลุ่มตัวอย่าง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมการวิจัย สอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัย

2.2 เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีเข้าร่วมการวิจัยด้วยความสมัครใจ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านรายละเอียด และลงนามในใบยินยอมของประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย (Informed Consent form) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่ละ 1 ราย โดยขออนุญาตใช้ห้องประชุมประจำสถานีตำรวจจราจรนครบาลนั้นๆ หรือห้องปฏิบัติการจราจร เพื่อความเป็นส่วนตัวและมิดชิดในการทำแบบสอบถาม หลังจากนั้นแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการตอบคนละ 15-20 นาที

ในขณะที่ตอบแบบสอบถามหากกลุ่มตัวอย่างมีข้อสงสัยในแบบสอบถาม ผู้วิจัยให้การช่วยเหลือในการอธิบายข้อคำถามให้มีความชัดเจน โดยไม่อธิบายชักจูงให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของผู้วิจัย หลังจากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลเก็บแบบสอบถาม และกล่าวขอบคุณกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2.3 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามจำนวน 345 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

หลังจากได้รับการอนุมัติโดยคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม การทำวิจัยในมนุษย์ กลุ่มสหสัมพันธ์ ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงเริ่มเก็บข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง แนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย ขั้นตอนในการเก็บข้อมูล ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล การตอบ

รับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อกรปฏิบัติหน้าที่ หรือภารกิจใดๆ ทั้งสิ้น ขณะตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างสามารถไม่ตอบคำถามใดๆ ได้ เมื่อไม่สะดวกใจในข้อคำถาม หรือยุติการให้ความร่วมมือในงานวิจัยในขั้นตอนใดๆ ก็ได้ ซึ่งไม่ต้องให้เหตุผล ในการวิจัยนี้ผู้วิจัย ไม่ได้อ้างถึงชื่อของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยนำเสนอในภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรคัดสรร ได้แก่ การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์
3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคัดสรรสถานภาพสมรส กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ โดยใช้สถิติหาค่าสหสัมพันธ์ของพอยต์ไบซีเรียล (Point Biserial correlation)
4. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคัดสรร ได้แก่ ประสิทธิภาพการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's product-moment correlation)

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) ใช้สัญลักษณ์ r (บุญใจ ศรีสถิตยัณราภูร, 2553) ส่วนเครื่องหมายแสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ ถ้าเป็น + แสดงว่า มีความสัมพันธ์แบบตามกัน ถ้าเป็น - แสดงว่า มีความสัมพันธ์แบบผกผันกัน

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) คือ

เมื่อ r มีค่า 0 หมายความว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

เมื่อ r มีค่า 0.01-0.29 หมายความว่า มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

เมื่อ r มีค่า 0.30-0.69 หมายความว่า มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

เมื่อ r มีค่า 0.70-1 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษา ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของ ตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร จำนวน 9 กองบังคับการตำรวจนครบาล รวม 27 สถานีตำรวจ จำนวน 345 คน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง แสดงผลการวิเคราะห์ ข้อมูลไว้ในตารางที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการ จัดการกับอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับการเผชิญ ความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ แสดงผลการวิเคราะห์ใน ตารางที่ 5

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม กับการเผชิญความเครียด ด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ แสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน จำนวนชั่วโมงการทำงานบนท้องถนนใน 1 วัน สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายได้พิเศษต่อเดือน และความเพียงพอของรายได้ (n = 345)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ (ปี)		
24-30	7	2.0
31-40	93	27.0
41-50	179	51.9
51-60	66	19.1
	$\bar{x} = 44.56$	SD = 6.52
ประสบการณ์การทำงาน (ปี)		
1-10	138	40.0
11-20	149	43.2
21-30	55	15.9
มากกว่า 30	3	0.9
	$\bar{x} = 13.74$	SD = 7.38
จำนวนชั่วโมงการทำงานบนท้องถนนต่อวัน (ชั่วโมง)		
น้อยกว่า 5	16	4.6
5-8	187	54.2
9-12	119	34.5
มากกว่า 12	23	6.7
	$\bar{x} = 8.95$	SD = 2.70

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	42	12.2
คู่	283	82.0
หม้าย	6	1.7
หย่า	13	3.8
แยก	1	0.3
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น/ หรือเทียบเท่า	17	4.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ หรือเทียบเท่า	173	50.1
อนุปริญญา	34	9.9
ปริญญาตรี	102	29.6
ปริญญาโท	19	5.5
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)		
น้อยกว่า 10,000	4	1.2.2
10,001-15,000	49	14.2
15,001-20,000	160	46.4
มากกว่า 20,000	132	38
	$\bar{x} = 19,570.46$	SD = 3,812.61
รายได้พิเศษต่อเดือน (บาท)		
น้อยกว่า 5,000	310	89.8
5,001-10,000	32	9.3
มากกว่า 10,000	3	0.9
	$\bar{x} = 3,346.6$	SD = 2,553.48

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ความเพียงพอของรายได้		
เพียงพอมีเหลือเก็บ	45	13.0
เพียงพอไม่เหลือเก็บ	160	46.4
ไม่เพียงพอ	140	40.6

จากตารางที่ 3 พบว่า อายุส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมาคือ อายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 27 ($\bar{x} = 44.56$, $SD = 6.52$)

ประสบการณ์ในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.2 รองลงมาคือ 1-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 ($\bar{x} = 13.74$, $SD = 7.38$)

จำนวนชั่วโมงการทำงานบนท้องถนนต่อวันของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 5-8 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมา คือ 9-12 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 34.5 ($\bar{x} = 8.95$, $SD = 2.70$)

สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพคู่ คิดเป็นร้อยละ 82 รองลงมา คือ สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 12.2

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 50.1 รองลงมาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 29.6

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.4 รองลงมาคือ มากกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.3 5 ($\bar{x} = 19,570.46$, $SD = 3,812.61$) นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังมีรายได้พิเศษต่อเดือนส่วนใหญ่ น้อยกว่า 5,001 บาท และอยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 89.9 และร้อยละ 9.3 ตามลำดับ ความเพียงพอของรายได้ ส่วนใหญ่เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ คิดเป็นร้อยละ 46.4 รองลงมาคือไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 40.6

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเผชิญความเครียดของกลุ่มตัวอย่าง แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม และการเผชิญความเครียดของกลุ่มตัวอย่าง (n = 345)

ตัวแปร	\bar{X}	SD	Min	Max	การแปลผล (ระดับ)
การรับรู้ภาวะสุขภาพ	36.73	4.93	22	48	ปานกลาง
สิ่งแวดล้อมในการทำงาน	153.64	16.41	96	193	สูง
การสนับสนุนทางสังคม	224.82	37.57	121	315	
- ผู้บังคับบัญชา	64.60	19.33	21	105	ปานกลาง
- เพื่อนและผู้ร่วมงาน	71.72	15.80	21	105	ปานกลาง
- ครอบครัว	88.50	13.46	42	105	สูง
การเผชิญความเครียด					
- ด้านการจัดการกับปัญหา	58.34	8.26	33	75	สูง
- ด้านการจัดการกับอารมณ์	69.66	15.76	35	122	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ภาวะสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 36.73$, $SD = 4.93$) หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ภาวะสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ค่าคะแนนเฉลี่ยสิ่งแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 153.64$, $SD = 16.41$) หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีสิ่งแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับดี ค่าคะแนนเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 64.60$, $SD = 19.33$) หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชาอยู่ในระดับปานกลาง ค่าคะแนนเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 71.72$, $SD = 15.80$) หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงานอยู่ในระดับปานกลาง ค่าคะแนนเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 88.50$, $SD = 13.46$) หมายถึง กลุ่ม

ตัวอย่างที่มีการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวอยู่ในระดับสูง ค่าคะแนนเฉลี่ยการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 58.34$, $SD = 8.26$) หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาอยู่ในระดับสูง ค่าคะแนนเฉลี่ยการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 69.66$, $SD = 15.76$) หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับการเผชิญความเครียด แสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ โดยใช้สถิติหาค่าสหสัมพันธ์พอยต์ไบซีเรียล (Point Biserial correlation) ($n = 345$)

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์พอยต์ไบซีเรียล (Point Biserial correlation)			
	การเผชิญความเครียด			
	ด้านการจัดการกับปัญหา	p-value	ด้านการจัดการกับอารมณ์	p-value
สถานภาพสมรส	-.05	.39	-.07	.22

** $p < .01$, * $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม กับการเผชิญความเครียด แสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's product-moment correlation) (n =345)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's product-moment correlation)			
	การเผชิญความเครียด			
	ด้านการจัดการกับปัญหา	p-value	ด้านการจัดการกับอารมณ์	p-value
	(r)		(r)	
ประสบการณ์ในการทำงาน	-.01	.85	-.07	.23
การรับรู้ภาวะสุขภาพ	.26	.00	.23	.00
สิ่งแวดล้อมในการทำงาน	.21	.00	.24	.00
การสนับสนุนทางสังคม				
- ผู้บังคับบัญชา	.19	.00	.30	.00
- เพื่อน- ผู้ร่วมงาน	.28	.00	.23	.00
- ครอบครัว	.16	.003	.02	.67

* p < .05

จากตารางที่ 6 พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์

การรับรู้ภาวะสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .26$ และ $r = .23$ ตามลำดับ) โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ หมายความว่า การรับรู้ภาวะสุขภาพที่ดี ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ได้ดี

สิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .21$ และ $r = .24$ ตามลำดับ) โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ หมายความว่า สิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ดี จะทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ได้ดี

การสนับสนุนทางสังคม ในงานวิจัยครั้งนี้การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง บุคคล 3 ประเภท ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน และครอบครัว

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การสนับสนุนทางสังคมกับผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดในด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .19$ และ $r = .30$ ตามลำดับ) โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและระดับปานกลาง ตามลำดับ หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชาเป็นอย่างดี กลุ่มตัวอย่างจะใช้เวลาเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ ได้ดี การสนับสนุนทางสังคมกับเพื่อน-ผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดในด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .28$ และ $r = .23$ ตามลำดับ) โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงานเป็นอย่างดี จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ได้ดี การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .16$) โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวเป็นอย่างดี จะทำให้สามารถเผชิญความเครียดในด้านการจัดการกับปัญหาได้ดี แต่การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดในด้านการจัดการกับอารมณ์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational research) นี้เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Cochran (1977; อ้างในวิถี ภูษิต, 2547) ได้กลุ่มตัวอย่าง 345 คน โดยใช้สูตรการคำนวณ

$$n = \frac{NZ^2\alpha_2 CV^2}{Z^2\alpha_2 CV^2 + Nr^2}$$

กลุ่มตัวอย่าง คือ ตำรวจจราจรชั้นประทวนที่มีสังกัดอยู่ในสถานีตำรวจนครบาล กรุงเทพมหานคร โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอนจากกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 นครบาล กรุงเทพมหานคร ได้ทั้งหมด 27 สถานีตำรวจ จำนวน 345 คน โดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกเข้าศึกษา (Inclusion criteria) ดังนี้

1. เป็นตำรวจจราจรที่มีระดับชั้นยศเป็นชั้นประทวนที่ปฏิบัติหน้าที่ทางด้านการจราจร อย่างน้อย 1 ปี
2. เป็นตำรวจจราจร มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 24-60 ปี
3. สามารถสื่อสารเข้าใจ ฟังรู้เรื่อง
4. กลุ่มตัวอย่างลงนามยินดีเข้าร่วมในการทำวิจัย

เกณฑ์ในการคัดกลุ่มตัวอย่างออก คือ ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้ไปปฏิบัติภารกิจเร่งด่วนภายนอกสถานที่

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการ

สนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน และครอบครัว และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ผ่านการตรวจความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .80, .85, .96, .97, .97, .89 และ .91 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป กำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์บิเอร์เรียล (Point Biserial correlation)

2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์สหสัมพันธ์ (Pearson's product-moment correlation)

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อายุส่วนใหญ่ อยู่ระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.9 ($\bar{x} = 44.56$, $SD = 6.52$) ประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.2 ($\bar{x} = 13.74$, $SD = 7.38$) จำนวนชั่วโมงการทำงานบนท้องถนนใน 1 วันส่วนใหญ่ 5-8 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 54.2 ($\bar{x} = 8.95$, $SD = 2.70$) สถานภาพสมรสส่วนใหญ่มีสถานภาพคู่ คิดเป็นร้อยละ 82 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ จบมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 50.1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.4 ($\bar{x} = 19,570.46$, $SD = 3,812.61$) รายได้พิเศษต่อเดือนส่วนใหญ่น้อยกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 89.8 ($\bar{x} = 3,346.67$, $SD = 2,553.48$) ความเพียงพอของรายได้ส่วนใหญ่มีรายได้เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ คิดเป็นร้อยละ 46.4

2. สถานภาพสมรส และประสบการณ์การทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การรับรู้ภาวะสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .26$ และ $r = .23$ ตามลำดับ)

4. สิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .21$ และ $r = .24$ ตามลำดับ)

5. การสนับสนุนทางสังคม

5.1 การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .19$)

5.2 การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .30$)

5.3 การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน- ผู้ร่วมงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .28$)

5.4 การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน- ผู้ร่วมงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .23$)

5.5 การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .16$)

5.6 การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัย นำเสนอตามวัตถุประสงค์การทำวิจัยตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

จากแนวคิดการเผชิญความเครียด ของ Lazarus and Folkman (1984) กล่าวว่า บุคคลเมื่อเผชิญกับเหตุการณ์ หรือสิ่งกระตุ้น สิ่งเร้า (Stressor) ซึ่งก่อให้เกิดความเครียดจะตอบสนองโดยการกระทำหลายอย่างต่อเนื่องกัน เริ่มจากการประเมินเหตุการณ์ สิ่งทีกระตุ้นให้เกิดความเครียด เมื่อประเมินแล้วจะมีปฏิกิริยาตอบสนองออกมาในรูปแบบของพฤติกรรม ความคิด และอารมณ์ เรียกว่า การเผชิญความเครียด (Coping) Lazarus and Folkman (1984) ได้แบ่งรูปแบบการเผชิญความเครียดเป็น 2 แบบ คือ การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา (Problem-focused coping) และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ (Emotion-focused coping) การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา (Problem-focused coping) คือ การที่บุคคลพยายามจัดการกับปัญหาโดยแสดงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี โดยการจัดการกับตัวปัญหาและมุ่งแก้ไขที่ตนเอง ส่วนการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ (Emotion-focused coping) คือ การที่บุคคลพยายามที่จะจัดการกับอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อแก้ไขสถานการณ์ตึงเครียดขณะนั้น แต่ไม่ได้หาสาเหตุและมุ่งแก้ปัญหา

จากการศึกษาผู้วิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาอยู่ในระดับสูง และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 58.34$, $SD = 8.26$ และ $\bar{x} = 69.66$, $SD = 15.76$ ตามลำดับ) และมีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.9 ($\bar{x} = 44.56$, $SD = 6.52$) ซึ่งอยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย เป็นวัยที่มีวุฒิภาวะ มีความรับผิดชอบสูง สามารถแก้ไขปัญหาสถานการณ์เฉพาะหน้า และสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว การวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา และตัดสินใจแก้ปัญหาโดยใช้วิจารณญาณอย่างสมเหตุสมผล หรือการใช้ประสบการณ์ในอดีตเป็นตัวช่วยในการใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหา (Lazarus and Folkman, 1984)

สอดคล้องกับการศึกษาของ นันทณี ปาระมี (2544) พบว่า ทหารเรือที่ปฏิบัติราชการทางทะเล หมอตรวจการณืชายแดน กองเรือยุทธการภาคที่ 1 กองทัพเรือ มีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ ($\bar{x} = 2.64$, $SD = 0.62$ และ $\bar{x} = 1.64$, $SD = 0.55$ ตามลำดับ) เนื่องจากลักษณะกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยทำงาน สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ การใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับร่วมกับประสบการณ์ใน

อดีตในการจัดการกับปัญหา รวมถึงประสบการณ์ในการออกปฏิบัติราชการทางทะเลที่ยาวนาน ทำให้เกิดความเคยชิน การศึกษาของปาดนิ แจ่มวิถิเลิศ (2549) พบว่า พยาบาลประจำการโรงพยาบาลตำรวจ มีการเผชิญความเครียดโดยรวมด้านการจัดการกับปัญหาในระดับสูง และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ในระดับต่ำ ($\bar{x} = 4.15$, $SD = 0.38$ และ $\bar{x} = 1.75$, $SD = 0.40$ ตามลำดับ) สอดคล้องกับการศึกษาของรัตนารองสวัสดิ์ (2548) พยาบาลในหออภิบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลมหาราช เชียงใหม่ โรงพยาบาลแผนกอายุรกรรม รวมทั้งพยาบาลที่อยู่ในคลินิกให้คำปรึกษา โรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลในเครือข่ายได้ มีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหามากกว่าการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ ($\bar{x} = 2.54$, $SD = 0.49$ และ $\bar{x} = 1.31$, $SD = 0.33$ ตามลำดับ) เช่นเดียวกับเกตุสุดา ล้ำลักษณะไพบุลย์ (2549) พบว่า พยาบาลส่วนใหญ่ร้อยละ 68.8 มีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.63$, $SD = 0.46$) มากกว่าการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ในระดับต่ำ ($\bar{x} = 2.17$, $SD = 0.46$) จากงานวิจัยข้างต้นอาจเนื่องมาจากเมื่อพยาบาลประจำการพบปัญหาในการทำงานสามารถปรึกษากับพยาบาลอาวุโส เพื่อน-ผู้ร่วมงาน หรือผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานทั้งในและนอกเวลาราชการจะมีผู้ตรวจการพยาบาล (Supervisor) เป็นที่ปรึกษา และในแต่ละหน่วยงานจะมีขั้นตอนการปฏิบัติกรพยาบาล (Protocol) คู่มือปฏิบัติการพยาบาล (Work instruction) มีพยาบาลอาวุโสคอยเป็นที่ปรึกษาในการดูแล ให้คำปรึกษา มีการจัดประชุม พูดคุย ปรึกษาหารือกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และหาแนวทางแก้ไขปัญหายังเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง จากงานวิจัยหลายงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ลักษณะงาน (Shift work) ของพยาบาลประจำการจึงเหมือนกับลักษณะงานของตำรวจจราจร

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นสนับสนุนแนวคิดการเผชิญความเครียดของ Lazarus and Folkman (1984) คือ ในสถานการณ์เผชิญความเครียดบุคคลจะใช้การเผชิญความเครียดทั้ง 2 แบบผสมผสานกัน การใช้วิธีการเผชิญความเครียดแบบใดมากกว่ากันนั้น ขึ้นอยู่กับการประเมินและตัดสินใจว่า สามารถควบคุม หรือเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ได้หรือไม่ หากสถานการณ์ที่บุคคลสามารถควบคุม หรือเปลี่ยนแปลงได้ บุคคลจะใช้วิธีการการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหามากกว่าการจัดการกับปัญหาด้านอารมณ์ หากสถานการณ์ที่บุคคลไม่สามารถควบคุม และเปลี่ยนแปลงได้ บุคคลจะใช้วิธีการการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์มากกว่า

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน และการสนับสนุนทางสังคม กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

การอภิปรายผลการวิจัย นำเสนอตามสมมติฐานการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

สถานภาพสมรสมีความสำคัญต่อการเผชิญความเครียดของบุคคล คู่สมรส เป็นบุคคลหนึ่งในครอบครัวที่ทำหน้าที่ให้การช่วยเหลือ ให้การสนับสนุน และเป็นตัวกลางในการลดความเครียดของคู่สมรสได้ บุคคลที่มีสถานภาพสมรสคู่ทำให้บุคคลนั้นมีแหล่งประโยชน์ในการช่วยเหลือสนับสนุน ดูแลเอาใจใส่ เป็นคู่คิดในการตัดสินใจเลือกใช้การเผชิญความเครียด (Lazarus and Folkman, 1984) และบุคคลที่มีสถานภาพสมรสคู่ จะมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด (Sherbourne and Hay, 1990) เนื่องจากการมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ได้แก่ คู่สมรสของตนเอง การได้รับการดูแลเอาใจใส่ ได้รับความรัก ความเอื้ออาทร การดูแลซึ่งกันและกัน บุคคลจะมีความสามารถในการเผชิญความเครียดได้ดีกว่าบุคคลที่มีสถานภาพสมรสโสด

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า **สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร** อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ อธิบายว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.9 ($\bar{x} = 44.56$, $SD = 6.52$) มีและสถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 82 ซึ่งจากลักษณะงานของตำรวจจราจรมีการทำงานเป็นกะ หรือผลัด ซึ่งจะมีการปรับเปลี่ยนช่วงเวลาในการทำงานเป็นประจำ และอาจมีการกิจ หรือ สถานการณ์เร่งด่วนต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพสมรสคู่ อาจไม่ค่อยมีเวลาให้กับครอบครัว ขาดการดูแลซึ่งกันและกัน มีการสร้างสัมพันธภาพภายในครอบครัวน้อย ไม่ได้รับการช่วยเหลือกันในการแก้ไขปัญหา ขาดการปรึกษาหารือ ทำให้มีการเผชิญความเครียดที่ไม่ถูกต้องและเหมาะสม สอดคล้องกับการศึกษาของ คณิงนิตย์ นุเกตู (2551) พบว่า สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดในการทำงานของพยาบาล โรงพยาบาลน่าน เช่นเดียวกับสุภารัตน์ หนูหอม (2544) พบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลศิริราช และวารภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) ศึกษาพบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาขอ

ตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับ Lazarus and Folkman (1984) กล่าวว่า สถานภาพสมรสคู่ อาจจะได้เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่เอื้อให้บุคคลมีการเผชิญความเครียดได้ดี ด้วยการที่บุคคลอาจรู้สึกว่าจะสามารถควบคุมสถานการณ์ แก้ปัญหาต่างๆ ได้หมดด้วยตนเอง เพราะขณะเดียวกัน สถานภาพสมรสคู่ อาจเป็นแหล่งที่ทำให้เกิดความเครียดได้ หากคู่สมรสไม่เข้าใจ ไม่ได้ให้การช่วยเหลือ เอาใจใส่ ให้คำปรึกษาหารือ หรือเป็นคู่คิดที่ดีได้

สมมติฐานข้อที่ 2 ประสบการณ์ในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

ประสบการณ์ในอดีต เป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาของบุคคล และมีอิทธิพลต่อการเผชิญความเครียดในปัจจุบัน ถ้าบุคคลเคยประสบความสำเร็จในการใช้วิธีการเผชิญความเครียดในอดีตจะส่งผลถึงปัจจุบัน (Lazarus and Folkman, 1984)

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า **ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร** อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อธิบายว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ในช่วง 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.2 ($\bar{X} = 13.74$, $SD = 7.38$) จำนวนชั่วโมงการทำงานบนท้องถนนใน 1 วัน อยู่ระหว่าง 5-8 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 54.2 ($\bar{X} = 8.95$, $SD = 2.70$) อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการทำงานและจำนวนชั่วโมงการทำงานแต่ละคนไม่เท่ากัน ลักษณะงานในแต่ละวัน มีเหตุการณ์ที่ได้ประสบแตกต่างกัน โดยไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์และภาระงานที่ต้องปฏิบัติในแต่ละวันได้อีกทั้งต้องคอยระมัดระวังเหตุการณ์ (Cooper and Kirckaldy, 1999) และนอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังต้องเผชิญกับสถานการณ์วิกฤตต่างๆ ที่มีระดับความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นได้บ่อย เช่น การชุมนุมประท้วง การก่อการจลาจล กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจึงมีโอกาสเรียนรู้ และฝึกฝน พัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาที่แตกต่างกัน รวมถึงการจัดการกับอารมณ์ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ บุคคลแต่ละคนจึงแตกต่างกัน การเผชิญความเครียดจึงไม่ขึ้นอยู่กับการประสบการณ์ในการทำงานในอดีต ซึ่งสอดคล้องกับหลายงานวิจัยที่พบว่า ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ ได้แก่ ดารพรรณ สุวรรณวงษ์ (2551) พบว่า ประสบการณ์ในการทำงาน ของพยาบาลประจำการในแผนกอุบัติเหตุ และฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณิงนิตย์ นุเกตุ (2551) ศึกษาพบว่า ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด ในการทำงานของพยาบาล โรงพยาบาลน่าน การศึกษาของนวลปรางค์ จำปาศรี (2544) พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของหัวหน้ากลุ่มการพยาบาล และงานวิจัยของวราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) พบว่า ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อที่ 3 การรับรู้ภาวะสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

จากแนวคิดของ Pender (1996) อธิบายภาวะสุขภาพว่า เป็นภาวะที่ร่างกาย จิตใจ สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือเป็นภาวะที่เป็นปกติสุขสมบูรณ์ของร่างกาย ซึ่งภาวะสุขภาพดีต้องมีองค์ประกอบ ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ หมายถึง บุคคลจะปฏิบัติตนแสดงออกทางพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมก็ต่อเมื่อบุคคลมีความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นว่าการกระทำที่ดีนั้นมีประโยชน์ การรับรู้สรรณนะแห่งตน หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรค หมายถึง การรับรู้อุปสรรคที่มีผลต่อการปฏิบัติพฤติกรรมของบุคคล

การรับรู้ภาวะสุขภาพ (Perceived health status) เป็นการประเมินระดับภาวะสุขภาพของตนเองว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งจะมีผลต่อการปฏิบัติตัวของบุคคลในการส่งเสริมสุขภาพ บุคคลที่มีการรับรู้ภาวะสุขภาพอยู่ในระดับดี จะมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพดีกว่าบุคคลที่มีการรับรู้ภาวะสุขภาพไม่ดี (Pender, 1996) ซึ่งภาวะสุขภาพดีต้องประกอบด้วย ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ หมายถึง บุคคลจะปฏิบัติตนแสดงออกทางพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมก็ต่อเมื่อบุคคลมีความรู้สึก ความเชื่อ และความคิดเห็นว่าการกระทำที่ดีนั้นมีประโยชน์ การรับรู้สรรณนะแห่งตน หมายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพ การรับรู้อุปสรรค หมายถึง การรับรู้อุปสรรคที่มีผลต่อการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การรับรู้ภาวะสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .26$ และ $r = .23$ ตามลำดับ) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนน

เฉลี่ยการรับรู้ภาวะสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 36.73$, $SD = 4.93$) อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 82 มีบุคคลภายในครอบครัวคอยดูแล เอาใจใส่ด้านสุขภาพ ทำให้มีสุขภาพดี การที่กลุ่มตัวอย่างมีสุขภาพแข็งแรงดี ย่อมมีความสามารถในการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ได้ดี

สอดคล้องกับแนวคิดของ Pender (1996) หากบุคคลมีการรับรู้ภาวะสุขภาพของตนเองว่าอยู่ในระดับใด จะมีผลต่อการปฏิบัติตัวในการส่งเสริมสุขภาพของบุคคลนั้น การรับรู้ภาวะสุขภาพที่ดี จะทำให้บุคคลเลือกแสดงพฤติกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อให้มีสุขภาพดีและเพิ่มความสุขสมบูรณ์ในชีวิต และการรับรู้ภาวะสุขภาพของบุคคล โดยบุคคลที่มีภาวะสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์กว่าย่อมมีความสามารถในการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ได้ดี และเหมาะสมกว่าบุคคลที่มีสุขภาพไม่แข็งแรง เจ็บป่วย และอ่อนแอ (Lazarus and Folkman, 1984)

จากการศึกษาของคีนิงนิจ สิงห์ไกร (2547) เรื่อง ผลของโครงการส่งเสริมสุขภาพต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของตำรวจจราจรในกรุงเทพมหานครที่มาตรวจสุขภาพที่โรงพยาบาลตำรวจ พบว่า การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ และมีความสัมพันธ์ทางบวก กับการปฏิบัติตามแนวทางการส่งเสริมสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .51$, $r = .58$ และ $r = .31$ ตามลำดับ) สอดคล้องกับงานศึกษาของ ชื่นชีวัน โพธิ์รุ่ง (2540) พบว่า การรับรู้ภาวะสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดูแลตนเองของตำรวจจราจร จังหวัดเชียงใหม่ ตำรวจจราจรที่มีความเชื่อทางด้าน การรับรู้ภาวะสุขภาพในทางบวก เมื่อประสบกับปัญหาจะสามารถวิเคราะห์หาสาเหตุ พิจารณาลงมือแก้ปัญหา รู้จักเลือกวิธีการผ่อนคลาย และการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาที่เหมาะสมกับตนเองได้ เช่นเดียวกับการศึกษาการรับรู้ภาวะสุขภาพส่งผลต่อการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี สุขภาพดีมีผลต่อการการเผชิญความเครียดในผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง การเผชิญความเครียดที่พบมากที่สุด คือ การนอนหลับอย่างเพียงพอ ร้อยละ 63.08 (ศุภวรรณ ป้อมจันทร์, 2551)

สมมติฐานข้อที่ 4 สิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

Moo (1983) ให้ความหมายของสิ่งแวดล้อมในการทำงาน คือ สภาพแวดล้อมรอบตัวบุคคลที่มีผลต่อสุขภาพและการทำงาน ซึ่งประกอบด้วย สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน การสนับสนุน การแสดงออก ความเป็นเอกสิทธิ์ในการทำงาน การแนะนำเกี่ยวกับการทำงาน การแนะนำเกี่ยวกับปัญหาส่วนบุคคล ความโกรธและก้าวร้าว โครงสร้างขององค์การและการสั่งการ ความชัดเจนในการทำงาน และการควบคุมโดยผู้บังคับบัญชา

นอกจากนี้ยังหมายถึง สิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน สิ่งแวดล้อมที่ดีและเหมาะสมจะส่งผลต่อการทำงานและการเผชิญความเครียด สิ่งแวดล้อมในการทำงาน เป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำงานของบุคคล บุคคลที่มีความรู้สึกดีต่องานจะทำให้มีพลังในการทำงาน ทุ่มเทกำลังกาย ความรู้สึกนึกคิด กำลังใจในการทำงาน ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานเพิ่มขึ้น (ชลธิชา สว่างเนตร, 2542)

ดังนั้นสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลโดยตรง มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ และมีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดี เป็นการสร้างประสิทธิภาพงานและคุณภาพงานให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายตามที่ได้กำหนดไว้ ทำให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานมีขวัญ กำลังใจ มีความสุขในการทำงาน สามารถเผชิญกับปัญหา แก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (อรภัสชา เดชจิตกร, 2544) ในทางตรงกันข้ามสิ่งแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน ความจำเจ ความกดดัน และสภาพการณ์อันไม่พึงประสงค์ อาจก่อให้เกิดความเครียดและการเผชิญกับความเครียดที่ไม่เหมาะสมได้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า สิ่งแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($r = .21$ และ $r = .24$ ตามลำดับ) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน อธิบายว่า สิ่งแวดล้อมในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 153.64$, $SD = 16.41$) หากสิ่งแวดล้อมในการทำงานดี ซึ่งประกอบด้วย สภาพการทำงาน ได้แก่ ปริมาณงาน สภาพแวดล้อมในที่ทำงาน มีการปรับปรุงอยู่เสมอ เช่น โครงการ 5 ส. โครงการ Big cleaning day ค่าตอบแทน ได้แก่ เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง รางวัลพิเศษ ซึ่งในปัจจุบันมีการปรับระดับเงินเดือนเป็นไปตามนโยบายสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ความก้าวหน้า ความมั่นคงในอาชีพ ได้แก่ การเลื่อนระดับชั้นยศ การได้รับชั้นพิเศษ มีการจัดสรรตามระเบียบการพิจารณาความดี

ความชอบตามเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือน เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันในงานจราจร มีการจัดสรรตามงบประมาณประจำปีที่ได้รับมา สภาพครอบครัวและการดำเนินชีวิต ได้แก่ สภาพที่อยู่อาศัย ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาและด้านการจัดการกับอารมณ์ได้ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ สกณวรรณ ล้วนสมหวัง (2544) พบว่า ปัจจัยทางกายภาพ สิ่งแวดล้อม และทางจิตสังคมมีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร และสิ่งแวดล้อมในที่ทำงานมีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดในระดับสูงของพยาบาลห้องผ่าตัด โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย (ชจิตพรรณ เหลืองวิรุจน์กุล, 2545)

สมมติฐานข้อที่ 5 การสนับสนุนทางสังคม

จากแนวคิดของ Thoits (1986) การสนับสนุนทางสังคม เป็นการที่บุคคลในเครือข่ายของสังคม ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน ครอบครัว ได้รับการดูแลช่วยเหลือทางด้านอารมณ์สังคม สิ่งของ และข้อมูลข่าวสาร ซึ่งการสนับสนุนนี้ช่วยให้บุคคลเผชิญความเครียดและตอบสนองต่อความเจ็บป่วยได้ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ การสนับสนุนด้านอารมณ์สังคม หมายถึง การได้รับความช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่ การยอมรับ เห็นคุณค่า การได้รับความรักจากผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน และครอบครัว การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การได้รับความช่วยเหลือในด้านข้อมูล ข่าวสาร คำแนะนำในการแก้ปัญหาจากผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน และครอบครัว การสนับสนุนด้านทรัพยากร หมายถึง การที่ได้รับความช่วยเหลือในด้านการเงิน สิ่งของ วัสดุอุปกรณ์จากผู้บังคับบัญชา เพื่อน-ผู้ร่วมงาน และครอบครัว

สมมติฐานข้อที่ 5.1 การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .19$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 64.60$, $SD = 19.33$) หากกลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชาใน

ระดับสูง ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาได้ดี อธิบายว่า อาจเนื่องมาจากในระบบสายงานของข้าราชการตำรวจสายการบังคับบัญชาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การที่กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชาในระดับสูง เปรียบเสมือนเป็นขวัญ กำลังใจ แรงผลักดันในการปฏิบัติงาน เป็นการเสริมสร้างพลังอำนาจในการทำงาน (นิตยา สง่าวงศ์, 2549) การวิเคราะห์ และการพิจารณาตัดสินใจในการแก้ปัญหา เมื่อเกิดปัญหา สถานการณ์วิกฤต หรือเหตุการณ์ฉุกเฉิน (Kop and Euwema, 2001) ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิจารณญาณในการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) ศึกษาพบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของ ตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .22$)

สมมติฐานข้อที่ 5.2 การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์ทางลบกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .30$) หมายความว่า หากกลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชาในระดับสูง ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ได้ดี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 64.60$, $SD = 19.33$) กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานกับผู้บังคับบัญชามาเป็นเวลานาน ได้รับความไว้วางใจ และ เชื่อใจในการทำงานสูง ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหาในการทำงานที่ต้องได้รับการแก้ไข หากเป็น สถานการณ์ที่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถควบคุมและเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ กลุ่มตัวอย่างจึงเกิดความเครียด กลัวความผิดพลาดในงาน บุคคลจะใช้วิธีการการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์มากกว่า สอดคล้องกับจันทรา เจณณวาสิน (2549) กล่าวว่า บุคคลอาจเลือกใช้วิธีการ ผ่อนคลายความเครียด ซึ่งเป็นการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ และเป็นการ ค้นหาแนวทางที่ทำให้ตนเองห่างไกลจากความเครียด ได้แก่ วิธีทำให้จิตใจสงบ หลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำ

ให้หยุดหัด โม่โห การออกกำลังกาย ทำงานอดิเรก ฝึกสมาธิ หรือพักผ่อนให้เพียงพอ ซึ่งการพักผ่อนที่ดีที่สุด คือ การนอนหลับ

สมมติฐานข้อที่ 5.3 การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .28$) หมายความว่า หากกลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงานในระดับสูง ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาได้ดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 71.72$, $SD = 15.80$) อาจเนื่องจากในสถานีตำรวจแต่ละแห่งมีอัตราครองตำแหน่งของตำรวจจราจรชั้นประทวนเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่เป็นคนในเขตพื้นที่นั้น อัตราการโยกย้ายออกน้อย และมีที่พักอาศัยร่วมกัน คือ แฟลตตำรวจ ดังนั้นการไปมาหาสู่กัน การพบปะสังสรรค์ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การได้รับความช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่ จากเพื่อน-ผู้ร่วมงานในระดับสูง เมื่อมีปัญหาที่ต้องแก้ไข หรือต้องการความช่วยเหลือ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการศึกษาของวรารภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของตำรวจจราจร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .34$)

สมมติฐานข้อที่ 5.4 การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การสนับสนุนทางสังคมกับเพื่อน-ผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดในด้านการจัดการกับอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .23$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย หมายความว่า หากกลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับเพื่อน-ผู้ร่วมงานในระดับสูง จะมี

การเผชิญความเครียดในด้านการจัดการกับอารมณ์ได้ไม่ดี อธิบายว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 71.72$, $SD = 15.80$) เนื่องจากในการทำงานของกลุ่มตัวอย่างต้องมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงาน มีการส่งต่องานให้กันกับเพื่อน-ผู้ร่วมงานเป็นประจำทุกวัน ทำให้มีความสนิทสนม ได้รับการช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันในระดับสูง มีการพบปะสังสรรค์กับเพื่อน-ผู้ร่วมงานได้ ดังนั้นเมื่อมีปัญหา และความเครียดที่เกิดจากการทำงาน กลุ่มตัวอย่างจึงมีเพื่อน-ผู้ร่วมงานเป็นที่ปรึกษาหารือ จึงสามารถใช้การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการศึกษาของ วราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน-ผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .20$)

สมมติฐานข้อที่ 5.5 การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .16$) หมายความว่า หากได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวในระดับสูง กลุ่มตัวอย่างมีการเผชิญความเครียดในด้านการจัดการกับปัญหาได้ดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าคะแนนเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวในระดับสูง ($\bar{x} = 88.50$, $SD = 13.46$) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ คิดเป็นร้อยละ 82 มีภาระหน้าที่ในครอบครัวต้องดูแลรับผิดชอบ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.4 รายได้เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ คิดเป็นร้อยละ 46.4 ในวิถีชีวิตของสังคมไทยครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญบุคคลในครอบครัวถือเป็นบุคคลที่มีความผูกพันกันตามธรรมชาติ (Kaplan, Cassel, and Gore, 1977; อ้างในวราภรณ์ อมรเพชรกุล, 2543) สามารถให้การช่วยเหลือให้คำปรึกษาหารือ รับฟังปัญหาต่างๆ และเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหา ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหา กลุ่มตัวอย่างจึงสามารถเผชิญความเครียดในด้านการจัดการกับปัญหาได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของดารพรรณ สุวรรณพงษ์ (2551) ศึกษาพบว่า การสนับสนุนจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ

เผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของพยาบาลประจำการในแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมชนในภาคตะวันออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .17$) การเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาที่ใช้มากที่สุด คือ การนำประสบการณ์เดิมที่ได้ผลดีมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ ($\bar{x} = 3.76$, $SD = 0.77$) และจากการศึกษาของ วราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับปัญหาของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .34$)

สมมติฐานข้อที่ 5.6 การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว **ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด**ในการจัดการกับอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อธิบายว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าคะแนนเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวในระดับสูง ($\bar{x} = 88.50$, $SD = 13.46$) เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ทำให้การเลี้ยงดูบุคคล เป็นหน่วยที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการ และให้ความรัก ความสนิมสนมเป็นกันเอง แสดงความห่วงใยโดยการสนใจซักถามปัญหาในการทำงาน พุดคุย ปลอบโยนให้เกิดความสบายใจและมีจิตใจที่เข้มแข็ง (Stewart, 1993) ถือเป็นแหล่งประโยชน์ของการเผชิญความเครียดอันเป็นปัจจัยหนึ่งของการให้บุคคลสามารถมีการเผชิญความเครียดได้อย่างเหมาะสม การที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรมีความรับผิดชอบค่อนข้างมาก โดยเฉพาะงานแก้ปัญหาซึ่งส่วนใหญ่ผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานจะมีอิทธิพลอย่างมาก ส่วนครอบครัวนั้นไม่ได้หมายความว่า จะไม่ช่วยเหลือ หรือสนับสนุนกลุ่มตัวอย่างแต่โดยภารกิจที่มากทำให้ความสำคัญของครอบครัวลดน้อยลงไป สอดคล้องกับการศึกษาของวราภรณ์ อมรเพชรกุล (2543) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว **ไม่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียด**ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารพรณ สุวรรณพงษ์ (2551) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ของพยาบาลประจำการในแผนกห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาล

ชุมชนในภาคตะวันออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .22$) เนื่องจากครอบครัวทำหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุคคลให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ การให้ความรัก ความอบอุ่นจึงเป็นพื้นฐานที่ทำให้บุคคลมีความพร้อม มีสติในการควบคุมอารมณ์และแก้ไขปัญหาสามารถเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับอารมณ์ได้ดี

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ส่งเสริมการรับรู้ภาวะสุขภาพในด้านต่างๆ ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน การรับรู้อุปสรรค โดยการให้ความรู้ทั้งรายเดี่ยว และรายกลุ่มกับตำรวจจราจรในเรื่องการเผชิญความเครียด การปรับตัวในด้านต่างๆ เพื่อให้มีการเผชิญความเครียดที่เหมาะสม
2. เสนอผลการวิจัยต่อผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องตามลำดับสายงานของตำรวจจราจรเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตำรวจสายงานอื่น เช่น ตำรวจสายธุรกรรม สายอำนวยการ สายสอบสวน สายสืบสวน สายปราบปราม สายตระเวนชายแดน ยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับการเผชิญความเครียด ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม และนำมาเก็บรวบรวมเป็นข้อมูลในภาพรวมของข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการเผชิญความเครียดว่าเป็นอย่างไรเนื่องจากลักษณะงานแตกต่างกัน และนำปัญหาในภาพรวมมาวิเคราะห์จะได้เป็นแนวทางเพื่อแก้ไขในการเผชิญความเครียด เสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อหาแนวทางแก้ไข และพัฒนาในเชิงนโยบายต่อไป
2. ในส่วนของแบบสอบถามควรมีคำถามปลายเปิด เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ทำให้ผู้วิจัยทราบความต้องการ ความคิดเห็นที่กลุ่มตัวอย่างต้องการแสดงออก และนำข้อมูลดังกล่าวร่วมพัฒนาโปรแกรมการเผชิญความเครียดกับตำรวจจราจร

ข้อจำกัดของงานวิจัยครั้งนี้

1. ข้อจำกัดของการใช้เครื่องมือการวัดการเผชิญความเครียดของ Jalowice (1979) (The Jalowiec coping scales) ที่นำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ เครื่องมือที่ใช้ของ Jalowice (1979) จะ

เป็นการประเมินความถี่ของการทำพฤติกรรมการเผชิญความเครียด แต่ไม่ใช่หมายความว่า เป็นการเผชิญความเครียดอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective) หรือไม่ และจำนวนข้อคำถามของการเผชิญความเครียดทั้ง 2 ด้านมีข้อคำถามจำนวนไม่เท่ากัน การแปลผลคะแนนอาจทำให้เกิดความลำเอียงได้ (Bias)

2. ควรนำตัวแปรความเครียด และความเป็นอัตลักษณ์ (Personality trait) มาศึกษาหาความสัมพันธ์ และอำนาจทำนายในการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจรต่อไป.

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กานดา ว่องธนากุล, (2549). **ปัจจัยลักษณะสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีอิทธิพลต่อการเหนื่อยหน่ายในการทำงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สาธิตานันท์, กระทรวง. กรมสุขภาพจิต. (2547). **องค์ความรู้และรูปแบบการป้องกันและแก้ไข ปัญหาสุขภาพจิตเนื่องจากแอลกอฮอล์**. กรุงเทพมหานคร: ปิยะยงค์ พับลิชชิ่ง.
- กฤษณา กาเผือก. (2541). **ความเชื่อด้านสุขภาพ การดูแลตนเอง และภาวะสุขภาพของ ตำรวจจราจรในอำเภอเมืองเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กองงานนโยบายและแผน. (2551). **นโยบายและแผนงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรสังกัดจราจรกลาง กองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**. (อัดสำเนา).
- กองบัญชาการกำลังพล. (2553). **อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรสังกัดจราจรกลาง กองบัญชาการตำรวจนครบาล**. (อัดสำเนา).
- เกศสุดา ล้ำลักษณ์ไพบูลย์. (2549). **ความแตกต่างทางด้านความฉลาดทางอารมณ์กับวิธีการเผชิญความเครียดของพยาบาลในคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาจิตวิทยาการพัฒนาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เกษรา ชาวนาห้วยตะโกและจิราพรรณ ชื่นศิริ. (2550). **พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน หมู่ที่ 9 ตำบลนครปฐม อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ขจิตพรรณ เหลืองวิรุจน์กุล. (2545). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการทำงานกับความเครียดของพยาบาลห้องผ่าตัดในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- คัทธิยา รุ่งพนาวัฒน์. (2544). **การปรับตัวของพยาบาลวิชาชีพ ภายหลังการถูกทำร้าย**
ร่างกายทางด้านจิตใจ กรณีศึกษาพยาบาลวิชาชีพ ตึกผ่าตัดศัลยกรรม.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณิงนิต สิงห์ไกร. (2547). **ผลของโครงการส่งเสริมสุขภาพต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ**
ตำรวจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- คณิงนิตย์ นุเกตุ. (2550). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้สึกมีคุณค่าใน**
ตนเองกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในการทำงานของพยาบาล
โรงพยาบาลน่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา
คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จันทรา เจณณวาสน์. (2549). **เครียดกับความดันโลหิตสูง.** กรุงเทพมหานคร: สรรพสาร วงการ
แพทย์.
- ชลธิชา สว่างเนตร. (2542). **การรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงานภายในองค์การ และขวัญ**
ในการทำงานของพนักงานระดับบังคับบัญชาและวิชาชีพของบริษัทผลิตภัณฑ์
และวัสดุก่อสร้าง จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนิดาภา ปราศจากราศี. (2550). **ปัจจัยด้านจิตสังคมและความเครียดจากการทำงานของ**
ตำรวจจราจรในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการ
บริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชื่นชีวัน ไพริ์รุ่ง. (2540). **การรับรู้ภาวะสุขภาพกับการดูแลตนเองของตำรวจจราจรใน**
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชวีพร วิเศษศักดิ์. (2549). **การสนับสนุนทางสังคม บุคลิกภาพ ความเครียด และพฤติกรรม**
การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร สังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 4.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉลลกันฐ์ ปิยะธนาพันธ์. (2547). **ความเครียดและพฤติกรรมการเผชิญความเครียดของ**
พนักงาน บริษัท เชียงใหม่แอนด์เบฟเวอร์เรจ จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ดรรรัตน์ ปานดี. (2549). **ปัจจัยทำนายการเผชิญความเครียดของสมาชิกในครอบครัวผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดาร์พรณ สุวรรณพงษ์. (2551). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดและการปรับตัวด้านร่างกายของพยาบาลประจำการในแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดุชนันท์ บุตรสีทา. (2543). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐาน การรับรู้ภาวะสุขภาพและพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธงชัย ทวีชาติ, พนมศรี เสาร์สาร, ภัคนพิน กิตติรักษานนท์, นันทิกา ทวีชาติ และสุชฌม เฉลยทรัพย์. (2541). **รายงานการวิจัยเรื่องความเครียดและสุขภาพจิตของคนไทย**. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- ธารมกล อนุสิทธิ์ศุภการ. (2540). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมการเผชิญความเครียด กับความเครียดในบทบาทของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลศูนย์ กระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลประคัล จำปาศรี. (2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดของหัวหน้ากลุ่มงานพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ตามทฤษฎีการพยาบาลของนิวแมน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิตยา สุทธยากร. (2531). **การดูแลความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเผชิญปัญหากับความมั่นใจในการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองปัจจุบันของญาติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิตยา สง่าวงศ์. (2545). **ความสัมพันธ์ระหว่างการเสริมสร้างพลังอำนาจด้านโครงสร้างการเสริมสร้างพลังอำนาจด้านจิตใจ การแลกเปลี่ยนระหว่างหัวหน้าหอผู้ป่วยและพยาบาลประจำการ กับความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำการ**

โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการพยาบาล, สาขาวิชา
บริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นันทณี ปาระมี. (2545). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดและพฤติกรรมการเผชิญ
ความเครียดของทหารเรือที่ปฏิบัติราชการทางทะเล หมวดเรือรักษาการณ์
ชายแดน กองเรือภาคที่ 1 กองเรือยุทธการ กองทัพเรือ.** วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารการพยาบาล สาขาวิชาบริหารการพยาบาล ชุมชน มหาวิทยาลัยบูรพา.

บวร สงคศิริ, เอกพันธ์ มาณะศรี, ทิพย์ โตทอง, สุเทพ สุวาปนวรรกุล และวัลลภ พุ่มไพศาลชัย.

(2540). **ภาวะเครียดและพฤติกรรมการเผชิญความเครียดของข้าราชการตำรวจใน
จังหวัดเชียงใหม่.** นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

บุญใจ ศรีสถิตยัณนากร. (2553). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปาณี แจ่มวิถึเลิศ. (2549). **การสนับสนุนทางสังคม ความเครียด และวิธีการจัดการกับ
ความเครียดของพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการพยาบาล,
สาขาวิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มะมัสซูกี สามะแอ. (2551). **ความเครียดและการจัดการกับความเครียดของบุคลากร
สาธารณสุข ในสถานอนามัยยาราอิส.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการพยาบาล,
คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พงศ์จารุ พุทธิธรรมกุล. (2545). **ความเครียดของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร สังกัดกองบังคับ
การตำรวจนครบาล 2.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการพยาบาล, คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พัชรินทร์ สุตันตปฤดา. (2535). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจากการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิด
ความเครียด ภาวะเครียดจากการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมการเผชิญภาวะเครียด
ของพยาบาลในหออภิบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลมหาราชเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารการพยาบาล สาขาวิชาบริหารการพยาบาล อายูรศาสตร์และศาสตร์
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน. (2541). **ชั่วโมงการทำงานและค่าจ้างรายวัน.** (ัดสำเนา).

- รัตกัมพล พันธุ์เพ็ง. (2547). **ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงาน ความเหนื่อยล้าทางจิตใจ และสุขภาพของพนักงาน โรงงานผลิตเลนส์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัตนา รองสวัสดิ์. (2548). **การประเมินความเครียดและกลวิธีการเผชิญความเครียดของพยาบาลที่ให้การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวี ในโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลเครือข่ายภาคใต้.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วราภรณ์ อมรเพชรกุล. (2543). **ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียด การสนับสนุนทางสังคมและปัจจัยส่วนบุคคล กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร ในเขตกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย. **ข่าวสารวิจัยการศึกษา** 14(3): 8-11.
- วิถี ภูษิต. (2547). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน สังกัดสถานีตำรวจนครบาลในเขตกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิไล สุธีราษฎร์. (2544). **การประเมินสุขภาพของตำรวจจราจรที่ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลตำรวจ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วันทนีย์ สุวรรณช่าง. (2542). **ความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคม ปัจจัยคัดสรรกับพฤติกรรมเผชิญความเครียดของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มารับบริการ โรงพยาบาลชลบุรี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สภาพพยาบาล. (2551). **เอกสารประกอบการประชุมวิชาการเรื่อง การพัฒนาบทบาทผู้ปฏิบัติการขั้นสูงในยุครัฐประหารระบบสุขภาพ รุ่นที่ 3 ข้อบังคับ ขอบเขต และสมรรถนะการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง.** วันที่ 19-21 มีนาคม 2551 ณ ห้องประชุม แคนแสด อาคารเฉลิมพระเกียรติ 6 รอบพระชนมพรรษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สกุลนารี กาแก้ว. (2546). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล สภาพแวดล้อมในการทำงานกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลตำรวจ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สคนวรรษ ล้วนสมหวัง. (2544). **ปัจจัยที่มีผลต่อความเครียดในการปฏิบัติงานตามการรับรู้ของตำรวจสายตรวจรถจักรยานยนต์ ในสถานีตำรวจภูธรตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมจิต หนูเจริญกุล. (2537). การดูแลตนเอง: **ศาสตร์และศิลปะทางการแพทย์.**
กรุงเทพมหานคร: วีเจพริ้นติ้ง
- สมจิต หนูเจริญกุล. (2551). **เอกสารการสอนเรื่อง Advanced Nursing Practice.**
กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล. (อัดสำเนา)
- สมชัย สาริบุตร. (2544). **การศึกษาความเครียดของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร สังกัด ตำรวจภูธรภาค 2.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สินวล จำคำ. (2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับวิธีเผชิญความเครียด.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุดรัก พิละกันทา. (2541). **ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความเครียดในการทำงานและพฤติกรรมเผชิญความเครียดของตำรวจจราจรจังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุดารัตน์ วรรณสาร. (2541). **ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ในโรงพยาบาลนครพิงค์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาโภชนศาสตร์ศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภารัตน์ จิรภัทรสกุล. (2546). **ความเครียดจากการทำงานกับภาวะสุขภาพของตำรวจจราจรในจังหวัดสมุทรปราการ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

- สุภัสรา พิณฑุ์นทร์. (2543). **ความเครียดและกลวิธีเผชิญความเครียดของพนักงานปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สรรพเชษฐ์ สุขภมมนตรี. (2539). **ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของตำรวจจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรีย์ บุญเฉย. (2542). **ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมการเผชิญความเครียดของหญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวี : ศึกษาเฉพาะกรณีคลินิกปรึกษาสุขภาพสูติรีเวชกรรม วชิรพยาบาล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2551). **ผลการตรวจสุขภาพของข้าราชการตำรวจและลูกจ้างประจำโรงพยาบาลตำรวจ**. (อัดสำเนา).
- ศรารินทร์ พิทยะพงษ์. (2551). **การรับรู้ภาวะสุขภาพและการดูแลตนเองด้านการบริโภคอาหารและสุขภาพของผู้ป่วยความดันโลหิตสูง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาโภชนศาสตร์ศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภวรรณ ป้อมจันทร์. (2551). **พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพในผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงโรงพยาบาลไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาโภชนศาสตร์ศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรภัชชา เดชจิตกร. (2544). **ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับความเหนื่อยล้าและคุณภาพชีวิตการทำงานตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

- Alexander, D. H., and Walker, L. G. C. (1996). The perceived impact of police work on police officers' spouses and families. *Stress Medicine* 12: 239-246.
- Back, K. (1992). Critical stress management for care providers in the pediatrics emergency department, *Critical Care Nurse* 12: 78-83.
- Barbara, B. B. (1977). *Stress and the art of Biofeedback*. New York: Bantum Book.

- Bear, G.P., and Myers, L.J. (1994). **Adult Health Nursing**. United states of America: Mosby-Year Book.
- Bell, J. M. (1977). Stressful life event and coping method in mental illness and wellness behaviors. **Nursing Research** 26: 136-141.
- Becker, H. (1974). The Health Belief Model and Model Personal Health Behavior. **Health Education Monograp** 2: entire issue.
- Bhole, M. A. (1977). **Psycho-physiological importance of somr yoga practice paper presented at the international seminar on stress and health in disease**. Banaras Hindu University Varanasi, February.
- Burke, M., and Flaherty, M. J. (1993). Coping strategies and health status of elderly arthritic woman. **Journal of Advance Nursing** 19: 7-13.
- Cameron, L. (1998). Verbal abuse: A proactive approach. **Nursing Managing** 29: 34-36.
- Cocharn, W. G. (1977). **Sampling Techniques**. 3rd ed. New York: John Wiley & Sons.
- Cohen, S., and Wills, T. M. (1985). Stress social support and the buffering hypothesis. **Psychological Bulletin** 98(9): 310-357.
- Cooper, Carry L., and Marshall, J. (1976). Occupational source of stress. **Journal of Occupational Psychology** 49(5): 11-18.
- Cobb. (1976). Social support as a moderator of life stress. **Psychosomatic Medicine** 38(5): 300-314.
- Christman, N. J., et al. (1988). Uncertainty, coping, and distress following myocardial infarction: transition from hospital to home. **Research in nursing and health** 11: 71-82.
- Deb, S. Charaborty, T., Chatterjee, P., and Srivastara, N. (2008). Job-related stress, causal factors and coping strategies of traffic constables. **Journal of the Indian Academic of Applied Psychology**.
- De Varies, M. W., and Wilkerson, B. (2003). **Stress, work and mental health: A global perspective**. Blackwell Munkgaard, Acta Neuropsychiatrice 15: 44-53.

- Fuller, J., and Schaller-Ayers, J. (1990). **Health assessment: A nursing approach**. Philadelphia. J. B. Lippincott.
- Gardner, M. (1993). **Neonatal intensive care**. 3rd ed. USA: Mosby-Year Book.
- Gass, K. A., and Chang, A. S. (1989). Appraisal of bereavement, coping, resources, and psychosocial health dysfunction in widows and widowers. **Nursing Research** 38: 31-36.
- Grant, S., and Langan-Fox, J. **Occupational stress, coping and strain: The combined/interactive effect of the Big Five traits**. [online]. 2006. Available from : <http://www.sciencedirect.com> [2006, June 12]
- Grundfest, S. **Occupational psychology streamlines the intersection between personality and career**. [online] . 2005. Available from : <http://www.jobstress.html> [2010, July 15]
- Haley, T. **Common sense stress control**. [online]. 2009. Available from : http://www.drtanja.com/articles/common_sense_stress_control.shtml [2011, April 29]
- Harris, P. E. (1989). **The nurse stress Index**. *Work and Stress* 3: 335-346.
- House, J. S. (1981). **Work Stress and Social Support**. New Jersey: Prentice Hall.
- Jenning, B. M. (1990). Stress of locus of control, social support and psychological. Symptom among of head nurses. **Research in Nursing and Health** 13(6): 393.
- Jalowiec, A., and Powers, M. J. (1980). Stress and coping in hypertensive an emergency room patients. **Nursing Research** 30: 157-161.
- Jalowiec, A., Murphy, S. P., and Powers, M. J. (1984). Psychometric assessment of the Jalowiec coping scale. **Nursing Research** 33: 157-161.
- Jalowiec, A. (1988). **Confirmatory factor analysis of the Jalowiec coping scale**. In Waltz, C. F., and Strickland, O. L. (Eds.). *Measurement of nursing outcome: Measurement client outcomes*. New York: Springer.
- Kaplan, G. (1976). **Support System Health and Community Mental Health**. New York: Behavioral.

- Kaplan, B. H., Cassel, J. C., and Gore, S. (1977). Social support and health. **Medical Care** 15: 47-58.
- Kaplan, R. M., Sallis, J. F., and Pertaerson, T. L. (1993). **Health and human behavior**. New York: McGraw-Hill.Inc.
- Keane, J., and Miller, C. A. (1985). Stress in ICU and Non ICU nurse. **Nursing Research** 34: 231-236
- Kirk, R. (1981). **Nursing management tools**. Boston: Rittle, Brown.
- Kop, N., and Euwema, M. C. (2001). Occupational stress and the use of force by Dutch police officers. **Criminal Justice and Behavior** 28: 631-652.
- Kroes, W. W., Margolis, B, and Hurrell, J. (1974). Job stress in policemen. **Journal of Police Science and Administration** 2: 145-155.
- Lazarus. R. S., and Folkman, S. (1984). **Stress appraisal and coping**. New York: Springor Publishing.
- Lazarus. R. S. (1976). **Pattern adjustment**. 3rd ed. Tokyo: McGraw-Hill Rogakussha.
- Mathur, P. (1999). **Stress in Police in India: Recognition, diagnosis and coping strategies**. New Delhi: Gyan Pulishing House.
- McCafferty, F. L., McCafferty, E. and McCafferty, M. A. (1992). Stress and suicide in police officers: Paradigm of occupational stress. **Southern Medical Journal** 85: 233-243.
- Moo, T. W. (1983). **Burnout and health professionals: Manifestation and management**. Norwalk, CT: Appleton-Century-Crofts.
- Moos, R. H., and Schaefer, J. A. (1984). The crisis of physical illness: an overviews and approach. In Moos (Ed.), **Coping with physical illness: New perspective**. New York: Plenum Medical Book.
- Pender, N. J. (1987). **Health Promotion in Nursing Practice**. 2nd ed. Connecticut: Appleton & Lange.
- Pender, N.J. (1996). **Health Promotion in Nursing Practice**. 3rd ed. Connecticut : Appleton & Lange.

- Pestonjee, D. M. (1992). **Stress and Coping**. The India experience. New Delhi: Sage Publication.
- Polit, D. F., and Hungler, B P. (2006). **Nursing research: Principles and methods** 6th ed. Philadelphia: Lippincott.
- Rambo, J. F. (1984). **Adaptation nursing: Assessment and intervention**. Philadelphia: W.B. Saunders.
- Rice, P. L. (1999). **Stress and Health**. 3rd ed. Pacific Grove: An International Thomson.
- Rosa K. R. **Autogenic training**. London: Victor Gollancz. [online] 1976. Available from: http://en.wikipedia.org/wiki/Autogenic_training"Categories: Psychotherapy | Meditation | Hypnosis | Psychiatric treatments [2011, April 30]
- Schaefer, C., Coyne, J., C., and Lazarus, R. (1981). The health-related functions of social support. **Journal of Behavioral Medicine** 4(18): 381-446.
- Sherbourne, C. D, and Hays, R., D. (1990). Marital status, social and health transaction in chronic disease patient. **Journal of health and social behavior**.
- Stephens, M. A. P. et al. (1988). Stressful situation in caregiving: Relation between caregiver coping and well-being. **Psychology and aging** 3: 208-209.
- Stewart, M. J. (1993). **Integrating support nursing**. London: SAGE.
- Sutherland, H. J., Walker, P., and Till, J. E. (1988). The development of a method for determining oncology patient emotional distress using linear analogur scales. **Cancer Nursing** 11: 303-308.
- Sutterley, D. C., and Donnelly, G. F. (1981). **Coping with stress: A nursing perspective**. Maryland: An Aspen.
- Swanson, C. R., and Territo, L. (1983). **Police Administration, Structure, processes and Behavior** New York: MacMillan Publishing Company.
- Thoits, P. A. (1982). Conceptual methodological and theoretical problem in studying social support as a buffer againsts life stress. **Journal of Health and Social Behavior** 23: 145-159.

- Thoits, P. A. (1986). Social support as coping assistance. **Journal of Health and Consulting and Critical Psychology** 54: 416-423.
- Tomei, F., et al. (2004). Exposure to urban pollutants and plasma vasopressin in traffic policemen. **Industrial Health**. 42: 246-251.
- Violanti, J. M. (1992). Coping strategies among police recruits in a high-stress training environment. **Journal of Social Psychology** 132: 717-729.
- Violanti, J. M., Marshall, J. R., and Howe, B. (1985). Stress, Coping, and alcohol use: The police connection. **Journal of Police Science and Administration** 13: 106-110.
- Walker, S. N., Sechrist, K. R., and Pender, N. J. (1987). The health-promoting lifestyle profile: Development and psychometric characteristics. **Nursing Research** 38: 76-81.
- Weitzel, M. H. (1989). A test of health promotion model with blue collar workers. **Nursing Research** 38(2): 99-104.
- Williams, D. R., and House, J. S. (1985). Social Support and Stress Reduction. In C. L. Cooper & M. J. Smith. (ED.). **Job Stress and blue collar work**. New York: John Wiley & Sons.
- World Health Organization. (2004). **Global status report on alcohol 2004**. World Health Organization Department of Mental Health and Substance Abuse. Geneva: World Health Organization.
- Selye, H. (1965). **The stress of life**. New York: McGraw-Hill Book.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามสถานีตำรวจนครบาลที่ขอทดลองใช้เครื่องมือวิจัย
รายนามสถานีตำรวจนครบาลที่ขอเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ลำดับ	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	ตำแหน่งและสถานที่ปฏิบัติงาน
1.	แพทย์หญิงดลนภา รัตนากร	อาจารย์แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา กลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลตำรวจ
2.	พ.ต.ท.วินัย ธงชัย	นักจิตวิทยา ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา กลุ่มงาน จิตเวช โรงพยาบาลตำรวจ
3.	ผศ.พ.ต.อ.หญิง สุรีย์วรรณ ภูริปัญญาคุณ	อาจารย์พยาบาล ภาควิชาการพยาบาล จิตเวชศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ
4.	อาจารย์ ดร.เพ็ญนภา แดงด้อมยุทธ์	อาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5.	ผศ.ดร.รุ่งนภา ผาณิตรัตน์	อาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามสถานีตำรวจนครบาลที่ขอทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

ทำหนังสือถึง	สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัย	จำนวน (คน)
ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาล บางนา	หน่วยงานจราจร สถานีตำรวจ นครบาลบางนา	30

รายนามสถานีตำรวจนครบาลที่ขอเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ทำหนังสือถึง	สถานที่เก็บข้อมูลการวิจัยและจำนวน (คน)
ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาล 27 สถานี	สถานีตำรวจพญาไท 19 คน, สถานีตำรวจดินแดง 10 คน, สถานี ตำรวจห้วยขวาง 13 คน, สถานีตำรวจบางซื่อ 19 คน, สถานีตำรวจ ประชาชื่น 15 คน, สถานีตำรวจพหลโยธิน 17 คน, สถานีตำรวจ คลองกรุง 6 คน, สถานีตำรวจลาดกระบัง 7 คน, สถานีตำรวจร่ม เกล้า 4 คน, สถานีตำรวจประเวศ 11 คน, สถานีตำรวจอุดมสุข 7 คน, สถานีตำรวจวังทองหลาง 17 คน, สถานีตำรวจจุมพินี 22 คน, สถานีตำรวจท่าเรือ 13 คน, สถานีตำรวจทองหล่อ 23 คน, สถานี ตำรวจปทุมวัน 23 คน, สถานีตำรวจพลับพลาไชย 1 จำนวน 11 คน , สถานีตำรวจพลับพลาไชย 2 จำนวน 12 คน, สถานีตำรวจศาลา แดง 6 คน, สถานีตำรวจบางพลัด 8 คน, สถานีตำรวจตลิ่งชัน 16 คน, สถานีตำรวจเจ้าพระยา 8 คน, สถานีตำรวจบางยี่เรือ 8 คน, สถานีตำรวจบุคคโล 17 คน, สถานีตำรวจท่าข้าม 12คน, สถานี ตำรวจภาษีเจริญ 12 คน, สถานีตำรวจเพชรเกษม 9 คน

ภาคผนวก ข

จดหมายเวียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ
จดหมายขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ
และเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศบ 0512.11/ 2049

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศรพรชน ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

18 ธันวาคม 2553

เรื่อง ขออนุมัติบุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายแพทย์ใหญ่ (สน 8) โรงพยาบาลตำรวจ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ (ฉบับตั้งเปป) จำนวน 1 ชุด
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1 ชุด

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจนคร กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เกื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในหน่วยงานของท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ ดังนี้

1. แพทย์หญิง คลนภา รัตนากร อาจารย์แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา กลุ่มงานจิตเวช
2. พันตำรวจโท วินัย ชงชัย นักจิตวิทยา ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา กลุ่มงานจิตเวช

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้บุคลากรข้างต้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติกรแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

สำเนาเรียน

งานบริการการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

นิสิต

แพทย์หญิง คลนภา รัตนากร และ พันตำรวจโท วินัย ชงชัย

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เกื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศบ 0512.11/ ๒๕๖๑

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรหม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๒ ธันวาคม 2553

เรื่อง ขออนุมัติบุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้บังคับการวิทยาลัยพยาบาลตำรวจ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ (ฉบับสังเขป) จำนวน 1 ชุด
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1 ชุด

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกุลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทมีเจตคติ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้จึงขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง สุรีย์วรรณ ภูริปัญญาคุณ อาจารย์พยาบาลภาควิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้บุคลากรข้างต้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกวร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

ท่านาเรียน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกหญิง สุรีย์วรรณ ภูริปัญญาคุณ
งานบริการการศึกษา	โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152
ผู้สมัคร	พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกุลรัฐ โทร. 08-1917-6741

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริการการศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร. 81131 โทรสาร 81130

ที่ ศธ 0512.11/ ๔๑๙

วันที่ 1๖ ธันวาคม 2553

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ดร. เพ็ญภา แดงด้อมสุทธิ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. โครร่างวิทยานิพนธ์ (ฉบับสังเขป) จำนวน 1 ชุด
 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1 ชุด

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้ออุตรรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทมาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยทัศนคติที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจนครบาล กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรดิษฐ์ เชื้อกิ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรดิษฐ์ เชื้อกิ่ง โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

นิสิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้ออุตรรัฐ โทร. 08-1917-6741

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศบ 0512.11/ ๒๐๒๑

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรชัย ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๒ ธันวาคม 2553

เรื่อง ขออนุมัติบุคลากรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงร่างวิทยานิพนธ์ (ฉบับสังเขป) จำนวน 1 ชุด
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1 ชุด

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้จึงขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งนภา ภาณีรัตน์ อาจารย์พยาบาล เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้บุคลากรข้างต้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(Signature)
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

สำเนาเรียน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งนภา ภาณีรัตน์
งานบริการการศึกษา	โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152
ชื่อนิสิต	พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศบ 0512.11/0054

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรหม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๒ มกราคม 2554

เรื่อง ขออนุญาตให้บัณฑิตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลบางนา

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้ออุตรรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจนครบาลกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรศักดิ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขออนุญาตให้บัณฑิตดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจนครบาลที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 30 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้บัณฑิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้ออุตรรัฐ ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรศักดิ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อนิสิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้ออุตรรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศษ 0512.11/0055

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศรพรชน ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๒ มกราคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้หนังสือเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลพญาไท

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้ออุดมรัฐ นิติชนชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลัทภณ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 19 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้หนังสือจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้ออุดมรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลัทภณ จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลัทภณ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ที่หนังสือ

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้ออุดมรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศบ 0512.11/ ๖๐๑๕

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศุภธรรม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๑๑ มกราคม 2554

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลดินแดง

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 10 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้บัณฑิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อนิสิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศษ 0512.11/ 0695

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศทรม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

11 มกราคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยกีดขวางที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลัทขณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 13 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้หนังสือจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลัทขณ์ เอื้อกิจ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลัทขณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อนิสิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศบ 0512.11/ 00๑๕

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศทพรน ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

11 มกราคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคิดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจนครบาลกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรฉัตร เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 19 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามถึงแนวคิดในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้บัณฑิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนภร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรฉัตร เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ผู้บัณฑิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศบ 0512.11/ 0097

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรหม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

11 มกราคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้หนังสือเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลประจักษ์

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยทัศนคติที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้หนังสือจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนภพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อหนังสือ

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศร 0512.11/ 0059

คณะพยานาาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศพรวม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

|| มกราคม 2554

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์ให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลพลโฮจิม

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะพยานาาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยทัศนสรวที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรดิษณ์ เอื้องกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 17 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้บัณฑิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยานาาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนภพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยานาาศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรดิษณ์ เอื้องกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

บัณฑิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศบ 0512.11/ 00๑5

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศุภพรหม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

11 มกราคม 2554

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์ให้มีสิทธิเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลลาดกระบัง

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาจิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรฉัตร เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้มีสิทธิดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 7 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้มีสิทธิจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรฉัตร เอื้อกิจ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรฉัตร เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ผู้มีสิทธิ

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศษ 0512.11/ 0095

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรหม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๑๑ มกราคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลร่มเกล้า

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลัทฉณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 4 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้สัปดาห์ละประมาณ 1 ครั้ง ในวัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลัทฉณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อ นิสิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศบ 0512.11/ 0095

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศทรรม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

11 มกราคม 2554

เรื่อง ขออนุญาตระงับให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลประเวศ

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้องกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ใคร่ขออนุญาตระงับให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 11 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามถึงแนวคิดในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตระงับให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขนภพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้องกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

นิตินิสิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ศบ 0512.11/ 0095

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรหม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

11 มกราคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นิติศาสตร์รวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลกุศมสุข

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิติชนชำนาญการพิเศษ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลัทขณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นิติศาสตร์ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 7 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้นิติศาสตร์จะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนภร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลัทขณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อนิติ

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศษ 0512.11/ ๑๐๙๔

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรวม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๑๑ มกราคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้หนังสือเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 17 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้หนังสือจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ข้อมติ

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศษ 0512.11/ ๑๐๑๑

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพร ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๑๑ มกราคม 2554

เรื่อง ขอบขออนุญาตระงับให้หนังสือเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลดุสิต

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิติชนชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ใคร่ขอขออนุญาตระงับให้หนังสือดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 22 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้หนังสือจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อหนังสือ

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ทธ 0512.11/ ๐๐๕๕

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศดพรม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๑๑ มกราคม 2554

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์ให้นิติสดเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิติสดชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นิติสดดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 13 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้นิติสดจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อนิติสด

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศษ 0512.11/ ๒๐๑๖

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศรธรรม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๖ มกราคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 23 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

บัณฑิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศร 0512.11/ ๒๐๑๖

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศทรรณ ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๑๑ มกราคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 23 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้บัณฑิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อบัณฑิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศบ 0512.11/ 00๕๖

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรหม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๑๑ มกราคม 2554

เรื่อง ขอลความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย 1

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอลความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 11 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้บัณฑิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ขนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อบัณฑิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศบ 0512.11/ 0099

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรณ ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๑ มกราคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย 2

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 12 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้บัณฑิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อบัณฑิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศธ 0512.11/ ๐๑๘5

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศทพรน ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

11 มกราคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้หนังสือเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลศาลาแดง

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้หนังสือดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 6 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้หนังสือจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตวิญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ผู้นิสิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศร 0512.11/ 00๑๖

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศุภพรชัย ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๑๑ มกราคม 2554

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลบางพลัด

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขออนุญาตเผยแพร่ให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 8 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้ นิสิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อนิสิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศบ 0512.11/ 00๕๕

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศัลยพร ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๒ มกราคม 2554

เรื่อง ขอบขออนุญาตระดมทุนให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลดลิ่งชั้น

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอขออนุญาตระดมทุนให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 16 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้บัณฑิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนภพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อนิสิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศบ 0512.11/ 00๑๑

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศทรม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

๒ มกราคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลเจ้าพระยา

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 8 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้บัณฑิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

บัณฑิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ศษ 0512.11/ ๐๐๑๑

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศุภรวัน ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

11 มกราคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลบางเขน

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจ กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรฉัตร เชื้อกิ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 8 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้บัณฑิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรฉัตร เชื้อกิ่ง โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ขี้นิสิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศษ 0512.11/ 0๐๑๕

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรชัย ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

11 มกราคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นิติศึกษารวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิติศึกษานิติบัญญัติ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ขอความอนุเคราะห์ให้นิติศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 17 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามถึงแนวคิดในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้นิติศึกษาจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนภพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติกรแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อนิติศึกษา

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศธ 0512.11/ 0095

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรหม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

11 มกราคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้ผลิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ผลิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 12 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้ผลิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปิฎญา)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ชื่อผลิต

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ พบ 0512.11/ 0055

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพรชน ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

11 มกราคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลภาษีเจริญ

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 12 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้บัณฑิตจะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนภพร จิตปัญญา)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ผู้นิพนธ์ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ที่ ศษ 0512.11/ ๐๐๔๕

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารบรมราชชนนีศรีศศพวรม ชั้น 11
ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330

11 มกราคม 2554

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ให้นิติศาสตร์รวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลเพชรเกษม

เนื่องด้วย พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ นิติชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ใคร่ขอกความอนุเคราะห์ให้นิติศาสตร์ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากกลุ่มตัวอย่างตำรวจจราจรที่มีอายุระหว่าง 24-60 ปี และปฏิบัติงานด้านการจราจรอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 9 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญความเครียด ทั้งนี้นิติศาสตร์จะประสานงาน เรื่อง วัน และเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ให้ พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าว คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนกพร จิตปัญญา)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร. 0-2218-1131 โทรสาร 0-2218-1130

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรลักษณ์ เอื้อกิจ โทร. 0-2218-1138, 0-2218-1152

ผู้นิติศาสตร์

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ โทร. 08-1917-6741

ภาคผนวก ค

เอกสารพิจารณาจริยธรรม
เอกสารพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง
และตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

AF 01-11

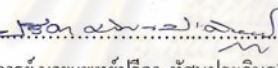

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารสถาบัน 2 ชั้น 4 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์: 0-2218-8147 โทรสาร: 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

COA No. 048/2554

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 008.1/54 : ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร
ผู้วิจัยหลัก : พันตำรวจโทหญิงปารวี เกื้อกูลรัฐ
หน่วยงาน : คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ได้พิจารณา โดยใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม..... ลงนาม.....
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปรีดา ทศนประดิษฐ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันท์ ชัยชนะวงศาโรจน์)
ประธาน กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง : 10 มีนาคม 2554 วันหมดอายุ : 9 มีนาคม 2555

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

- 1) โครงการวิจัย
- 2) ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยและใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
- 3) ผู้วิจัย
- 4) แบบสอบถาม

เลขที่โครงการวิจัย 008.1/54
วันที่รับรอง 10 มี.ค. 2554
วันหมดอายุ 09 มี.ค. 2555

เงื่อนไข

1. ข้าพเจ้ารับทราบว่าเป็นการพิจารณาจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น แล้วส่งสำเนาใบแรกที่ใช้ออกสารดังกล่าวมาที่คณะกรรมการ
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-11) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

ข้อมูลสำหรับประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
(Patient/ Participant Information Sheet)

1. ชื่อโครงการ บัณฑิตศึกษาศาสตร์ที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร
2. ชื่อผู้วิจัย พันตำรวจโทหญิง ปาววี เกื้อภูธรรัฐ นิสิตสาขาพยาบาลศาสตร์ (การพยาบาลผู้ใหญ่) คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. สถานที่ปฏิบัติงาน ห้องฉุกเฉินและอุบัติเหตุ โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร
โทรศัพท์ที่บ้าน 0-2252-8099 โทรศัพท์เคลื่อนที่ 08-1917-6741
e-mail : pawee_er@yahoo.co.th
4. ข้อมูลเกี่ยวกับการให้คำยินยอมในการวิจัยประกอบด้วยคำอธิบายดังต่อไปนี้
 - 4.1 โครงการนี้เกี่ยวกับการศึกษา บัณฑิตศึกษาศาสตร์ที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร
 - 4.2 วัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ เพื่อการศึกษาบัณฑิตศึกษาศาสตร์ที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร ได้แก่ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน การรับรู้ภาวะสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในการทำงาน การสนับสนุนทางสังคม
 - 4.3 เป็นการวิจัยแบบหาความสัมพันธ์ ที่ผู้วิจัยคาดว่าไม่มีความเสี่ยงใด ๆ เกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมการวิจัยในการตอบแบบสอบถามผู้เข้าร่วมการวิจัยไม่ต้องระบุชื่อ-นามสกุล ลงในแบบสอบถาม จะใช้รหัสแทนชื่อจริงของผู้เข้าร่วมการวิจัย คำตอบและข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับ
 - 4.4 ประโยชน์ในการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบและแนวทางสำหรับพยาบาลและทีมสหสาขาวิชาชีพในการนำและผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจรให้เหมาะสมต่อไป
5. รายละเอียดและขั้นตอนที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจะได้รับการปฏิบัติในงานวิจัยครั้งนี้ โดยผู้เข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ คือ ตำรวจจราจรที่เคยปฏิบัติงานด้านจราจรอย่างน้อย 1 ปี มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 24-60 ปี สามารถสื่อสารเข้าใจ ฟังรู้เรื่อง และกลุ่มตัวอย่างลงชื่อยินดีเข้าร่วมในทำวิจัยครั้งนี้ ผ่านการติดต่อผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลที่ต้องการเก็บข้อมูลทั้งหมด 27 แห่ง ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลพญาไท, สถานีตำรวจนครบาลดินแดง, สถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง, สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ, สถานีตำรวจนครบาลประชาชื่น, สถานีตำรวจนครบาลพหลโยธิน, สถานีตำรวจนครบาลคลองกรุง, สถานีตำรวจนครบาลลาดกระบัง, สถานีตำรวจ

นครบาลร่มเกล้า, สถานีตำรวจนครบาลประเวศ, สถานีตำรวจนครบาลอุดมสุข, สถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง, สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี, สถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ, สถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ, สถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน, สถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย 1, สถานีตำรวจนครบาลพลับพลาไชย 2, สถานีตำรวจนครบาลศาลาแดง, สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด, สถานีตำรวจนครบาลตลิ่งชัน, สถานีตำรวจนครบาลเจ้าพระยา, สถานีตำรวจนครบาลบางยี่เรือ, สถานีตำรวจนครบาลบุคคโล, สถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม, สถานีตำรวจนครบาลภาษีเจริญ, สถานีตำรวจนครบาลเพชรเกษม โดยประสานงานกับสารวัตรจราจรประจำสถานีตำรวจนั้น ๆ โดยผู้เข้าร่วมในการวิจัยใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที ในการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 7 ข้อ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ภาวะสุขภาพ 16 ข้อ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน 40 ข้อ ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม 21 ข้อ และส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเผชิญความเครียด 40 ข้อ

6. ผู้เข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้สามารถถอนตัวระหว่างการตอบแบบสอบถาม หรือไม่ตอบแบบสอบถามข้อใด ๆ ก็ได้ โดยไม่มีผลกระทบต่อกรปฏิบัติหน้าที่

7. ไม่ว่าผู้เข้าร่วมวิจัยจะเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ก็ตาม ผู้เข้าร่วมวิจัยยังคงได้รับการบริการทางด้านสุขภาพตามปกติ

8. หากผู้เข้าร่วมในการวิจัยมีข้อสงสัยให้สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ และหากผู้วิจัยมีข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์และโทษเกี่ยวกับการวิจัยนี้ผู้วิจัยจะแจ้งให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยทราบอย่างรวดเร็ว

9. ไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนใด ๆ แก่ผู้เข้าร่วมการวิจัย

10. ผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม และนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเท่านั้น ส่วนชื่อและที่อยู่ของประชากรตัวอย่างหรือผู้เข้าร่วมการวิจัยจะได้รับการปกปิดอยู่เสมอ

11. จำนวนผู้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้คือ 345 ราย

บ้าน ซุตที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท
 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail:
 eccu@chula.ac.th

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารชี้แจง
 ผู้เข้าร่วมการวิจัย และสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....

(.....) (.....)

ผู้วิจัยหลัก

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ลงชื่อ.....

(.....)

พยาน

ศูนย์วิทยพัชการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เลขที่.....

แบบสอบถาม	
เรื่อง	
ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการเผชิญความเครียดของตำรวจจราจร กรุงเทพมหานคร	

คำชี้แจง

1. แบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่	1	แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล	7	ข้อ
ส่วนที่	2	แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ	16	ข้อ
ส่วนที่	3	แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน	40	ข้อ
ส่วนที่	4	แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม	21	ข้อ
ส่วนที่	5	แบบสอบถามการเผชิญความเครียด	40	ข้อ
2. โปรดอ่านคำชี้แจงก่อนตอบข้อคำถามในแต่ละส่วน
3. กรุณาตอบคำถามทุกและทุกส่วน คำตอบทุกข้อคำถามมีผลต่อความเชื่อถือได้ของข้อมูลการวิเคราะห์ผลการวิจัย
4. ข้อมูลทั้งหมดถือเป็นความลับและใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

พันตำรวจโทหญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ

นิสิตหลักสูตรสาขาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง แล้วกรอกข้อมูลที่เป็นจริงของท่านลงในช่องว่าง

1. ปัจจุบันท่านมีอายุ.....ปี
2. ประสบการณ์ในการทำงานด้านงานจราจร.....ปี
3. จำนวนชั่วโมงการทำงานบนท้องถนนใน 1 วันชั่วโมง
4. สถานภาพสมรส
 1. โสด 2. คู่ 3. หม้าย 4. หย่า 5. แยก
5. ระดับการศึกษา
 1. มัธยมศึกษาตอนต้น / หรือเทียบเท่า
 2. มัธยมศึกษาตอนปลาย / หรือเทียบเท่า
 3. อนุปริญญา
 4. ปริญญาตรี
 5. ปริญญาโท
 6. อื่นๆ
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....บาท รายได้พิเศษต่อเดือน.....บาท
7. ความเพียงพอของรายได้
 1. เพียงพอมีเหลือเก็บ
 2. เพียงพอไม่เหลือเก็บ
 3. ไม่เพียงพอ
 4. ไม่เพียงพอแต่มีเก็บ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 16 ข้อ และมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการทราบเกี่ยวกับการรับรู้ภาวะสุขภาพของท่าน กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งในแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

ใช่	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสิ่งที่ท่านรู้มาก่อน
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้นท่านไม่แน่ใจว่าตรงกับสิ่งที่ท่านรู้มาก่อนหรือไม่
ไม่ใช่	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้นไม่ตรงกับสิ่งที่ท่านรู้มาก่อน

ข้อที่	การรับรู้ภาวะสุขภาพ	ระดับความคิดเห็น		
		ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
1.	ท่านเชื่อว่าท่านมีสุขภาพปกติ			
2.	ท่านเชื่อว่าตำรวจจราจรจำเป็นต้องดูแลสุขภาพ			
3.	ท่านเชื่อว่าตำรวจจราจรมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบบทางเดินหายใจ โรคตาและโรคหู			
4.	ท่านเชื่อว่าควันขาวบนท้องถนนทำให้มีอาการแสบและระคายเคืองตา ระคายเคืองในระบบทางเดินหายใจ และเกิดโรคมะเร็งปอด			
5.	ท่านเชื่อว่าการได้รับสารตะกั่ว ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซโอโซนทำให้การนำออกซิเจนจากปอดไปเลี้ยงส่วนต่างๆ ของร่างกายลดลงทำให้ปวดศีรษะ คลื่นไส้ อาเจียน เป็นลม และหมดสติได้			
6.	ท่านเชื่อว่าฝุ่นละอองขนาดเล็กในอากาศไม่มีผลต่อระบบทางเดินหายใจ			
7.	ท่านเชื่อว่าระดับเสียงที่ดังมากกว่า 100 เดซิเบลเอ หากสัมผัสเป็นเวลานาน โดยไม่มีการพักเสียง 14 หรือ 16 ชั่วโมง ก่อนที่จะสัมผัสอีกครั้งทำให้เสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินได้			
8.	ท่านเชื่อว่าการมองแสงแดดขณะปฏิบัติงานจราจร ทำให้เกิดการมองไม่เห็นชั่วคราว			

ข้อที่	การรับรู้ภาวะสุขภาพ	ระดับความคิดเห็น		
		ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
9.	ท่านเชื่อว่าการใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล เช่น หน้ากากกรองอากาศ, เครื่องสอดหู (Ear plug) สามารถป้องกันมลพิษทางอากาศ แสง เสียงได้			
10.	ท่านเชื่อว่าการรับประทานอาหารครบ 5 หมู่ ให้ได้ ปริมาณและคุณค่าทางอาหาร จะช่วยทำให้ร่างกาย แข็งแรงและป้องกันโรคได้			
11.	ท่านเชื่อว่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีผลต่อสุขภาพ			
12.	ท่านเชื่อว่าการสูบบุหรี่ทำให้เกิดโรกระบบทางเดิน หายใจ ระบบหัวใจและหลอดเลือด			
13.	ท่านเชื่อว่าความเครียดเป็นเวลานานๆ และบ่อยครั้งทำ ให้สุขภาพไม่ดี			
14.	ท่านเชื่อว่าการออกกำลังกายเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อ สุขภาพ			
15.	ท่านเชื่อว่าการพบแพทย์เพื่อตรวจสุขภาพควรทำเมื่อมี การเจ็บป่วยเท่านั้น			
16.	ท่านเชื่อว่าตำรวจจราจรควรตรวจสุขภาพอย่างน้อยปี ละ 1 ครั้ง			

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 40 ข้อ และมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการทราบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานภายในหน่วยงานของท่าน กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งในแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

เห็นด้วยอย่างมาก	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ท่านไม่แน่ใจกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่าง มาก	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง มาก
1.	สภาพการทำงาน ปริมาณงานที่รับผิดชอบในแต่ละวันมีจำนวนมาก					
2.	ท่านได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่นอกเหนือจากหน้าที่ที่ท่านรับผิดชอบ					
3.	ท่านไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นกับผู้บังคับบัญชา					
4.	สภาพแวดล้อมภายในที่พักอาศัยตรวจของท่านไม่เหมาะสม (เช่น อุณหภูมิที่ร้อนเกินไป แสงสว่างไม่เพียงพอ ฯลฯ)					
5.	สภาพแวดล้อมระหว่างปฏิบัติหน้าที่ที่มีผลต่อสุขภาพของท่าน (เช่น เสียงดัง ฝุ่นละออง คิว้นพิษ ฯลฯ)					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่าง มาก	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง มาก
6.	ในการปฏิบัติงานของท่านต้อง พบปะกับผู้ที่ฝ่าฝืนกฎจราจรเป็น ประจำ					
7.	ท่านถูกข่มขู่ หรือแสดงอำนาจจาก บุคคลอื่น					
8.	ที่ทำงานของท่านไม่มีการประชุม และกำหนดแนวทางที่ชัดเจน					
9.	คำตอบแทน เงินเดือนที่ท่านได้รับเหมาะสมกับ ภาระรับผิดชอบ					
10.	ท่านมีเงินเดือนไม่พอใช้จ่ายใน ครอบครัว					
11.	ท่านมีปัญหาหนี้สินจำนวนมาก					
12.	ท่านได้รับสวัสดิการต่างๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าเช่าบ้าน ไม่ เพียงพอ					
13.	จำนวนเบี้ยเลี้ยงที่ท่านได้รับไม่ สอดคล้องกับภาระงานที่ปฏิบัติ					
14.	การเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงของท่านล่าช้า มีขั้นตอนที่ยุ่งยาก					
15.	ปัญหาการเบิกจ่ายเงินเพิ่มนอก เวลามีความล่าช้า					
16.	ไม่ได้รับการสนับสนุนค่าฝึกอบรม สัมมนา					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่าง มาก	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง มาก
17.	ความก้าวหน้าและความมั่นคง ในอาชีพ ท่านไม่ได้รับความไม่ยุติธรรมใน การพิจารณาบำเหน็จความดี ความชอบ					
18.	ท่านถูกมองว่าปฏิบัติหน้าที่มีชอบ					
19.	ท่านขาดขวัญและกำลังใจในการ ทำงาน					
20.	หน่วยงานของท่านไม่มีเกณฑ์ใน การพิจารณาความดีความชอบที่ ชัดเจน					
21.	หน่วยงานของท่านมีการตั้ง กรรมการสอบสวนสำหรับผู้กระทำ ผิด					
22.	ท่านได้รับการส่งเสริมให้มีการ ฝึกอบรมเพิ่มเติมอย่างทั่วถึง					
23.	ท่านขาดโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่ง หน้าที่การงาน และการเลื่อนระดับ ชั้นยศ					
24.	ท่านขาดการสนับสนุนจาก ผู้บังคับบัญชา					
25.	เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการทำงาน เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ ในการปฏิบัติงานไม่ทันสมัยและขาด ประสิทธิภาพ					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่าง มาก	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง มาก
26.	เครื่องมือปฏิบัติงานขาดความปลอดภัยต่อชีวิตและสุขภาพ					
27.	เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์สำหรับปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอ (เช่น ผ้าปิดจมูก, ถุงมือ, นกหวีด)					
28.	ท่านต้องหาเงินซื้ออาวุธปืนเอง					
29.	เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ขาดการดูแลรักษา/ดูแลรักษาไม่เป็นระบบ					
30.	ขาดการฝึกซ้อมใช้อาวุธยุทธโธปกรณ์					
31.	รถจักรยานยนต์ / รถสายตรวจมีไม่เพียงพอ หรืออยู่ในสภาพไม่พร้อมใช้งาน					
32.	สภาพครอบครัวและการดำเนินชีวิต ท่านมีความภาคภูมิใจในตนเอง					
33.	ท่านเป็นหัวหน้าครอบครัวต้องรับภาระทุกอย่างคนเดียว					
34.	บุคคลในครอบครัวของท่านไม่ได้รับความอบอุ่นเท่าที่ควร มีเวลาให้กับครอบครัวน้อย					
35.	ท่านไม่สามารถอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูบุตรได้					
36.	ท่านขาดการสื่อสารและร่วมกันทำกิจกรรมกับบุคคลในครอบครัว					
37.	ท่านมีการดำเนินชีวิตไม่เป็นไปตามความคาดหวัง					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่าง มาก	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง มาก
38.	ท่านมีเวลาส่วนตัวมีน้อยกว่าเวลาทำงาน					
39.	งานของท่านมีความเสี่ยงมาก					
40.	สภาพที่อยู่อาศัยของท่านอยู่กันอย่างแออัด					

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนนี้มี 21 ข้อ มีรายละเอียดการตอบ ดังนี้

1. แบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคมที่ท่านได้รับจากบุคคล 3 กลุ่ม คือ จากผู้บังคับบัญชา จากเพื่อน-ผู้ร่วมงาน และจากครอบครัว โดยบุคคลในครอบครัว ได้แก่ บิดา มารดา คู่สมรส บุตร ญาติสนิทของท่าน

2. ในการตอบแบบสอบถาม ขอให้ท่านอ่านข้อความในแต่ละข้อและพิจารณาที่ละกลุ่มของแหล่งการสนับสนุนว่าในแต่ละกลุ่มให้การสนับสนุนท่านอยู่ในระดับใด ใน 5 ระดับ คือ

จริงมากที่สุด	แทนด้วย 5	หมายถึง	ท่านได้รับการสนับสนุนตามข้อความนั้นมากที่สุด
จริงมาก	แทนด้วย 4	หมายถึง	ท่านได้รับการสนับสนุนตามข้อความนั้นมาก
จริงปานกลาง	แทนด้วย 3	หมายถึง	ท่านได้รับการสนับสนุนตามข้อความนั้นปานกลาง
จริงน้อย	แทนด้วย 2	หมายถึง	ท่านได้รับการสนับสนุนตามข้อความนั้นน้อย
ไม่จริง	แทนด้วย 1	หมายถึง	ท่านไม่ได้รับการสนับสนุนตามข้อความนั้น

ตัวอย่าง ใน 1 ข้อคำถาม ขอให้ท่านพิจารณาที่ละกลุ่มของแหล่งการสนับสนุน และท่านต้องตอบทั้ง 3 กลุ่ม ของแหล่งการสนับสนุน ดังตัวอย่างต่อไปนี้ ถ้าท่านคิดว่า

ผู้บังคับบัญชา	ยกย่องให้เกียรติท่าน	เป็นจริงมากที่สุด
เพื่อนฝูง-ผู้ร่วมงาน	ยกย่องให้เกียรติท่าน	เป็นจริงมาก
ครอบครัว	ยกย่องให้เกียรติท่าน	เป็นจริงปานกลาง

ให้ท่านทำเครื่องหมาย /ลงในช่องทางมือของแบบสอบถาม ดังนี้

รายการสนับสนุน	แหล่งการสนับสนุน														
	ผู้บังคับบัญชา					เพื่อน-ผู้ร่วมงาน					ครอบครัว				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ยกย่องและให้เกียรติท่าน	/						/						/		

ข้อที่	รายการสนับสนุน	แหล่งการสนับสนุน														
		ผู้บังคับบัญชา					เพื่อน- ผู้ร่วมงาน					ครอบครัว				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.	ก. การสนับสนุนด้าน อารมณ์ ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง กับท่าน															
2.	ยกย่องและให้เกียรติท่าน															
3.	แสดงความชื่นชมเมื่อท่าน กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง															
4.	มีการนัดพบปะสังสรรค์กับ ท่าน															
5.	ยอมรับฟังความคิดเห็นใน การทำงานของท่าน															
6.	แสดงความห่วงใยท่านโดย การสนใจ ชักถามปัญหาใน การทำงานของท่าน															
7.	รับฟังเรื่องที่ท่านต้องการ ระบายเมื่อท่านมีปัญหาใน การทำงาน															
8.	พูดคุยปลอบโยนให้ท่าน สบายใจและมีจิตใจที่ เข้มแข็ง															
9.	ให้อภัยเมื่อกระทำในสิ่งที่ ผิดพลาด															

ข้อที่	รายการสนับสนุน	แหล่งการสนับสนุน														
		ผู้บังคับบัญชา					เพื่อน- ผู้ร่วมงาน					ครอบครัว				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10.	ข. การสนับสนุนด้าน ข้อมูลข่าวสาร ให้ข่าวสารที่ทันเหตุการณ์กับ ท่าน															
11.	มีการแลกเปลี่ยนข่าวสารกับ ท่าน															
12.	ให้ข้อมูลแก่ท่านเพื่อใช้ในการ การแก้ปัญหา															
13.	ให้คำปรึกษาและแนะนำใน การแก้ปัญหา เมื่อท่านมี ปัญหาในการทำงาน															
14.	ให้คำปรึกษาและแนะนำ เกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่ทำอยู่ ว่าดีหรือไม่															
15.	วิเคราะห์ปัญหาในการ ทำงานร่วมกัน															
16.	ค. การสนับสนุนด้าน ทรัพยากร แบ่งเบาภาระงานของท่าน เมื่อท่านมีภาระงานมาก															
17.	อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็น ในการทำงาน															

ข้อที่	รายการสนับสนุน	แหล่งการสนับสนุน														
		ผู้บังคับบัญชา					เพื่อน- ผู้ร่วมงาน					ครอบครัว				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
18.	จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงานแก่ท่าน เมื่อท่านขาดแคลน															
19.	จัดสรรอัตรากำลังให้เพียงพอหรือให้ความช่วยเหลือด้านแรงงานเมื่อท่านขาดแคลนบุคลากรในการทำงาน															
20.	ห้องทำงานหรือบริเวณที่ทำงานของท่านมีความเป็นส่วนตัว															
21.	ช่วยเหลือทางการเงินและการจัดสรรงบประมาณเมื่อท่านเดือดร้อน															

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการเผชิญความเครียด

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนนี้มี 40 ข้อ โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือในช่องใดช่องหนึ่ง เพียงช่องเดียว ตามความถี่ของการเลือกใช้การเผชิญความเครียดเหล่านั้น เมื่อท่านรู้สึกเครียด และท่านเห็นว่าเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด กรุณาทำทุกข้อ

ความหมายของข้อความ

ใช้บ่อยที่สุด	หมายถึง	ท่านเลือกใช้การเผชิญความเครียดนั้นตลอดเวลาที่รู้สึกเครียด
ใช้บ่อยครั้ง	หมายถึง	ท่านเลือกใช้การเผชิญความเครียดนั้นบ่อยครั้งที่รู้สึกเครียด
ใช้บางครั้ง	หมายถึง	ท่านเลือกใช้การเผชิญความเครียดนั้นบางครั้งที่รู้สึกเครียด
ใช้นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ท่านเลือกใช้การเผชิญความเครียดนั้นนาน ๆ ครั้ง ที่รู้สึกเครียด
ไม่เคยใช้	หมายถึง	ท่านไม่เคยเลือกใช้เลยเมื่อรู้สึกเครียด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อที่	ข้อความ	ใช้บ่อย ที่สุด	ใช้ บ่อย ครั้ง	ใช้บาง ครั้ง	ใช้ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ใช้
1.	ท่านยอมรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง					
2.	ท่านพยายามค้นหาสาเหตุของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น					
3.	ท่านแยกแยะปัญหาออกเป็นส่วน ๆ และพยายามแก้ไขปัญหาทีละส่วน					
4.	ท่านกำหนดเป้าหมายเพื่อช่วยให้การแก้ปัญหาให้ง่ายขึ้น					
5.	ท่านพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ที่เคยมีประสบการณ์เดียวกัน					
6.	ท่านพยายามเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ดีขึ้น					
7.	ท่านควบคุมสถานการณ์ที่เกิดขึ้นให้อยู่ในขอบเขตเท่าที่จะทำได้					
8.	ท่านค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเพื่อหาทางควบคุมให้ดีขึ้น					
9.	ท่านพิจารณาปัญหาอย่างละเอียดรอบคอบ					
10.	ท่านนำประสบการณ์เดิมที่เคยใช้ได้ผลดีมาช่วยแก้ปัญหา					
11.	ท่านคิดวิธีแก้ปัญหาไว้หลายๆ วิธี					
12.	ท่านพยายามทำทุกอย่างที่พอจะแก้ปัญหาได้					
13.	ท่านทดลองใช้วิธีแก้ปัญหาหลายๆ วิธี และเลือกวิธีที่ดีที่สุด					

ข้อที่	ข้อความ	ใช้บ่อย ที่สุด	ใช้ บ่อย ครั้ง	ใช้บาง ครั้ง	ใช้ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ใช้
14.	ท่านขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ในการแก้ปัญหา					
15.	ท่านเริ่มต้นทำสิ่งอื่น ๆ ที่ดีที่สุดใน ขณะนั้น					
16.	ท่านหวังว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะดีขึ้นเอง					
17.	ท่านพยายามไม่คิดถึงปัญหาที่เกิดขึ้น					
18.	ท่านตะโกนดังๆ ในห้องน้ำไม่ให้ใคร ได้ยิน					
19.	ท่านแสดงอาการหงุดหงิด กระวน กระวาย					
20.	ท่านมีความกังวลใจ					
21.	ท่านร้องไห้ เสียใจ					
22.	ท่านพยายามนอนพักผ่อนให้มากขึ้น					
23.	ท่านสวดมนต์ ไหว้พระ ใช้วิธียึดสิ่ง ศักดิ์สิทธิ์เป็นที่พึ่ง					
24.	ท่านนั่งสมาธิ หรือเล่นโยคะ					
25.	ท่านออกกำลังกาย หรือทำกิจกรรมที่ ต้องใช้กำลัง และออกแรง					
26.	ท่านระบายความเครียดออกกับ บุคคลอื่น ๆ หรือสิ่งของ					
27.	ท่านปล่อยให้บุคคลอื่นช่วยแก้ปัญหา ที่เกิดขึ้นแทน					
28.	เลิกคิดที่จะแก้ปัญหาเพราะรู้สึก ท้อแท้และหมดหวัง					

ข้อที่	ข้อความ	ใช้บ่อย ที่สุด	ใช้ บ่อย ครั้ง	ใช้บาง ครั้ง	ใช้ นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย ใช้
29.	ท่านไม่สนใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และคิดว่าเป็นเรื่องของเคราะห์กรรม					
30.	ท่านไม่ทำอะไรเลย ปล่อยให้ สถานการณ์คลี่คลายไปเอง					
31.	ท่านพยายามปิดปัญหาออกจาก ความคิด					
32.	ท่านปลอบใจตนเองให้เลิกวิตกกังวล กับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น					
33.	ท่านแยกตัวอยู่คนเดียว					
34.	ท่านพยายามหลีกเลี่ยงหนีจากปัญหาที่ เกิดขึ้น					
35.	ท่านพยายามหาบุคคลที่เป็นต้นเหตุ ของปัญหาเพื่อตำหนิหรือกล่าวโทษ บุคคลนั้น					
36.	ท่านหาสิ่งทดแทน เช่น การ รับประทานอาหารมากขึ้น หาขนม ของขบเคี้ยว หรือสูบบุหรี่ เป็นต้น					
37.	ท่านรับประทานยา เพื่อช่วยลดอาการ เครียด					
38.	ท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์					
39.	ท่านใช้อารมณ์ขัน และมองภาพว่าทุก สิ่งทุกอย่างเป็นเรื่องธรรมดา					
40.	ท่านหากิจกรรมอื่นทำในยามว่าง เพื่อ ไม่ให้หมกมุ่นกับปัญหา					

ภาคผนวก ง

การแสดงค่า Reliability รายข้อ

(n = 30 คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแสดงค่า Item-total Statistics ของแบบสอบถามการรับรู้ภาวะสุขภาพ

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b1	26.00	18.414	.641	.766
b2	26.67	22.230	.173	.801
b3	26.77	21.151	.505	.784
b4	25.83	18.213	.618	.767
b5	25.53	20.878	.338	.792
b6	25.40	21.628	.204	.802
b7	25.67	20.437	.358	.791
b8	25.77	19.633	.484	.781
b9	26.10	19.748	.494	.780
b10	26.83	21.661	.443	.789
b11	26.10	22.024	.112	.810
b12	26.27	18.823	.544	.775
b13	26.87	21.706	.495	.788
b14	26.90	22.162	.410	.792
b15	26.43	20.944	.370	.789
b16	26.37	21.068	.413	.787

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.798	16

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแสดงค่า Item-total Statistics ของแบบสอบถามสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
c1	148.23	196.047	.470	.837
c2	149.07	189.237	.483	.836
c3	149.00	210.621	-.060	.851
c4	148.77	200.668	.328	.841
c5	148.20	200.717	.524	.839
c6	148.30	196.838	.386	.839
c7	148.70	199.734	.419	.839
c8	149.50	209.983	-.039	.851
c9	149.77	209.978	-.051	.855
c10	148.73	202.064	.250	.843
c11	149.13	200.395	.315	.841
c12	149.00	204.690	.182	.844
c13	148.37	196.930	.441	.838
c14	148.33	201.540	.369	.840
c15	148.20	197.545	.471	.838
c16	148.57	195.909	.545	.836
c17	148.47	199.154	.471	.838
c18	148.77	208.185	.055	.846
c19	148.43	191.909	.628	.833
c20	148.73	195.237	.486	.837
c21	149.00	199.448	.449	.839
c22	149.27	201.995	.294	.842
c23	148.97	208.102	.031	.848
c24	148.80	201.614	.302	.842
c25	148.47	198.051	.442	.838
c26	148.40	197.766	.509	.837
c27	148.50	211.293	-.082	.851
c28	148.30	191.597	.628	.833
c29	148.30	202.079	.361	.841
c30	148.13	199.913	.467	.839
c31	148.03	203.275	.387	.841
c32	148.37	197.413	.405	.839
c33	148.93	198.202	.306	.842
c34	148.73	199.237	.293	.842
c35	149.57	204.047	.124	.847
c36	149.07	188.064	.607	.832
c37	149.20	201.200	.289	.842
c38	148.13	197.154	.567	.836
c39	148.17	200.626	.436	.839
c40	148.90	205.334	.092	.848

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.845	40

ตารางแสดงค่า Item-total Statistics ของแบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจาก
ผู้บังคับบัญชา

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
db1	55.77	265.564	.677	.954
db2	56.03	265.482	.732	.953
db3	55.37	267.895	.691	.953
db4	56.20	260.924	.732	.953
db5	56.23	264.875	.704	.953
db6	56.00	263.448	.725	.953
db7	55.97	263.137	.741	.953
db8	56.30	261.183	.745	.953
db9	56.27	259.720	.810	.952
db10	55.60	275.697	.402	.957
db11	55.67	275.540	.439	.956
db12	55.57	263.289	.692	.953
db13	55.77	267.840	.654	.954
db14	55.77	275.357	.398	.957
db15	56.03	258.378	.757	.952
db16	56.10	250.990	.886	.950
db17	56.00	260.828	.756	.952
db18	56.00	254.345	.831	.951
db19	56.17	254.971	.816	.952
db20	56.03	258.999	.741	.953
db21	56.50	264.603	.593	.955

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.955	21

ตารางแสดงค่า Item-total Statistics ของแบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจาก
เพื่อน-ผู้ร่วมงาน

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
df1	67.63	306.723	.707	.970
df2	67.80	303.821	.807	.969
df3	67.90	298.576	.839	.969
df4	67.90	294.576	.842	.969
df5	68.47	294.051	.829	.969
df6	68.30	301.666	.873	.969
df7	68.17	298.764	.874	.969
df8	68.23	299.564	.621	.971
df9	68.13	302.878	.775	.970
df10	68.53	301.430	.739	.970
df11	68.17	305.937	.645	.971
df12	68.07	304.409	.726	.970
df13	68.10	296.162	.702	.970
df14	68.00	298.828	.736	.970
df15	68.57	289.909	.852	.969
df16	68.43	286.116	.896	.968
df17	68.33	289.609	.898	.968
df18	68.43	304.737	.542	.972
df19	68.43	293.357	.919	.968
df20	68.50	294.052	.862	.969
df21	68.57	290.875	.743	.970

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.971	21

ตารางแสดงค่า Item-total Statistics ของแบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
dh1	82.33	322.920	.902	.969
dh2	82.17	336.351	.682	.971
dh3	82.37	315.895	.869	.969
dh4	82.90	317.955	.795	.970
dh5	82.53	315.706	.857	.969
dh6	82.20	337.476	.692	.971
dh7	82.27	324.202	.855	.969
dh8	82.33	320.920	.861	.969
dh9	82.30	323.252	.852	.969
dh10	82.33	332.989	.650	.971
dh11	82.57	325.909	.691	.971
dh12	82.37	328.309	.812	.970
dh13	82.47	311.016	.914	.968
dh14	82.57	315.909	.908	.968
dh15	82.80	314.510	.820	.969
dh16	82.67	314.368	.904	.968
dh17	82.73	329.306	.497	.973
dh18	82.90	313.266	.812	.970
dh19	83.07	319.513	.756	.970
dh20	83.30	313.183	.701	.971
dh21	82.83	317.178	.752	.970

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.971	21

การแสดงค่า Item-total Statistics ของแบบสอบถามการเผชิญความเครียดด้านการจัดการ
กับปัญหา

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
e1	53.33	67.885	-.066	.909
e2	53.10	59.266	.725	.878
e3	52.90	55.886	.617	.882
e4	52.80	60.441	.502	.886
e5	52.97	58.999	.634	.881
e6	53.00	58.759	.605	.882
e7	52.93	61.857	.412	.889
e8	53.13	59.292	.765	.878
e9	53.13	57.085	.693	.878
e10	53.20	59.269	.642	.881
e11	53.10	58.438	.750	.877
e12	53.20	58.786	.579	.883
e13	53.03	58.861	.654	.880
e14	53.53	60.947	.390	.891
e15	53.23	56.392	.725	.876

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.891	15

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การแสดงค่า Item-total Statistics ของแบบสอบถามการเผชิญความเครียดด้านการจัดการกับ
อารมณ์

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
e16	70.37	248.723	.232	.913
e17	69.87	257.706	-.008	.915
e18	70.77	236.392	.537	.908
e19	70.53	232.809	.722	.904
e20	70.33	250.368	.227	.913
e21	71.03	230.171	.679	.905
e22	70.43	249.702	.225	.913
e23	70.17	241.178	.443	.910
e24	70.87	235.154	.663	.906
e25	70.63	245.482	.315	.912
e26	70.97	239.137	.526	.908
e27	70.83	231.040	.675	.905
e28	70.97	229.137	.712	.904
e29	71.00	236.414	.607	.906
e30	71.03	229.826	.764	.903
e31	70.77	225.357	.829	.901
e32	70.60	247.421	.353	.911
e33	70.73	239.651	.616	.907
e34	70.87	233.499	.672	.905
e35	71.00	231.931	.703	.904
e36	70.73	231.857	.509	.909
e37	71.33	234.506	.487	.909
e38	70.77	231.909	.699	.905
e39	70.43	246.254	.362	.911
e40	70.17	252.971	.143	.914

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.912	25

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

พ.ต.ท.หญิง ปารวี เกื้อกูลรัฐ เกิดวันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2516 ที่จังหวัดเพชรบุรี สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต รุ่นที่ 22 จากวิทยาลัยพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานครในปี พ.ศ.2537 หลังสำเร็จการศึกษา ปี 2538 ได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพยาบาลตรีระดับชั้นยศร้อยตำรวจตรี สังกัดงานพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ ปฏิบัติหน้าที่เป็นพยาบาลประจำการที่ห้องฉุกเฉินและอุบัติเหตุ หลังจากนั้นในวันที่ 16 ธันวาคม 2540 เปลี่ยนชื่อตำแหน่งเป็นพยาบาล (สบ 1) กลุ่มงานพยาบาล

ในปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นพยาบาล (สบ 3) กลุ่มงานพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ ปฏิบัติหน้าที่เป็นพยาบาลประจำการที่ห้องฉุกเฉินและอุบัติเหตุ กลุ่มงานพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย